

Edebiyat Defteri

aliş gülden -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
12 Haziran 2022 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

AY DÜŞER

ay düşer
ay düşer ay düşer
gönlümün voltasına
yüreğimin ortasına
ay düşer
sevdiğim saçlarının uçlarına
sen gelirsin aklıma
yükseklerde yalnız acan zambaklar gibi
ay düşer sevdiğim
göz pınarlarına
fırtınalı havalara
deli dalgalarıyla okyanuslara
yelken açmışız
yıldızlara tutunmuşuz
ay düşer sevdiğim
beyaz tebeşirle
kara tahtalarına hayatın
berbat öykülerimiz
böyle yazılır
ıssız sokaklarına istanbul'un
ay düşer sevdiğim
kardan kapalı yerlerde
serçelerin üşüştüğü
ekmek kırıntılarına
ay düşer sevdiğim
binboğa dağlarının doruğuna
şehrin varoşlarına
tek gözlü leylek yuvası
gecekondu evlerimize
ay düşer sevdiğim
yanlış ve yetim çıplak ayaklı
sokak çocuklarının üstüne
yaşamak için erkenden kalkıp
kağıt toplayanların
gündelikçi pamuk toplayan kızların yüzüne
sefer taslarıyla solgun yüzleriyle
yedikat yerin dibine
maden ocaklarına inen
işçilerin gözlerinin körfezine
olanca ağırlığıyla
tüm varlığıyla
yüreğimin sesine
ay düşer sen düşersin sevdiğim
2001/SAFRANBOLU

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/641330/ay-duser.html>

GECE KONDU ÇOCUKLARI

gece konu çocukları
çıplak ayakları
çocuklar üşür
yüreğim üşür
uzamış favorileri
kermelenmiş yanakları
ellerinde boya sandıkları
çocuklar boya yapar
yüreğim kanar
kanarda, içerim yanar
daracık ceketleri
kısacık pantolanları
delik ayakkabıları
ayağında vıcık vıcık ederken sular
çocuklar üşür ben üşürüm
yol parası yoktur
çoğu zaman yaya yürür
açlık korkutur onu
ölüm korkusu yüreğinde büyür
çocuklar aç kalır
ben aç kalırım
belirsizdir yarınları
ellerinde boya sandıkları
okula giderken akranları
dağ gibi bir yükü taşır omuzları
gece konu çocukları
itilir kakılır hep horlanır
kendi kendine kahırlanır
uçar gider gençliği
buharlanır
gece konu çocukları
soğuklar başladı yollar çamurdur
bir göz barakada on kişi yatar
sobasız evin penceresinden
buzlar sarkar
çocuklar varoşlarda
erkenden simit satar
yüreğime diken gibi batır
ne sosis bilir nede salam
bir karakter çiz sapasağlam
kuru ekmeğ götürebilsem akşam
çocuklar doyar ben doyarım
utanır sıkılır hiç belli etmez
çocuklar çiçektir
renk din dil hiç farketmez
çocuklar büyür ben büyürüm
çocuklar ölür ben ölürüm.....

1991/ÜMRANIYE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/641589/gece-konu-cocuklari.html>

BATMANDA-HASANKEYFLİ ÇOCUKLAR

kızıl alevler
başak sarısı saçlarından
kayıyordu,dicleden aşağılara doğru
umudu yüreğinde
hasreti kucağında
bir ateş topu gibi tutmuş
hasankeyf'ten öteki yüze doğru
iri iri gözlerle bakıyordu
hasankeyf'li yalın ayak
çıplak ayaklı çocuklar
bizim çocuklar
cılız çelimsiz
yorgun eşeklerin sırtında
su bidonları
haftalık yükünü tutmuş
tırmanırken mağara evlerinin önünden
kaleye doğru
eşeklerin peşinde giden
kırmızı yanaklarından ter yerine
bal damlayan çocuklar
ciğerime diken kıymığı gibi batıyordu
yarını hayal ederken
mağara evlerde biten hayatlar
bizim olan yarınlarımız
yanaklarından bal damlayan
hasankeyf'li çocuklarımız
BATMAN-2004

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/642290/batmanda-hasankeyfli-cocuklar.html>

BU ŞEHİRDE

Bu Şehirde
kalırsam kahrımdan öleceğim,
Her Őeyi, ama her Őeyi erteleyeceğim,
Bu Şehirde
Ayarını birlikte kurduk, hayat denen saatin
Tutturamayacağız diye mayasını hayatın.
Hep birlikte telaş ettik,
Gidilecek yolları,yapılacak işleri.
Bu Şehirde
Zemheri kışı gibi
Ağır yüklerin altında Karabük'te
Damdan düşer gibi,
Buzdan Őaçaklar gibi,
Güneşi görünce,kaydık gözbebeklerinden.
Bu Şehirde
AŞkının itirafçısı olsakta,piŐman olmadık.
Vakitsizcede olsa, söyledik söylenmesi gerekenleri.
Bu Şehirde
AŞkın için erkendi belki,
Senin yanında senden uzak bu Şehirde.
Nasıl olsa kaybolup gidiyordu yıllar.
Yılgın, yorgun ve yalnız,
Günahlarımız ađırlaŐıyordu,
Ruhsuz bedenlerimizde,
Sürüklenip giderken
Cehennemi azapla.
Bu Şehirde
Göze almıŐtık yanmayı
Güneşe dokunmayı.
Bu Şehirde
Unutma birlikte kurduğumuz saatin,
Alarmı çaldığında hayatın,
Tedavülden kalkmış olacağız,
Bu dünyada
----- 22 MAYIS 2006 KARABÜK -----

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/642459/bu-sehirde.html>

OY BENİM GÜZEL ANNEM

oy benim güzel annem
kayıtsız,kaygısız,
dam üstünde yattığımız,
günler yok artık,
bir bağ evinde,
bağ asması dibinde,
düşlediğimiz umuttan,
bir mermi çekirdeğiyle,
uyandırdılar artık.
oy benim güzel annem,
yavan aşla,
soğan ekme yerken,
mutlu olduğumuzu,
sandığımız,günler,
geride kaldı artık.
oy benim güzel annem.
---1994/İSTANBUL---

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/643126/oy-benim-guzel-annem.html>

O MEHMETÇİKTİR

o mehmetçiktir
mehmetçikse marifettir
marifetmi sanki,
aşk şiirleri yazmak,
ipliği iğneye
kırk metre öteden saplamak.

marifetmi yani,
marifetmi seninki kardeşim.

marifetse ölümden öte,
kurşundan önce çekip gitmek
yalnız başına,
zülmün yüz tuttuğu yere
kafkaslara,somaliye
filistine,bosnaya

marifet sığdırmaksa
kısacık bir hayatı,
kocaman destanlaşmış türkülere.
göğüs germek,
beton zeminler üzerinde,
zamansız ölümlere.
İSTANBUL/1996 KADIKÖY

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/643255/o-mehmetciktir.html>

SENİ SEVMEK

Seni sevmek
Suyu, havayı, güneşi
Ayı, sevmek gibi birşey.

Tutulunca dilim
Yüzünün aydınlığına GÜL'üm
Seni sevmek,
Umudu, özlemi,
Sevmek gibi birşey.

Dokununca elim, eline,
Bir defa elimi sarsam beline,
Kaç zaman hasret kaldım GÜL'üme

Vucudumu sararken,
Sonsuz bir hasret
Derin vadilerde,
Serin dağlarda
Kurşun önce,
Koşar isyanım GÜL'üm

Her çalı dibinin,
Bir insana yurt olduğu,
Toros yaylalarında,
Babası yitik,
Bir çocuk nasıl ağlarsa,
Öyle ağlayan yüreğimi,
Dudağınla avut GÜL'üm

kadıköy/1996

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/643643/seni-sevmek.html>

BANA DOĞUM GÜNÜMÜ SORMA GÜZELİM

bana doğum günümü
sorma güzelim
sorma şehirli sevgilim,
öpüşü datlım.
bir fırtınalı günde
ağılda doğurmuş
gülüm anam beni
zemherinin, zembi der anam adına
ebe ana kesmiş göbeğimi
gaz lambası ışığında
bana doğduğum yeri
sorma güzelim,
kara kütük köyü derler adına
haritada bile yeri yoktur
değmemiş bir tekerlerk
tozlu yollarına
fırsat vermez kara kış
güneşli günlerine
güzelim isli ocaklardan tüterken duman
halimizi sorma halimiz yaman
bizim köylerde bulamazsın
bir dirhem ilaç
kaç çocuklar daha yardıma muhtaç
bana niçin bu kadar sevdiğimi
sorma,güzelim
farkım yoktur benim
yağız bir attan
dağlara sevdalanmış
deli bir taydan

01.11.1989/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/644089/bana-dogum-gunumu-sorma-guzelim.html>

AKÇİCEK

Akçicek
Havaların içinde
Erişilmez ay iliği olmak
Yaşamaya giden bu yolda
Seninle olmak
Başımı göğsüne dayamak
Ellerini tutmak istiyorum.

Ve seni delicesine
Seviyorum AKÇİÇEK
Sen benim akçiçeğimsin.
Çiçekler büyür,
Delicedir yaşaması
Suyu havayı koklaması
Sen çiçek ol büyü
Gül olup solma emi...

1989/ÜMRANİYE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/644931/akcicek.html>

NUR YÜZLÜ YOL ARKADAŞIM

Nur yüzlü yol arkadaşım
Romantik hayallerimin tanrıçası
Yıldızların ışığı yüreğinde
Ayın aydınlığı yüzünde
İmparatorluğunu ilan etmiş aşkın
Ve doğuran bir annenin şevkatli elleriyle
Terli saçlarını okşadığı gibi yavrusunu
Okşarken yüreğimi
Lakin ayrılık vakti geldi
Zaman gece yarısı
Efsunlu yıldızlar rahat vermez gayrı
Kimbilir ne güzel olurdu
Senin aşkını baştan yazmak
Gizli bir madebi açar gibi
Açıp yüreğini,yeniden yazmak seni
Karanlığın ortasında güneş gibi
Ne güzel olurdu kimbilir
Yeşertip hayallerimizi
Dikmen dağının eteğinde
Yedi uyurların düşeğinde
Pırıltısında,pınarların
Cemrenin suya düştüğü gibi
Isıtıp yüreğimin ortasına
Düşerken ateş topu gibi
Ne güzel olurdu kim bilir
Üzerine kırağı düşmüş
Bir beyaz gül kadar taze
Bir o kadar kusursuz pembe yanaklım
Beyaz gülüşüne vurduğum
Senki adına
Ocaklar,kurduğum
Aşım,işim dediğim
İtaatkar yarım
Kınalı elleriyle
Kekik kokulu dağlarda
Toplarken kır çiçeklerini
Nice fırtınalar
Kopuyor yüreğimde
Üzerimde yağmur yüklü
Bulutlar dolaşıyordu
Henüz gidilmemiş denizlerde
Henüz ulaşılmamış dağların
Doruğuna doğru yağmur yağıyordu
Çimenler çiğden bembeyaz olmuş
Güneşle oynasırken
Tütsülenmiş buğulanıyordu
Ağaçlar kıpır kıpır
Islık,ıslığa rüzgar
Aşkından çat diye
Çatlarken bu kalbim
Çağla kokulu,çiğdem bakışlım
Diyorumki deliler gibi
Bir türkü tutturup
Birlikte çıksak dağlara
Toplayıp dağların
Allarını,morlarını yanaklarında
Pembe dudaklarında
Delişmen yarım
Yayla keklğim,melek yüzlüm

Yaz yorgunu ömrümde
Vedalaşmadan göçmen kuşları bizimle
Son uçurtmalarını toplamadan çocuklar
Ertelemeden hayatı
Sonbahar gelip
Yollar sarı yapraklara bürünmeden
Hayat bir nehir gibi akarken
Uçurtma uçuralım seninle
Salıncaklarda sallanıp
Gökkuşağından tacı başına takıp
Yaşayalım hayatı
Tüm güzelliğiyle
Arıtış güzeli
Yayla kızı
Kımalı elleri,
Sürmeli gözlerini sevdiğim,
Bizim olan hayatı anlıyormusun.

2006/KARABÜK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/645088/nur-yuzlu-yol-arkadasim.html>

IRAKTA ÇOCUKLAR BÜYÜR

ırakta çocuklar büyür
bombalar altında çırılçıplak
çöplükten ekmek toplayarak
ırakta çocuklar büyür
gökyüzünden yağarken mermiler
konuşan diller susar
gören gözler görmez olur
ırakta çocuklar büyür
musulda, kerkükte bağdatta
çevresinde hafif bulanık
bir çamur deresi yoğunluğunda
tepelerine çökerken kan tipisi
savrulurken kerkük kalesinden
bağdat üzerinden, gökyüzüne doğru
ırakta çocuklar büyür
cezaevlerinde tutsak kadınların
köpekler salınır bedenlerine
sonra seyrettirilir CNN'den
1,5 milyar müslümanın
3 milyar gözlerine
karmı, boranmı, tipimi
yağdı vicdanlarına
ırakta çocuklar büyür
kan akar, su yerine
ırakta uğruyor endülüs kaderine
ırakta çocuklar büyür
bir etten bir kemikten
elleri kesilmiş bilekten
gözleri oyulmuş
kulakları kesilmiş dipten
kızlar, kadınlar
nerde bu vahşete dur diyecek aydınlar
ırakta çocuklar büyür
yalın ayaklarla yürüyerek
mermiler uçuşur vınlıyarak
özgürlük umudunu toplayarak
ırakta çocuklar büyür
hürriyet meşalesi yakarak
balgam dolusu ağızla
işgalcilere tükürerek
ırakta çocuklar büyür

2008/KARABÜK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/645401/irakta-cocuklar-buyur.html>

MANKURT EDİLEN HER YAVRUDA NAYMAN ANA

Nayman ana
kimbilir belki uyanan olur
bir duyan, bir gören olur
kalpten kalbe yol bulur,
çocuklar bu hikaye ile büyütülür.
kimbilir nayman ana
görmesede sarı özek bozkırlarını
kazak dağlarına bir çıkan olur
adı kürşat olur.
nayman ana
ağıt üstüne ağıt değil bizimki
geçmişten geleceğe yolculuk
yağma, yağma
lime, lime edilsede
atalarımızın bıraktığı miraslar
biliyorum silemezler, silemezler
sen canından can verdiğin
mankurt edilen yavrunun
eliyle öldün.
ama bu gün ne mankurtlar var
medeni gözüken avrupada
morada,saraybosnada,filistinde
suriyede,ırakta,karabağda,kerkükte
nayman ana
anaların anası
tırnağımızla kazdık
hürriyete giden yolu
engelleyemez kar tipi ve dolu
esareti sevmez
tutsak yaşayamaz Türk'ün oğlu
nayman ana
asırlardır, anadoludayız
kesilsede kollarımız
fıratı kol yaptık dicleyi el
olmasada üstü örtülü evimiz
çin seddini duvar
gökyüzünü kubbe bildik
inandık hürriyet için savaştık
bilsen nayman ana
şimdi vahşi batıyı
öteden ta öteden
vahşi batının medeni mankurtlarını
ölüm kusarlar şimdi
filistin tepelerinden küdüse
küdü's'ten,halep'e doğru
suriye denilen can ülkede
mankutlardan özgürlüğe doğru kaçan
ana yurduna, anadoluya sığınan
yetim üç kardeş
üç körpe cıvan
üç satır yer bulurken gazete küpürlerinde
bilirim çoğu kimse bilmez hikayeni
anabeyit mezarlığını
dualarımız gider
aysız gecelerde gün ışığı gibi
gün tez dogar
sabretmesini bilene
hayal ederken hürriyeti
peşin sıra gelene

mankurt edilen her yavruda
verirken özünden bir şeyler
sen ölümsüzlüğe
uçmak için verdin canını
sen anasın ana
ana benim derdimi dinlesene
yok pahasına olsada
yay kirişinden fırlayan ok
uyandırmak için
juan, juanlar gibi kabileden
kurtarmak için esaretten insanları
varsın vursun kendi eliyle
bedeninden, bedenine verdigin can
can verdiğin mankurtlaştırılmış cıvan
bilse, anlasa, duysa anlasa
ok atarmıydı hiç
sen ana'yydın o ise evlattı
nayman ana
gel benimde anam ol
sen dünyanın anası
yüreğimizde sembol
Türk dünyasının yüreğisin
seni gömselerde
ana beyit mezarlığına
gömemezler TÜRK tarihine
sarı özek soguk
bir soğuk bir ayaz
gökten tipi yağıyordu alaz, alaz
kazak bozkırlarından fırlatılıyor
füzeler ardı ardına
bozkırlar bile vardı zülmün farkına
öğretmen Abutalip
sarı özek bozkırlarından
çık ural-altayların doruğuna
tanrı dağından doğu Türkistan'a bağır
tren rayları demir
Türkler Turan adlı ülkede
esaret altındamı olur.
bağır, bağır etrafımızdaki
insanlar sanki sağır.
hatırlat Yedigey
yeni nesillere
yedi ceddine
adriyetikten öte çin seddine
türkmen, kazak, azer, kırgız
nasıl birbirimize benzeriz
çık yedigey
çin seddinin üstüne
utanma bağır, bağır Anadoluya
bağırki sesimiz gitsin tunaya
uzat kulagını sakaryaya
bir tek ses duysan dahi
korkma bu millette
hala bir ümit vardır
bu hikaye vatan için
Türkler için milattır
2012/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/646000/mankurt-edilen-her-yavruda-nayman-ana.html>

AÇLIKTI ONU

açlıktı onu
doğduğu yerden
uzaklara taşıyan
yoksulluktu onu
sofradan ekmek aşirtan
düz ovada yolları şaşirtan
iri kıyım gözlerinden
yaşlar akıtan
benzini sarartan
yoksulluktu onu
solgun ay ışığında
cılız bir gölge gibi gösteren
kabına sığmayan yüreğini
bedeninden ayıran
yoksulluktu onu
diken üstünde tutan
yoksulluktu onun
göz çukurlarına
kan dolduran
açlıktı onu
dokuz yorgan altında uyutmayan
ümraniye /istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/646282/aclikti-onu.html>

BİNGÖL-ELAZIĞ KARAYOLU

bingöl-elazığ karayolu
yutar diz boyu çamurda
bazuka dumanlarını
yanlız yutmaz kahpeliği
hazmedemez savunmasız ölümü
bingöl elazığ karayolu
fıratın eteğinde
bir yığın umut
çoşupta dağlara
saçmıyor yavrum
cudi süphan
kar boran kış
yıllardır dağlara
bahar gelmiyor yavrum
göz çukurlarına sinmiş
vahşice korku
cizredenn duman eksik olmuyor
yıllardır silahlar, susmuyor yavrum
bırak aksın
yüreğindeki kanayan yara
kanayan yarada
yeni bir umut izi ara
hadi tut elinle ellerinden
memo ile mehmedin
hadi öp alnından
barış isteyen her yiğidin

----K.KARABEKİR MAH./İSTANBUL----

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/646442/bingol-elazig-karayolu.html>

ÇAKIR MEHMET AĞANIN KIR ATI

deh dedikçe bir rahvan giderdi
çakır mehmet ağanın kır atı
şöyle bir tuttukça yelesinden
vururdu kendini dağların
en yüksek doruğuna doğru
aşılmaz diye söylenen yerleri aşar
gidilmez denilen yerlere giderdi
ılık rüzgarlar estikçe
sert dağ yamaçlarında
aşağılara doğru kıvrım kıvrım akan sulara bakar
keyifli keyifli bir başka içerdi ciğarasını
geçit vermez hainliğe
katran kayası sarı kaya ak kayalar
doruğunda bir başka özgürlük
bir başka huzur
al yeleslerinden tutunca
deh dedikçe bir başka giderdi
çakır mehmet ağanın kır atı
yerlere doğru sarkardı nazar boncuğu
kıvılcımlar çıkardı topuklarından
en azgın en taşkın sulardan
kartal kanatlarıyla uçardı da
bir damla su ıslatmazdı
deh dedikçe rahvan giderdi
çakır mehmet ağanın kır atı

---2007/KARABÜK---

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/646761/cakir-mehmet-aganin-kir-ati.html>

TORPİL

TORPİL

torpil sen nelere kadersin
yılanı deliğinden çıkarır
iğneyi ipliğe kırk metre
öteden sapsın

torpil sen nelere kadersin
edirnedekini hakkariye
hakkaridekini edirneye sürersin

torpil sen nelere kadersin
sen bazen dayısın
bazen rüşvet
bazen hediye
bazen bartılsın

torpil sen nelere kadersin
işe göre adam değil
adama göre iş verirsin
dokunulmazlığın vardır
yataklara kadar girebilirsin
senden habersiz
yaprak bile kıpırdamaz
uçan kuşun bile sana
borcu var

torpil sen nelere kadersin
bu düzen böyle oldukça
kravatlı fularlı adamlar
bizi yönettikçe
sen daha çok saltanat sürersin

30.01.1995 ankara eski garaj

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647119/torpil.html>

GENCECİKTLER ONLAR MEHMETÇİKTLER

gencecik fidanlardı
genceciktiler onlar,şehitler
on günlük bebekleri vardı
dağıılmamış düğün davetiyeleri
yarım kalan hayatları vardı.
genceciktiler onlar,mehmetçiktiler
çalınan hayalleri,
geride bıraktıkları yetimleri
delik ayakkabıları
gariban anaları
perişan babaları vardı
genceciktiler onlar
polistiler askerdiler
hepsinin bir hikayesi
yoksul bir köy türküsü
henüz yaşanmamış öyküsü vardı
genceciktiler şehitler
nurlu yüzleri
kınalı elleri
albayrağa sarılı
sıra sıra dizili
gidiyordu onlar
gencecik fidanlardı
genceciktiler onlar şehitler
askerlik vatan borcuydu
yapılması zorunluydu
paygamberin ordusuydu
gencecik mehmetçiktiler onlar
peygamberimizce (S.A.V) övülmüş
bir milletin evladı
cüdi, süphan, şırnakta
ölmek yoktu onlara
kuş tüyü yatakta
habersizce vuruldular silvanda
genceciktiler onlar,şehitler
künyelere kazıldılar
tarihe yazıldılar
efendimize komşu oldular
genceciktiler onlar
korucu asker polis mehmetcik
ugurlanırken ebediyete
selamlar olsun
vatan için
bayrak için
ezan için
can veren
gencecik şehitlere
selam olsun yetiştirip
helal süt emziren analara
12.09.2012 İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647305/genceciktiler-onlar-mehmetciktiler.html>

AY DÜŞÜNCE SEVDİĞİM

ay düşünce sevdiğim
hangi kış dayanır
baharın sıcaklığına
hangi kalp dayanır
gözlerinin parlaklığına
bir tomurcuk gül gibi
tutunduğuna erik dalına
gönlüm düşer aşk pınarlarına
ay düşünce sevdiğim
güneş kızarır öfkesinden
yükseklerde açar sümbüller
toprağı yırtar kardelenler
engin denizlere
kanat çırpır martılar
ay düşünce sevdiğim
yüreğimden yüreğine
bir çizik atarlar
maviliginde denizin
beyaz, beyaz köpükler
ay düşünce sevdiğim
sevdanın fırtınası kopunca
sen düşersin
ben düşerim
tam ortasına hayatın
safranbolu/2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647837/ay-dusunce-sevdigim.html>

KAHRETSİN GRİP OLMUŞUM

kahretsın grip olmuşum
hemde aşkın gribine yakalanmışım
yataklara kadar düşmüşümde
haberim bile olmamış
bugün resmine bakıp
cansız hayalinle dertleşiyorum
kardan adam yapmış çocuklar gibi
üşüyorumda farkında değilim
romantizm bana göre değil ama
bunu senle yaşıyorum
deli duygularım bahar selleri gibi
set çekiyor tüm mantığıma
her nefes alışımda sen geliyorsun aklıma
kar tipisinde boranlarda
ayrılık varsa sonunda
bilsey karakız
alabildiğince katıksız
sevmeyi ve sevişmeyi
dokunsan dokunacağın olmayı
kaç vakit var daha
kaç gün daha saymalıyız
kaç günü bir çuvala sığdırmalıyız
hadi uzat elini sabrım kalmadı
tez elden buluşalım
alış gülden 04.02.1996

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/647963/kahretsın-grip-olmusum.html>

İŞÇİDİR KİMLİĞİMİZ

İşçidir kimliği gibi
gömleğinin üst cebindedir akbil
ömrünü harcamıştır yollarda
turnikeye jeton atar gibi
işçidir kimliğimiz adımız istanbul
ararsan bizi sokaklarda bul
işçiler kalmış
patronların insafına
soğan ekmekten başka
birşey koymamışlar sofralarına
geceyi düş bellemişler
yatmışlar gelecek günlerin umuduna
işçidir kimliğimiz
karnımız doyar
eksilmez soframızdan aş
bulamaç yeriz bulamaç
çok şükür uyur gezeriz
karda kışta kıyamette
sobasız odada yatar
örtülere sarınır
yatar da uyuruz
soğukta çalışır
ayazda yatar
şavaştta hatırlanır
barışta unutuluruz
ayakta uyutuluruz be kardaş
çok şükür bulamaç yeriz
yeriz be kardaş
soframızda aş
bir başta soğan
bir tasta şerbet
çala kaşık
bağırsaklar alışık
işler karışık
yaşarız be kardaş
gömlegi işten giyer
pantolona yama yapar
kemerleri hep sıkar
biri yer biri bakar yaşarız
bizde buna şaşarız
şaşarızda tesedüf yaşarız be kardaş

istanbul/2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/648353/iscidir-kimligimiz.html>

YALNIZ KURT EFSANE ADAM

onun şahsında tüm kafkas şehitlerinin anısına,
ithaf olunur. şehitler ölmez.

kafkasyanın heybetli dağlarından
seyrettim etrafını çeçenistan'in
kalmamış sağlam bir duvar.
kurumuş kaç zaman elimi yıkadığım pınar.
yeşile hasret kalmış dağlar
nice bozkurtları koynunda saklar.
türk'leri ya hürriyet
ya ölüm paklar .
yakılmış, yıkılmış
evler olmuş bir viran
daha ne kadar sürecek bu devran
dağlarında cihad eden
mücahidlere kurban.
mücahidler içinde
yanlız kurt efsane bir adam.
kısacık hayatında
destanlaşmış ölümlerde
ölümü, öldürmek için
güneşin ateş topunu kucaklayan
dağ gibi bir adam
groznide kan
groznide efsane bir adam
seyrettim onun nurlu yüzünü
ölüm bile tedirgin
yanlız kurt değil
geçiyor omuzlar üstünde bir şehit daha
yavrum önünde saygıyla eğil
savrulurken göğ
türk'ün kanı
ayılar boş bulmuşken meydanı
unutma bebelere kurşun sıkan
insan görünümlü hayvanları
kafkasyanın mor dağlarında
zulüm yüz tutar
bu kutsal topraklar
daha çok bedel ister
1996

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/648888/yalniz-kurt-efsane-adam.html>

BU BAYRAMDA YALNIZIM

bu bayramda yalnızım
bu bayramda ellerim böğrümde
duygularım yüreğimde
ellerim ellerin elinde
dudağım ellerin dudağında kaldı
bu bayrama dokunamadım
bir dost yüzüne
sarılamadım bir yar beline
hayalime gelir kıvrır kıvrır saçların
ne güzeldir şimdi
lüle lüledir
alnında hilal bukledir
yar dedik
yar bildik
uğruna can verdik
gençliğim senin için yitik
ah bu bayramda fakirhanemde
bu bayramda yalnızlıktayım
insanlar içinde yalnız
yalnızlık içinde sensiz
hesapsız kitapsız sorgusuz
tarifsiz duygular içinde
binmişim yalnızlık gemisine
dalarım düşünürümde
bilirmisin ebeliği kemeri kengeri
ve yemliği
bizim yaylaları
obaları koyunları kuzuları
tabi ya güzelim
nerden bileceksin
sen hiç görmedinki
bilemezsin sen bizim olan bayramları
yalnız seninle güzeldir
yalnız bizimle güzeldir
seyrederken ay ışığında
cırcır böceklerinin ötüşünde
yar düşünde güzeldir
dam üstünde
bitişik ahırda
firezli tarlalarla
harman yerinde
gecelerin koynuna saklanmış uykuda
umutta yaşamda
yarında güzeldir
yaz yağmurunda
toprak kokusunda
suların bugusunda
güzeldir bizim bayramlarımız
bayramlarımız savaşız kinsiz
ölümlerde ölümsüzdür
bizim bayramlarımız
bir yerden bir yere
korkusuzca gidiştir
gece yolculuğa çıkıştır
çocuk kahaahalarında gülüştür
sevgiliye dokunuştur
güle oynaya
askere davullu
zurnalı uğurlanıştır

savaşmadan tek bir kurşun atmadan
sevgiye dönüştür
bizim bayramlarımız
buğday başaklarında gizlidir
ana yüreğinde sevgidir
kır çiçeğinin açması
çimenlerin yeşilidir
renklerin pembesi
çatlak ellerin nasırıdır
bizim bayramımız benzemez
şehir bayramlarına
ne losyon
ne eflasyondur
kuş tüyünden olmasa bile yatağımız
özgürce kayıtsızca uzanıştır
doğu batı kuzey güneydir
hep gökkuşağıdır
ebem gümecidir
kuzu kulağıdır kengerdir
sarp kayalarla eşkindir
tezek korları arasında
küllenmiş patatestir
yaban elması kuşburnu
çağla çiçeğidir
yeni açmış bir gül güzelliğidir
insanın insanı katletmediğidir
renk dil din ırk ayırmadan
insanın insanı kayırmadığıdır
hakça bölüşüm
hakça paylaşım
umudumdur düşümdür
hergün benim bayramımdır
dedimya
bunca çabadan sonra
kağıda umudu döküşümdür
tutan elim
gören gözümdür
baharım kışım yazım
yıkık dökük fakirhanemde
derleyip toplayım
oturabildiğim bir göz odamdır
kelepçesiz parangasız
yaşayabildiğim anlatabildiğimdir
dedimya dedinizya
tarif edemesekte doğru düzgün
bizim oraların bayramlarını
okuyup eleştirmenizdir
olabildiğince önce
sesinizi duyurabilmenizdir
ne edeyim sen yoksun yanımda
etrafı seyrediyorum bir göz gece gonduda
rüzgar esiyor
ağaçlar sallanıyor
dallar hışırdıyor
yüreğime derin bir efkar basıyor
ormandan kadınlar sırtında
odun taşıyor
bu bayramda
memleketimden ve sevdiklerimden
çok uzaklardayım
bayramlar içinde
bayramlıklar altında ezilmekteyim
hiç bir şey almadım
bayramlıklar giymedim
bilirsin memurumdur
hep parasızımdır

hayata karşı arsız ve yüzüsüzümdür
bu sana buradan
yani İstanbul'dan son sözümdür
biliyorum bu bayramda yokluklar olacak
günler istemesekte geçecek
bu bayramda özlemler yüreğimi kanatacak
bu bayramda duygularım
dökülen yapraklar arasında sararacak
ah bu bayramda günü bayram edemedim
derdimi kimselere dökemedim
bu bayramda elim böğrümde kaldı
yar koynunda yatamadım
duygularıma dökülür katran karası acılar
ayrılık oldukça bitmez sancılar
ne günde ağız tadı var
ne günde bayram havası
bayramın sadece adı var
bu bayramda geçecek
anadan, babadan yardan ayrı
bizi kimseler anlamaz gayri
nerdesin uçuk benizlim
kıraç topraklar gibi çorak
susuz nehir yatakları gibi çatlak
uzak diyarların, karlı dağların
beyaz yelesi çiğdem çiçeği
nerdesin torosların dumanlı başı
bu bayramda kaldı geriye acı ve gözyaşı
gurbet unuttururken bacı kardeşi
çekip gidesim gelir
silkinip, sıyrılıp vınlayarak geçen
kurşunlar arasından geçerek
göze alarak herşeyi
yalnızca ve yalnızca
güzel günlerin hatırına
nice fırtınalardan sonra
yeşertmek için Fırat'ın eteğini
diclenin yatağını
dilediğimizce geçirmek için günleri
hurmanda, tanırda, arıtaşa
analar dere kenerında
korkusuzca kapları kumlayacak
sabret gülüm sabret
gün gelecek hasret bitecek derken
hava karardı erkendan
ansızın birini gördüm
kostak sokak yokuşunda
her ayak vuruşunda
senmişsin gibi geldi
yaklaştı usulca kaybolup gitti
inadına bekledim
bek
bekle
bekledim
gelirsin sandım
gel
gelme
gelmedin
bu bayramda umutlandım
hayıflandım
ümraniye /istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/649157/bu-bayramda-yalnizim.html>

OTOBÜS YOLCULUKLARI

Çorak tarlaların
suya hasret kalışı gibi
hesret kaldık memlekete
anaya babaya ve yar sana
hasreti çuvala sığdıramadık
bir mızrak boyu daha yükselince güneş
düşük harem otoğarından
kıvrım kıvrım giden yollara

otobüs verince mola
kimi pahalı lokantalara girer
buğulu kebapları çekinmeden yer
dolgun cüzdanlarına güvenerek
kimileri buğulu camlardan bakar
yutkunarak kebabçı dükkanlarına
diğerleri ise bozkırın cefakar insanları
soluk yüzleri gibi yoksullukları
cüzdanlarına yansımıştır
otobüsten aşağı bile inmezler
yutkunur, yutkunur
her günü oruç tutarlar
yarını hayal ederken yola düşerler
harem otogar/istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/649787/otobus-yolculuklari.html>

ZULME İNAT FİLİSNTİN VAR OLACAK

zehirmi zıkkımmı adı konulmaz ölümün
gövdeler başlardan ayrılırken
oturup koltuklarına kan yudumlar
nargile çubuklarından kelli fellı adamlar
vicdanlar kanıksamıştır ölümü
sanki ölen insan degilmiş gibi
peki nedir?
nedir bu umursamazlık
bu aymazlık,bu duymazlık
medet ummak vahşi batıdan
acırlarmı hiç, acıdırlarmı hiç
bir çamura bulanmış kuşa
acıdıkları kadar filistinlilere
acısaydı onlar kızılderililere
bir asill ırk yok olurmuymdu
21.yüzyılın başında
birleşirken top yekün haçlı
mavi marmarada kapanmaz yara açtı
zulmun uşakları firavunun çocukları
vermişler şeytan üçgeninde el ele
ne söylesem kar etmiyor vicdanlara
kayıtsız kalan gözlere
gazgede ekmek kuyrugunda çocuklar
düşerken üzerlerine alev topu gibi füzeler
yaşlanmış ninelerin ellerinde kürekler
hergün gözümüzü açtığımızda
oluşuyor yeni yeni tümsekler
kızıl kan akıyor filistinden
yıldızlar kayıyor şehitlerin nurlu yüzünden
ne kaldı geriye Selahattin Eyyubüden
kıyımdan geriye kalan yetim çocuk
edebiyete kadar var oldu var olacak
zulme kıyıma inat filistin
ataşehir/İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650195/zulme-inat-filisntin-var-olacak.html>

DEVİR-İ ALEM

ne demeli bu devri aleme
eskortlara hanımefendi
hırsıza, üç kağıtçıya
beyefendi diyorlar
ne demeli artık
bu devri aleme
devir artık
para devri
pul devri
nerden bulursan
bul devri
devir çal olmuş
cırp olmuş
kadın yıldızlı vitrinlerde
teşhir edilmiş
genç erkekler
yaşlı kadınlara eş olmuş
sokaklarda ahlaksızlık
hoş olmuş,
örf adet boş olmuş
ne demeli devri aleme
paparazilerde iki satır manşetmiş
susan diller namertmiş
İstanbul/Taksim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/650686/devr-i-alem.html>

BARIŞ ZOR ŐEYDİR ARKADAŞ

arkadaş
barış zor Őeydir
Őavařmak kolay
zor olan Şey gŐzeldir
zoru başarmak gerek
zoru yenersek varız
zora boyun eğersek
yokuz be arkadaş
arkadaş
keşke hepsi dŐř olsa
herşeye yeniden başlasak
gŐkyŐzŐnden kuş olsak
Őeręe misali barışa kanat ęırpsak
arkadaş
ansızın yakalar ŐlŐm bizi
hiç ummadığımız bir yerde
bir ok gibi saplanır bŐęrŐmŐze
elimizi tez elden uzatmadığımızda anda
arkadaş
şavaş baronları Őretir tankları topları
toprağa dŐřerken anadolu ęocukları
onların cepleri altın dolar
benim gŐzŐme dolar kan ile yaş
sen sakın Őlme
barış isteyen arkadaş
sen lazımsın bu vatana
lazımsın be arkadaş

DİYARBAKIR/2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651750/baris-zor-seydir-arkadas.html>

ESKİDEN EFENDİSİYDİ KÖYLÜ MİLLETİN

eskiden efendisiydi köylü milletin
hakkı yenilirken yetimin
baba mirası bir kulpsuz güğüm
yamalı pantolonu kırkbir düğüm
elektrik yok unuttuk suyu
cılızdır bedeni selvidir boyu
patronlar alırken en büyükpayı
gözünü aç gözünü kurban olduğum
ugruna sararıp solduğum
milletin efendisi köylü babam
bir topak kömür bulamaz olduk
sıcacık odada yatamaz olduk
çocukların yüzünü göremez olduk
pazardan yine eli boş döndük
eskiden efendisiydi köylü milletin
alınları karşılık bulmazken yetimin
tencere boş yemek pişmez
yavrular aç yatmaz
boş vaatler karın doyurmaz
eskiden efendisiydi köylü milletin
elleri nasır bağlayan köylünün
düzende çalışıp ezilenlerin
ne çifti kaldı ne çubuğu
köyde kalmamış bir tek çocuğu
yırtılıp atılmış çarığı
sararıp solmuş siyah sarığı
yüzleri gözleri güneş yanığı
soğuktan çatlamış dudağı
kimseler almazken eline orağı
felekten yerken dayağı
bağı kaldı ne bahçesi
kaybolup gitti üç beş koyunla üç beş keçisi
kalmadı geriye yazılmadık şikayet dilekçesi
ölünce bitecek yaşamak denilen işkencesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/652589/eskiden-efendisiydi-koylu-milletin.html>

GÜLME OĞUL

gölme oğul
ağla ağla
etmeyin efendiler
ağla ağlayın
bulut bulut yükselip
hak rahmetinin eteklerine
dudak gezdir

ağla ağlayın ağlayalım
ağlayan gözler
memleket namusunu gözetir

gölme oğul
ağla ağlayın
gözyaşları bir tomuyu
söndürecek iksir sayılır

etmeyin efendiler
ağlayın ağlayalım
asırlık gamsızlığımıza
tarih boyunca
ağlamayı unutanlara
çaresiz yanlızlığımıza

ve ağlamalı
ağlamalıyız
şu çıkmazın
başında durup
hoyratlaşan gönlümüze
duygularımızın dumura uğrayışına

ağlamalı bütün maziye
şu dağlara
hıçkırığa hasret cıdarlara
yeşile hasret memleketlere

etmeyin oğul ağlayın
tasmalı prangalı
büyük imtahanda
fevc fevc geçecek
mazinin şanlıları arasında
yer bulamıyacağımıza

ağlayın ağlanacak halimize
daldan kopan
bir meyve gibi
yanlız düşüşümüze
rahmetten cüda kalışımıza
azap kırbacını
yediğimizde
semavat ve arz
kızdığında
hiddete gelip
tufanlar dağıttığında

gölme oğul
ağla ağlayın ağlayalım
karunların yere battığı
suların boğduğu
nuh kavmi
azap kırbacını yediğinde

semut kavmi
kızgın lav ile
boğulduğunda
bir uğultulu azgın
kasırğa gelip
helak olmuş
kavimler gibi
köşe bucak savrulmadan

ağlayalım ağlanacak halimize
daldan kopan
bir meyve gibi
yanlız düşüşümüze

sevgiliye kavuşmanın
kor ateşi düştüğünde bağrımıza
gözyaşı değil
kan ıslattığında
gözümüzü
ağlayalım ağlanacak halimize

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653174/gulme-ogul.html>

KALPTEKİ SEFİL ARZULAR

oğul
sök at artık ogul
kalpteki sefil arzuları
peşinden koşmaktan bıkmadınmı artık
dünyalık bir anlık menfaatlerinin zevklerinin
nedir bu dalgınlık
hayatın tam ortasında duran insan
yol ayrımındayken insan iyiliğın ve kötülüğün
orta zıt fikirler dolaşır
zıt fikirlerin ortasında ise anarşizim
hayata dair ne varsa inkar ederler
ihanet ederken menfaatleri ve zevkleri uğruna haram yiyenler
bir ömür boyu yaşayan ölüdürler farkedemezler
bir ömrün katili şoursuzlaştırmış inkarcı nesiller

sıyırıp at artık ogul
kalpteki sefil arzuları
içten içe yer koca bir ömrü kalpteki kötü duygular
zayıf karakterler aynen uygular
bir ömrün katilleri
katillerin anaforunda ne yangınlar ne zülümler görülür

sıyırıp at artık oğul
kalpteki kötü duyguyu
ömrünü esir almış yargıyı
bir çözebilsen örümcek ağ gibi bedenine dolanmış sargıyı
yıllardır ruhunu esir almış kurguyu

terket artık oğul
bir avcı gibi zevklerinin ve nefsinin peşinden gitmeyi
günah işlerken katılaşıır yürekler
katılaşıırken kaybolur ulvi hisler gözleri perdeler

oğul
serdiğinde yere seccadeler
kuran okuduğunda dolar eve melekler
cennet hurilerinin kulağındaki küpeler
o zaman hayat bulur susuz bedenler
istanbul/2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653680/kalpteki-sefil-arzular.html>

GÖZ YAŞI NEDİR

zevkinin dogrultusunda giderken silahsız anarsistler
zulüm yüz tutar yürekler kan
göz yaşı sığınaktır Allahtan korkarken insan
güneş doğudan yükselip batıdan batarken
zülümün bekçileri zalimin kılıçları haçlı kalıntıları
kan damlar kalemlerinden yudumlardan içkileri
bağazı seyredeler fildişi kulelerinden
bir ömrün silahsız fikir anarsistleri
bitmez bitmeyecek ezelden ebede
batıl ile hakkın savaşı
batıya özenderip kıdırırlar birbrine kardeş kardeşi
boz küller altında kor ateşler gibi savrulurken insan
söndürmek için harman yerinde yangını
yaratandan ötürü yaşatmak için insanı
sormalı şu atıye ve bütün maziye sormalı
kaç damla göz yaşı düştü dağlara taşlara
insan gözünden damla damla akarken
hak rahmetinin pınarlarıdır göz yaşı
ağlayan gözlerden düşen her damla bitirecektir kirli şavaşı
İstanbul/2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/654119/goz-yasi-nedir.html>

KEŞKELER

keşke
Keşkeler
yenilgiler üzüntüler öfkeler
korkular kaygılar
hastalıklı ruhlarının takıntısıdır
bastırılmış duygularının uzantısıdır keşkeler

keşke
keşkeler
ertelenmiş işler
yaşanmamış hayatlar
gidilmemiş yerler
sarılmamış kolların
yorulmasıdır keşkeler

keşke
keşkeler
henüz zaman varken öpülmemiş dudakların
fırsat varken aklına gelipte söylemediğin sözlerin
kaybolup giden gençliğin ardından iç çekiştir
boşa harcanmış hayatların isyanıdır keşkeler

keşke
keşkeler
uçan kuşun
esen yellerin
gidipte dönmeyenlerin ağıtıdır keşkeler

keşke
keşkeler
alında ter olur
yürekta heyecan olur
uçuşup savrulan duman olur
eriyen zaman olur keşkeler

keşke
keşkeler
diyardan diyara
feryat figana
yaz baharda salon insanda
gül üstünde
yar düşünde yaradır keşkeler

eli kalem tutanlar yazar
ölümle ayrılığı eş tutarlar
akil adamlar ışık saçarlar
ölüm varsa ayrılık varsa
vyslata dair ne varsa söylenmesi gereken
henüz söylenmemiş son sözleri
yapılacak işleri
söylemeliyiz henüz vakit varken erkenden
acı bir sızı yüreğe düşmeden
korkunun koyu gölgesi gibi peşimizden gelmeden KEŞKELER

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/654953/keskeler.html>

AKŞAMLARI EŞKİYALAR BASARDI DAMLARI

Akşamları eşkiyalar basardı damları
her ayak seslerinde
korkudan titrerdi dudakları
kerme kerme çatlardı yanakları
akşamları eşkiyalar basardı damları
yoksul dağ köylerinin
toprak damlı evlerinde
yatağın en kuytu derinliklerinde
saklanırdı çocuklar
mavzer seslerinde korkunun
gölgesi düşerdi minicik yüreklerine
yoksul dağ köylerinin
toprak damlı evlerin
kerpiç ocakların bacalarından
isli dumanlar fırlardı
köpek havlamaları bozardı
derin sessizlikleri
akşamları eşkiyalar basardı damları
nöbetyken köy korucusu babaları
göz çukurlarına dolanırdı
hain pusularla gelen
ölümün ayak sesleri
doldururken avluyu
kimsecikler duymazdı çığlıklarını
akşamları eşkiyalar basardı damları
kurşundan önce giderdi hayelleri
yurduna sevdalı yoksul dağ köylerinin
kerpiç damlı evlerin
bizim olan çocuklarımız
çalınan yarınlarımız
akşamları eşkiyalar basardı damları
BATMAN/KOZLUK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/655691/aksamlari-eskiyalar-basardi-damlari.html>

ANADOLU

nice sevdalar büyütür koynunda
nice düşler saklar yüreğinde
anadır o anadoludur
dağıtır saçlarını rüzgar
dağılır saçları yoluna süperge olur
büyür umutları orman olur
anadır o
esirgemez
verir özünden
karşılık beklemeden
anadır o anadoludur
büyür öfkesi
ağrı olur süphan olur nemrut olur cudi olur
belli etmez
ağlar ıslak kirpiklerinden akan her damla
süzülür sessizce
fırat olur dicle olur
anadır sever belli etmez
kızır belli etmez
bire bin verir
karşılık gözetmez
ayrılığı sevmez o
eteğinde besler
lazını çerkezini kürdünü türkünü
hepsi aynıdır
şefkati fark gözetmez
anadır o
yüreğinden süzülür kanlar
vurulunca mehmetcikler
kanla acıyla öfkeyle
beslenir karanfiller
açar elini yırtar bağrını
uzatır başını
öper alınımızdan
anadır o
dayanmaz ayrılığa
bilirki ayrılınca yuvadan yavrular
kurtlar sofrasına yem olur
anadır o
sakaryaya şahittir dumlupınara
orta asyadan anadoluya
sizede bizede yeter bu dünya
katı taşı mum eyleyen varya

İSTANBUL/2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/656101/anadolu.html>

TEYZEMİN TAVUĞU

teyzemin tavuğu al idi
içi tuluk dolu yağıdı
dün bu zaman sağıdı
çift sarı yumurta yapardı
teyzem gözü gibi bakardı
oklanasan tavuğu çalan
ahırıda etmiş talan
teyzem çıktı dam başına
baktı bir o yana bir bu yana
güvenmez öz gardaşına
teyzem vurunca dizine
inanmaz kimsenin sözüne
ev yapmış mezarlığın düzüne
horoz kalmış tavuksuz
teyzem kalmış uykusuz
zalim imiş zalim hırsız
oklasan tavuğu çalan
teyzemin elinden alan
kibi mehmet zort adem
bu iş başa geldi madem
hunu köyünde nene yolunda
teyzem hırsızı ne bilsin
söyleyin tavuğu çalanı
bitsin teyzemin feryat fiğanı
oklanasan tavuğu çalan
elinden kurtulamazsınız kalan
jandarmayı topladı
komşuları yokladı
isimleri sayıkladı
hırsızları hakladı
Afşin/K.MARAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/659013/teyzemin-tavugu.html>

YARIN BAYRAM

yarın bayram
demedimmi sevdalım
sen meteliksiz ben meteliksiz
düşmüşüz istanbul sokaklarına
bir türlü sağlam basamadık hayatın zeminlerine
çiftcidir köydedir ana baba
onlardan fayda arama
tarlada bir dirhem ürün yok
sular çekilmiş kızılıcada
ark altında tarlamız yok
yeşile hasret dağlarımız
kuş uçmaz kervan geçmez köylerimiz
gelecek günlere kaldı ümitlerimiz
yarın bayram sevdalım
sen meteliksiz ben meteliksiz
yedi tepeli şehrin varoşlarına
çıkamaz yolun yokuşlarına
parasız çulsuz çuvalsız
aşk yaşanmaz yuva kurulmaz
sevdalım aşkım denemedik ne varsa denedik
sarılacak kol tutunacak dal yok
çaldığın kapılar bir bir yüzüne kapanırken
ar damarı çatlamış adamlar
terlemeden para kazanırken
tokken anlamaz yoksulun halinden
yarın bayram
denize düşen birileri gibi
düşerken hayatın ortasına
birbirimize tutunacağız
birbirimize dolanacağız sarmaşıklar gibi
demedimmi sevdalım
parasız pulsuz çulsuz biri olduğumu
bekle desemde bekleme ne getirebilirim sana
gurbet çıkmaz bu yolun sonu yok derken
henüz daha vakit varken
elvada diyebilirsin erkenden
İSTANBUL/2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/659939/yarin-bayram.html>

DAĞLICADA DAĞLAR AĞLIYORDU

Dağlıcada dağlar ağlıyordu
ağladıkça dağlar yürekler parçalanıyordu
parça tesirli bombalar
havayı kirletiyor güneşi kapatıyordu
mor dağlar gibi heybetli bedenini
soluk ve cansız yere yatırıyor
ayın aydınlığını gölgede bırakacak nurlu yüzüne
metalden parçalar saplanıyordu
ateş düştüğü yeri yakıyordu
alınında bir damar kabarmış mosmor
ölü bu ölüde can bu canda şehit buydu
yakılmış yıkılmış ocaklardan
isli dumanlar yükseliyor yerden göğe
dil dil fırlıyor yalım sobadan dışarı

yumulmuş bedenden içeri
kat kat olmuş kara gözleri
yedi açık yara
yedi kahbe kurşun
kan içeri akıyor kan
odun kıymığı değil ciğerimi yontan
kahpece kör kurşun
bembeyaz kesilmiş dudağı bembeyaz
karlar bile siyah kalır onun yanında
hakkride dağlıcada kar ak yağıyordu
karlar kızıl kana bulanıyordu
çığlıklar kara kızıl
yılanlar gibi etrafı sarıyordu
karakollar taranıyordu
etraf toz duman yanıyordu
hakkari yüksekova gabar dağları ağlıyordu
türkiye dinliyordu
kulak tozlarında kanlı çığlıklar kalıyordu
yollar kesiliyor pusular kuruluyor
silahsız masum mehmetcikler vuruluyordu birer birer
beyaz bulutlar yükseldi hakkari den
göz bebekleri büyüdü birden
dualar eksik olmasın şehitlerden
dağlıcada lapa lapa kar yağıyordu
ak karlar etrafı beyaz bir örtü gibi örtüyordu
kar bile utanıyordu beyazlığından
gecenin ayazından kurşun sesinden
kurşunu sıkın taşeron eller utanmıyordu
korkudan ağaç kovuğuna
sinmiş çocuklar
bitsin bu savaş diye
dua ediyordu
dağlıcada dağlar ağlıyordu
HAKKARI/DAĞLICA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/660369/daglicada-daglar-agliyordu.html>

HUNU GÜZELİ

güneş doğuyor
her zamanki yerinden
ben yine ber-e gidirem
en önde karabaş iniyor
havşede kuzular meleşiyor

girince bere koyunlar
obada başlıyor bir telaş
ağanın avradı
en önde helke elinde
geliyor yavaş yavaş

aşağı çemrekte
al bir kısrak kişniyor
yanı başında
enikler oynaşiyor

ılık bir rüzgar esiyor
keçemden içeri
sular güneşten ışıldıyor
gözlerimi kamaştırıyor

ağanın kızına aşık oluyorum
çoban halime bakmadan
seviyorum ağa kızını
usanmadan bıkmadan
ağanın sesiyle uyanıyorum
derin düşüncelerimden

ağanın kızı bakıyor
püsküllü çadırından
oda beni seviyor
bende onu seviyorum
bunu herkes biliyor

zalim ağa
inadım inat diyor
dayatır duruyor
kızını vermiyor
avradı ondan inat
aramıza kara kedi gibi giriyor

ağanın avradı oturuyor
berin en başına
gözünü kızından
gızını dizinin dibinden ayırmıyor

benim sevdiceğim
ağasına yağlı çökelek dürümü veriyor
ip eğiriyor kilim dokuyor
bakışı hançer olup
gözleri içerimi yakıyor

ağanın avradı
aşağı obanın
beyine kızı vermeye niyetleniyor
neyleyim ben çobanım
koyunumuz yok yağımız çıkmıyor
ağa kızını vermiyor

fırsat bılunca
verince ağa kızı kararını kaçıracağım

ne olursa olsun alacağım

dağlar bizi bekliyor
biz dağları
al doru bir ıslık bekliyor

o bana
ben ona
biz dağlara
dağlar aşka sevdalı
al doru dağlara

atınca atın terkisine
ağa kızını
derim dağlar kıysın nikahımızı
ölünce yazılsın yazısı
çobandı alış
haline bakmadan
sevdi bir güzeli
aşıktı ezeli

buğday tenli
esmer benizli
bir çift benli
afşin güzeli
hunulu kızına

AFŞİN/K.MARAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/660546/hunu-guzeli.html>

YALNIZ SANA DAİR

bahar ayında toprağı
yarmış tomurcuklar gibi
tüm yaşama sevincimle
yoksul yıllarımı
büyüteç altında tutup
olanca deliliğimle
direnc türküleri söyleyip
bir ucunda sen varsın diye
kilometrelerce yolları
kısaltıp katediyorum
bir çuval dızı boyunda
katmerlenmiş yüreğime
sevdanı ekip
tüm sevgimi serpip kainata
olanca gücüyle doğanın
tüm cömertliğiyle sergilediği
esirgemedenden verdiği gibi
veresim geliyor
bilseydi iki gözüm
yüreğime ne kadar yakınsan
ellerime o kadar uzaksın
bir çocuk sevinciyle
ağız dolusu gülüşmeye
ağız dolusu sevişmeye
hasret yüreğime
ayrılığın ateşi düştü bu gün
sevgi adına ne varsa
tüm varlığı ve benliğiyle
toplandılar kalbimde
molotoflayarak yalnızlığı
miting yapıyorlar
izinsiz sevgimize korsan diyorlar
bilmiyorlar seni ne kadar sevdiğimi
mor dağlarda
her kınalı keklığın şekişinde
kar çiçeğinin dağları nakış nakış örüşünde
ve akçiçeklerin
al al olmuş yanağını
güneşe doğru uzatışında
sen geliyorsun aklıma
kiprit çakıyorum mantığıma
sadece sen dolaşıyorsun
kan yerine damarlarımda
M.Kemal mah/ATAŞEHİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/660925/yalniz-sana-dair.html>

OY GURBAN

oy gurban
ılık ılık rüzgar
hiç esmez bizim tarlaya
harman desteleyip
galiç biçerken karaçalıda
otuz derece sıcaklıkta
düşen alev
düşen kıvılcım değil yüreğime
tuzla karışık terden
açılmayan gözlerimle
gördüğüm hayal değil
yutkunup boğazımda ıslattığım
ne katık
ne bir tas su
gölette kalmış
balçık sularındaN
gömleğimle süzerek içtiğim
ne şaşal nede masal
işte böyle gurban
böyle bir ortamdan
firezli tarlalardan
tırmık çektiğim
jeton gibi
ömür üstüne
ömür harcadığım
oy gurban
doyum olmaz
günün güzelliğine
farkedebilirsin
sensiz geçen bir günü
daha yalnız yaşarken
ıslık çalacak birileri
yoksa etrafında
seni uyandırmak için
günün güzelliğine
hayatın tazeliğine
sahi sen hiç yaşadın mı gurban
xGÜLDEN07.07.1994.K SINIFI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/662496/oy-gurban.html>

SEVGİMİZİ KİM KATLETTİ ?

aşkı tutunca kalbimin köşe başını
ellerim arasına alırken siyah saçını
düşlerimden uyandırır beni
bahçeden gelen çocuk civıltıları
kerpetenle dişleri çekilen
çocuk çığlığına dönüşür
yüreğimde yokluğun
dayanmaz firar eder
kalbim demir pencere hücrelerinden
yalın ayak yaya düşer yollara
katıksız bir sevgi için
kaç zaman gönlüm bahara hasret kalmış
hep kış aylarında yolculuk yapmış
berbat ayrılıklara alışmış
saçlarını kapat güzelim
bir çift göz gölgesi düşmüş
beyaz önlükler
ne güzel yakışmış
aşkın bir kurşun
aşk bir nakışmış
tetik düştükten sonra
arıtaş ta yüreğime yapışmış
firari kalbim herşeye inat
ela bakışların da
ayrılığı at
bu gün sevgililer günü
sevdalım ellerini uzat
zaman bilmece oldu sanki
telefonlar çok kısa kesildi
hayatımıza konan yasaklar
sevgimize konuldu
düşünüyorum da kaç sevgim
çarmıha asıldı
kaçının faili meçhul
kaçının sevgisi karar
gönlüm hala GÜL'ü arar
kaç cellat daha yatırdı
sephalara aşkımızı
kaçının kolları uzun
kaçının saçları
sen bilsen
zaman geçtikçe artar hüznün
farzetki özgürlük ülkesinde güzün
boy atsın sevgiler çiçek çiçek
mazot renginde bir duygunun
zifiri karanlığı varsa ölümün
düşün kıpır kıpır depreşerek
yeşerecek çocukların ölüme zülme inat
yaşama sevincini
doldur yüreğine
buğulu toprak kokusunda
yeşeren gülün tazeliğini
ve kokusunu
Afşin/Arıtaş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/663600/sevgimizi-kim-katletti.html>

ANA

ellerinle biçtiğin çimenlerin
nasır bağlamış ayakların
su toplamaş ellerin
ayazdan çatlamış dudakların
evde ekmek bekleyen çocukların
yiğit anası
can anam canan anam
umudum yarınım anam

bir eli tandır başında
hamurlar içinde
bir eli pür telaş
talaşlar ve sarı yapraklar içinde
tezek dumanları arasında
göz yaşını alın terini
gizlice elinin tersiyle silen anam

yoksulluğun tüm vahşiliğini
göğüsleyip omuzlayabildiği kadar
helal bir lokma yedirmek için
ip eğirip kirmen çevirip
kilim dokuyan anam

yiğit anam
can anam
canan anam
kime derdimi yanam

bacasız ocaklara
sıvasız toprak evlere
ekmek götürmek için
gündüz gece çırpınan
sirtında odun taşıyan
yüreği yaralı
kaşları karalı elleri kınalı
bahtı kara yazılı anam
yiğit anam can anam

zamanın acımasızlığını
ak düşmüş saçlarında toplamış
binbir zahmet çekip
ömür törpüsüne umudunu vermiş anam

bütün saflığınla
bütün şefkatinle
okşarken öksüz yavruların başını
hep özünden birşeyler veren
esirğemedi giydiren
esirğemedi yediren
bulduğu bir lokma ekmeği
dokuza bölen
sofrada en geride oturan anam

yiğit anam
can anam
sana kurban anam
seni anlatmaya kelimeler yetmez
anaların yerini hiç bir şey tutmaz
bu hikaye burda bitmez

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/664076/ana.html>

KIŞ GELİYOR

kış geliyor yapraklar sararıyordu
hava kararıyor ömür törpüleniyordu
zenginler kuş tüyü yatakta horul horul uyuyor
yoksullar sobalı kuşkanatlı evlerinde kömür bile bulamıyordu

kış geliyordu soguklar başlıyor hava çirkin yüzünü gösteriyordu
ayazlar başlıyor erkenden fabrika işçileri yollara düşüyordu
delik ayakkabıları su çekiyor morarmış yüzleri inşaat işçileri
demirleri bükerken kalıpları çakarken elleri sızıyordu

kış geliyor kar lapa lapa yağıyordu
sokak lambalarının ışığında düşerken kaldırım taşlarına
düşüyordu evsiz barsız sokakta telefon küübelerinde harap evlerde
parklarda banklarda yatan kimsesizlerin saçlarına

küme küme olmuş kar düşüyordu
issiz sokaklarda köpek havlaması duyuluyordu
başından ayaklarına kadar ıslanmış uzun ve cılız bedenli
sokak çocuklarının kemikleri sayılıyordu
yırtık elbiseleri pul pul dükülüyordu

kış geliyor kar yağıyordu
kar öfkesinden kuduruyor tipiye dönüşüyor
ara sıra sulu sepken yağıyordu
zaman geçiyor hava usul usul aydınlanıyor şafak söküyordu
ıslak caddelerde iki temizlik işçisi
biri ucuz bayat sigarasını yakmış
cigerlerine kadar çekiyordu dumanlarını
belliki düşünüyordu boşa harcanmış hayatlarını
diğeri memleket hasreti çekiyor
yanık bir gurbet türküsü mırıldanıyordu

romatizma oluş dizim dermansız odalar sobasız sokaklar dumansız
kar kafası karışık saç başı dolaşık yağıyordu
ara sıra insafa gelip kar yumuşak yumuşak yağıyordu
usanınca gökyüzünden yağmur olup düşüyordu
sabaha karşı hava ayaza çekiyordu
öksürsen nefesin hava buz tutuyordu
kış amansız geliyor yer yataklarında çocuklar tir tir titriyordu
çilekeş yoksul hayatlar varoşlarda başlamadan bitiyordu

kış bastırıyor kar lapa lapa yağıyordu
kirlenmiş bedenlerdeki ruhları
duyarsız vicdanları
çöplüğe dönmüş yalan dünyayı
bembeyaz bir örtü gibi örtüyordu etrafı
bir yorgan gibi kapatıyordu
K.MARAŞ/AFŞİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/665128/kis-geliyor.html>

KURŞUN ÇİÇEK DİNLEMEZ

kurşun çiçek dinlemez öldürür yavrum
at elinden silahı
şeytan doldurur yavrum
soğuk rüzgar gül demez
soldurur yavrum

kurşun çiçek dinlemez
öldürür yavrum

ateşle oyun oynanmaz
sevgiye kurşun sıkılmaz
ve gökyüzü herkesin
özgürlüğe kurşun atılmaz yavrum
wwwwwwwwwwwwwwwwwwwwwaliş

cudi hakkari gabarda
kirli bir savaş var yurdumda
düşerken toprağa
koç yiğitler kimin umrunda
kurşun atıyor kardeş kardeşe
analar dur deyin bu kirli savaşa
düşmalar etmesin bizi temaşa
wwwwwwwwwaliş

farketmez farkedemediğin
isyanın düşler ötesi olsun
koklarsan yeni açmış bir gülü
gülü senin olsun dikenini benim
yeterki yurduma bahar gelsin
wwwwwwwwwwwwwwwaliş

dünyaya gelse bahar
bizim dağlara kar yağar
kırk yaşına kadar çektiklerim
bin asra sığar
wwwwwwwwwwwwwwwaliş

ölürken bir kere ölüyoruz
yaşarken bin kere ölüyoruz
bizim yaşamamız
yılanların insafına kalmış
bir oyana bir buyana
çırpınıp duruyoruz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/665555/kursun-cicek-dinlemez.html>

DAĞLARA MEMEDİM DAĞLARA

dağlara memedim dağlara
rüzgardan önce çekip git dağlara
kekik kokulu dağların vahşi güzelliğine
yahşi gençliğini cüdi dağının yüreğine gömen insan
dağların dorugunda heybetli duran eşsiz kahraman dadaş memedim gakkos memedim

kirli şavaşı defetmek için
kıtıkta kıyamette çamur deryası içinde
omzunda mavzer mermi taşıyan efsane dadaşlar
yitik on yedi can değil on yedi kahraman her biri vatan
kahramanlarım yiğitlerim
vatanın her yerinde şahadet şerbetini içip yağmur olup düşerken toprağa
bire bin doğup sarı buğday başakları serpeceksiniz uçsuz bucaksız ovalara başak başak tane tane harman harman

tezek dumanları arasında hürriyet dumanı tüttürmüş
çanakalede sakaryada dumlupınarda tarih yazmış destan yazmış
yeni bir çağ açıp çağ kapatan milletin evladı memedim

çakallar gezerken yurdumda
mor dağlarda memedime kardeş olan kuşlar kartallar bozkurtlar
bulun benliğinizi yitip gitmesin
mavi bulutlar geçip gitmesin albayrak gökyüzünden hiç inmesin
puslu olmasın dağlar yaşlı olmasın analar

dağlar karlı dağlar
sinmesin yüreklere korkular
silinsin yüreklerden kaygılar
dağlarımda koç yiğitlerim memedlerim var
söyle zafer marşlarını hep bir ağızdan
ölümden öteye yolmu var
ölmeye korkum mu var
bas artık tetiğe titresin dağlar
mağara inlerinde gezen kirlenmiş çakallar
kendine yeni yurtlar arasın

utanmadan uykularımı bölen kurşunlar
değiştir adresi vurmasın memedi
bebeler rahat uyusun savaşız silahsız dünyada uyusunda büyüsün ebedi

dağlar dağlar yüce dağlar
bir söğüt dalı olacağım
özgürce barınsın diye kuşlar
bir ağaç gölgesi olacağım
serinlesin diye insanlar
yeşeren bir dal gibi uzayacağım
hürriyet köprüsünden geçsin diye insanlar
kalleş kurşunlarla saçılma da bedenimden kırmızı kan
kanda can olup yeşereceğim
öleceğim ama unutulmayacağım
kanımla ay yıldızlı bayrağımı çizeceğim
yurdumun ama yurdumun her karış toprağında ebediyete kadar bayrak olup dalğalanacağım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/667172/daglara-memedim-daglara.html>

GAZZE YANIYOR SAPAN VERİN BANA SAPAN

Gazze yanıyor
gökyüzünden kor ateşlerden kurşun döküyorlar
gazzeyi kudüsü acımadan yakıyorlar
bütün islam eserlerini yıkıyorlar
bunuda islam ümmetinin gözü önünde yapıyorlar
silah tüccarları dolarlara tapıyorlar

küdüs te zülüm filistin de soykırım var
çocuk öldürmeyi iyi bilir firavunun çocukları
zulmun bekçileri zalimin kılıçları haçlı kalıntıları

sapan verin bana sapan
bir taş da ben atayım
insan kasaplarına
soykırım ustalarına
bir baş da ben vereyim
özgürlük uğruna filistinli çocukların
küçük genarellerin yanında

sapan verin bana sapan
uzun olsun kayışı
kurşundan önce gitsin taşı
seher yellerinden hızlı
rüzgarlar zafer müjdecisi olsun
bir taşta ben atayım
bir başta ben vereyim

zülümün adı dökme kurşun
varsın zalimler benide vursun
benimde çorbada tuzum bulunsun
özgürlük filistine halkına kutlu olsun
küdüste islamın bayrağı sonsuza kadar dalgalansın

sapan verin bana sapan
bir taş da ben atmaliyim
kalleşce haince yapılan soykırım var oldukça
tankların paletlerinde bebekler ezildikçe
kan dolmuş gözler zülümleri gördükçe
zülümün bekçileri haçlı kalıntılarına
gazzeli kardeşlerimize
omuz vermeleyim gözyaşı olmalıyım

dikenle çevrilmiş açık cezaevi olmuş
parça parça bölünmüş bir vatan
nasıl isyan etmez insan
isyan isyan
eli taş tutan çocuklara kurban
diren direnebildiğin kadar küçük general
direnki bozulsun bu oyun

sapan verin bana sapan
bir taş da ben atayım
kan akarken gazze tünellerinden
zehir akarken füzelerden
bilekleri kesilen ellerden
düşerken toprağa minicik yüreklerden
yıldızlar ağlıyordu gökyüzünden

geniş yürekli ol geniş yürekli ana
kar yağdı işbirlikçilerin umut besledikleri dağa
az kaldı az kaldı fırtınadan sonra şafağa

bir doğur bin doğur filistinli kadın
tarihe yazılırken adın
doğurki herbiri küçük genaral olsun
özgürlük filistin halkına kutlu olsun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/668132/gazze-yaniyor-sapan-verin-bana-sapan.html>

KAYBOLUP GİDİYORDU GENÇLİK

kaybolup gidiyordu gençlik
maskeli dünyanın
sahte kimliğine bürünüyordu
binbir suratla dolaşiyor kimliğini arıyordu

kaybolup gidiyordu gençlik
saman alevi parlamalar şuursuzca koşuşturmalar
sokak ortasında sarhoş naralar
yüzyılın esaretini yaşıyor insanlar

kaybolup gidiyordu gençlik
ruhu paraya tutsak olmuş duygular buharlaştırılmış
yüreğe dolmuş korkular
yalanla dolanla avutulmuş gençlik

kaybolup gidiyordu gençlik
güneşin batışını seyrederken çamlıcadan
yaşamın çilesini yüklemişti sırtına
yüreğinde binbir fırtına koparken
yaşıyordu hayatın farkına varmadan

kaybolup gidiyordu gençlik
gözleri bantla sarılmış gibi
yarını dünden çalınmış gibi
horuz şekeri elinden alınmış gibi
kendi kendine kuruntular kendi kendine avuntular

kaybolup gidiyordu gençlik
rakamlar büyüyor insanlar altında eziliyordu
adına eflasyon diyor anlamını bilmiyordu
lenini moskofu savunmalar kendi kişiliğine maymunu giydirmeler
uyan ey gözlerim düşünen genç beyinlerim
kuran- ın ışığında kurtuluş bizi bekler

kaybolup gidiyordu gençlik
zorla koparılmış benliğinden
iman fakirliğinden zikir yokluğundan inleyen
bağından koparılmış bir fidan gibi
sağa sola yalpalamalar
bir yalancı aşka düşüp kıskanıp kahrolmalar

kaybolup gidiyordu gençlik
bir anlık zevklerimiz için
feda ettik imanımızı
ihmal ettik namazımızı
boşa harcadık hayatımızı

kaybolup gidiyordu gençlik
belden aşağı yarıştırdılar
beyinleri rakımla uyuşturdular
gençliğimizi küfürlere alıştırdılar

kaybolup gidiyordu gençlik
boğazda sis henüz dağılıyordu
üsküdar da vapur sesi duyuluyordu
martılar çığlık çığlığa atılan simitleri kapıyordu
aklımızla midemiz savaşıyor
karnımızı doyumak için koca bir gençlik feda ediliyordu
batı batı diyerek
ahlaksızlığa boyun eğerek
ne töre kalmış ne din ne örf ne adet

gözünü aç gözünü bir zahmet

Çamlıca/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/668583/kaybolup-gidiyordu-genclik.html>

PARASIZ PULSUZ

herkes dostumdu benim bir zaman
kimisi can dostu kimisi hayran
varıdı yanımda bir çuval param
şimdi kalmadı geriye ne bir dost ne bir hayran

param bittiği zaman
herkesle bozuldu aram
geçiyor aklımdan yaşadığım bunca zaman
ne çabuk değişti devran

parasız kalınca
devran dönünce
kimler vurmadığı beni sırtımdan
herkes birşeyler konuşur ardından

parasız pulsuz olunca
kar etmiyor dürüstlük
kar etmiyor mertlik
o zaman ortaya çıkıyor namertlik

evde hanım
yükseklerde dayım
lazım şu acımasız hayatta
parada lazım

parasız pulsuz
yaşanmıyor çulsuz
yaşanmaz gülüm

meteliksiz kalınca
herkesin gücü yeter garibana
daha çok iş düşer
delik ayakkabılardan tabana

alış'imin yoksa parası
olsun tasası
dert etmez
dikenli yollarda
vardır elbet tabanvay yasası

acımasız yıllarda
geçerken ömür
yorgun ayaklarını yerlerde sürür
karıncaları görünce düşünür
develerde ölür cücelerde
ne olursa olur aysız gecelerde

fakirin fukaranın alış' e kaldı tasası
limon oldu sıkıldı kaldı posası
paranın pulun yazılmaz anayasası

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/671859/parasiz-pulsuz.html>

GÜNEŞİN ÇOCUKLARI

Güneşin çocukları
çıplak elleriyle tutuyorlardı ateş toplarını
gidipte dönmek üzere geride bırakıyordu sevdiklerini
söz konusu olunca vatan gerisi teferruattı

kartal bakışlı koç yiğitlerim memedlerim çıkınca dağlara
dağıldı yüce dağların başından dumanları
kahroldu kahrolacak insanlık düşmanları
güneşin çocukları inince sahalara
güneş yükseldi beş mızrak boyu özgür akıyor fırat'ın suyu

güneşin çocukları gakkışlarım dadaşlarım
sert dağ yamaçlarından beyaz köpükler çıkararak coşkun akan dicleden
kana kana su içsin kuşlar ürpermeden
meyvelerini topla bağdat basradan
dilediğin ağacın gölgesinde serinle dilediğin yerde konakla
bıçak kemiğe dayandı artık gelinen son nokta
istanbul/2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/672033/gunesin-cocuklari.html>

GÖÇ MEVSİMİDİR

Göç mevsimidir artık
uzun ve tozlu yollardan gelir kağnılar
tekerlek gıcırtıları anlatır
geldikleri yerin acılarını

göç mevsimidir artık
açılan kapılardan girince içeri
dönüşü yoktur geri

göç mevsimidir artık
katar katar gelirken traktörler kamyonlar
bir utancın ifadesidir
tozlu yollarda ayak izleri kan izleri

göç mevsimidir artık
kafesteki kuşlar özgürlüğe uçarken
ırkından mezhebinden dolayı kafese konulmak istenirse
özgürlüğe sevdalı insanlar
insanlığın yüz karasıdır ıraktaki suriyedeki kafesler

göç mevsimidir artık
arap baharıdır şam'ın şekeridir farketmez
kurşun acımasızdır hedef gözetmez
petrol yok batı bir tek söz etmez

göç mevsimidir artık
rüzgar hızlı hızlı eser
yıkarak zülüm duvarlarını
tarihe not düşer hatay'da
özgürlük çadırlarını

göç mevsimidir artık
ayırırsa dikenli teller
yavruyu anadan
oğulu babadan
bir mevsimin yüz karasıdır

göç mevsimidir artık
kendi yurdunda tutsaksa insanlar
kendi dilinde okunmuyorsa ezanlar
kar etmiyorsa çelik yüreklere zindanlar
insanlığın kaybıdır
bir mevsimin ayıbıdır artık

göç mevsimidir artık
baharın müjdecisidir leylekler
doğudan geliyorsa akın akın
ulu çınarın dallarına yuva yapıyorsa
bir imparatorluğun uyanışında
batı trakya kırimda kerkükte
gazzede mısırdaki şamda
bilki özgürlükler yakın ya sabahta ya akşamda

göç mevsimi göç destanıdır artık
yıllardır uyutulan bir devin
şanlı Türk milletinin uyanışıdır tarih yazışıdır
tarihten önce vardı
tarihten sonrada varoluşudur
dünya ancak Türk'ün adaletiyle huzur bulur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674355/goc-mevsimidir.html>

YORULDUM UYUT BENİ ANNE

yoruldum anne
yatırda tahta beşigime
uyut beni anne
toprağımı ele
sıcak olsun sargısı
üşütmesin örtüsü

üşüdüm uyut beni anne
deniz kabuğu
mavi bocukları diz sıra sıra
nazar boncuğunu başucuma tak
ninnilerle avut beni anne

çiçekli mintanımı giydir
başucuma oyuncaklarımı koy
yavaş yavaş salla beşigimi
dede korkut masalını anlat
anlatsana anne

çocuklarda ölür
ölümlerde büyür
ölümden korkmuyorum
ağlama anne ben ağlıyormuyum
usulca bir öpücük kondur yanağıma
uyut beni uyut
yoruldum anne

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674678/yoruldum-uyut-beni-anne.html>

GÜLE GÜLE DOSTUM GÜLE GÜLE

Güle güle dostum güle güle
yel essin kokun gelsin demiş anam
gurbette ne yel esiyor
ne kokun geliyor
anasız gurbette yaşanmıyor
yokluğunda burnumun direği sızlıyor

güle güle dostum güle güle
anamı görürsen selam söyle
birde hal hatır sorarsan
tut ağacının altında
bağda bahçede
kayısı kuruturken görürsen
bıçak gibi kesmiş
hasretin yüreğini
kıymık gibi batmış yokluğun ciğerine deyiver

güle güle dostum güle güle
istanbul'dan öteye
gidersen afşin/arıtışa
geç kalmadan hava kararmadan varırsan köye
topladığım safran çiçeklerini ver anama
amcadan dayıdan eser arama
bir merhem çal sende kanayan yarama

güle güle dostum güle güle
gurbette kimler çaldı hayellerimizi
kimler böldü uykumuzu
kim hesabını verecek
yarım kalan hayatlarımızın
yazılmayan öykümüzün

güle güle dostum güle güle
gurbet denen çıkmaz sokakta
kimler taş koydu yolumuza
kimler kıydı gençliğimize
kar yağmış saçlarımıza kırışmış şakağımıza

güle güle dostum güle güle
tanıdık eski bir dost görmek istersen kahvede
arama bulamazsın çoğu mezarda
kiminin başında tahta
kimin başın tahta bile yok
gurbet bu çıkmaz yolun sonu yok diyor
almanya'da yüzlerce gurbetçi vatansız yaşıyor
gurbete düşenler köyüne tabutta dönüyor

güle güle dostum güle güle
git gidebildiğin yere
yeşile hasret dağlara
tekerlek değmemiş tozlu yollara
kuş uçmaz kervan geçmez ellere
bir selam söyle çöllere
şimdi kayboldu dersin geçmiş zamanlarda
ne koca kulaklı eşşek kaldı geriye
ne nazlı yarin hayali
gurbette hayalimizi çaldılar
biz bizden aldılar

güle güle dostum güle güle
ne yel essin

ne kokun gelsin
yanmış yürekler
nasıl sevinsin gülüm

güle güle dostum güle güle
gurbette gurbeti yaşamak derttir
gurbette yaşamak ölmekten beterdir

güle güle dostum güle güle

saraybosna/BOSNA-HERSEK 1998

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/675151/gule-gule-dostum-gule-gule.html>

ASENA

asena
ihanete uğramış yurdumun
yiğit güzeli
bağışla beni
mavi değil gökyüzü
vatan yangın yeri
söndürmezsek yangını
dumanlar boğar bizi

bağışla beni asena
sevdanı mıhlamışım yüreğime
sökülmez gayri
lakin ayrılık vakti
kor ateşler içinde ülkem
yola düşmeliyim erkenden
sönen ocaklar için
yanan yürekler için
söndürmek için yangını yola düşenler
dönermi dönmezmi belli olmaz

bağışla beni
anadolunun yiğit kadını
sevmiş seni birdefa
adını dağlara yazmışım bindefa

yurdumun al yazmalı gelini
karlı dağlarda açan kardeleni
bağışla beni
şimdi dağlardayım
yangının tam ortasındayım
derin vadilerde
sarp kayalardayım
gidipte gelmemekte var
gelipte görmemek var
şayet gelmesemde
şüphe etme sakın sevdamdan
kıyamete kadar yüreğimde saklı adın

onurlu bir kavganın yiğit kadını
sarı başaklar gibi dolgun
sögüt dalı gibi ince
kelebek kanadı kadar narin
kuş yuvası kadar sıcaksın

bağışla beni güzelim
asena diye bir yar
hayata dair ne varsa
yiğitçe yapmıştır mücadelesini
yiğitçe yapmıştır kavgasını
onurlu bir davanın yiğit kadını
bağışla beni
Başkale/VAN 2000

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/676385/asena.html>

MEMLEKETİM

memleketim
kimler baştacı
kimler ayak takımı
kimler kim
memleketin öz sahipleri öksüz ve yetim
kim kimin sırtında baştaki kim
kimler iktidar olmuş
kimler muktedir olmuş
saçlar uzatılmış
kulaklara küpeler takılmış
sokaklara kimler dolmuş

memleketim
vay haline
vay neler olmuş
uzun ince yollarda çalmışlar taşını
mafyalara çeteler tutmuşlar suyun başını
kimseler silmez fukaranın gözyaşını

memleketim
ne can ne canan ne yar
beni bu bahtsızlık yer
dizimde derman yok gözümde fer
yurdunu sevene bu acı çok kötü kor
koyma hesabını mahşere
tez zamanda sor

memleketim
kim kimin sırtında
kim kimin umurunda
mayasında bozukluk varsa insanın hamurunda
herşey mübah sayılmış hayat yolunda
bu gün çokmu iyi geçmişten
yaşadığın bunca hayat farksız leşten
umudunu kesmiş öz be öz kardeşten

derin vadiler uçsuz bucaksız
ocaklar dumansız evler sıvasız
yaşanırmı kardeşim hilalsiz bayraksız
başından yazmalar çıkartılmış
yıllarca millete bedel ödetilmiş

nazlı gelinler kıvrarak yürür
suratı binbir boyaya bürünür
kırk metre öteden yırtmaçlar görünür
etrafında leşler yerlerde sürünür
tarumar memleketin hali uzaktan böyle görünür

yalanlar dolanlar hokkabazlıklar bir numara
kendini sende sıraya koy yapma dubara
anadolu ovasında filden farksız
ensesi kalınlar yatar kaygısız

neden ağızlardan salyalar akar küfürler çıkar
neden yurduma gözleri şaşı bakar
bilirim memleketimde sorunlar saymakla bitmez
sanmaki bu devran bu saltanat bitmez

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/676815/memleketim.html>

SAFRANBOLU ÇİÇEKLERİ

ergenekon adlı yurdun
börteçine adlı kurdun
yaşadığı topraklardan
kopup gelmiş yiğit bir adam
otağından çıkmış
düşmüş sevdanın kuytu yollarına
az gitmiş uz gitmiş
dere tepe düz gitmiş
susuzluğunu ve yalnızlığını gidermek için
vahaya can atan ceylanlar gibi
toy düğünlerde aşkı bulmak için
aşkın için gelmişti uzaklardan
asyadan anadoluya
anadoludan safranboluya
ölümden öte
dönüşü olmayan
bir yola girer gibi girmişti
kor alevlerin
yanması gibi yanmıştı yüreği
tutuşmuştu bir kere
dik yokuşlu kaldırımlarında yürürken safranbolunun
ela gözlü dilberine
hıdırlık tepesinde güneş
gökten gümüş alevler gibi yağıyordu
aşkının peşinden gidiyordu
dalları göğe eren bir çınar gibi
göğe ermişti kabaran yüreği
gururlu yalnızlığı sona ermişti
bulunca anadolunun yiğit güzelini
alları ve yeşilleriyle sevdasının renklerini
safranbolu çiçeklerini
evci yurdu yaylasından
ebelik mezrasından
arıtaş kasabasından
koşup gelen rüzgar kanatlı
beyaz yeleli atlar
serin suların tadını bilir
koç yiğitleri serinleten yar dudağıdır
her sevdayı her sevgiyi onda bulur
öper aşkını alnından gururlu mağrur
yiğidi aşk vurunca çok kötü vurur
alnından bal arısı büyüklüğünde düşen
her damla sel olup akdenize dökülür
cesaretin yiğitliğin ustası
aşkının esiri ve tutsağı kalbim
gonca oldu açtı
ne dersen de güzelim
vakit geldi
söylenmesi gerekeni söyledim
aşkının goncasının açtığı gündür bu gün
bu gün 21 agustos 2005 safranbolu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/677425/safranbolu-cicekleri.html>

GADASINI ALDIĞIM

gurban aldığım
gadasını aldığım

gadasını alsın anan
gurban olsun teyzen
yoluna ölsün
uyku kaçtı gözlerimden
bu yıl sen yoksun burada

duydum gazete manşeti olmuş adın
asilik varmış kanında
yine çatışma çıkmış gabar dağı eteğinde
şehitler varmış
gadasını aldığım
sensiz yataklar dikendir bana
karanlıklara güvendik
yitik bir canı saklar diye
aykırı diyorlar sana
bordo bereli olmuş
karlı dağlara operasyona çıkmış diyorlar
pusuya yatmış hainler
ormanlar içinde
magaradan ininde
gurban olduğum
tüm zamanlar içinde
bizim olmayan yurtlar
bizimle boy atmayan çiçekler
bizimle yakılmayan türküler varken
kahrolsun gözüne girerse uykular

gurban olduğum
duydum herkes
birşeyler konuşur ardından
kimi benzetir asiliğini
bir eşkın gibi söğüt dalına
kimileri benzetir
kahramanlık türkülerini
arı balına

işte böyle
gurban olduğum
gadasını aldığım
yine bir telaş var buralarda
dağ yamaçlarındaki çakallara
geçit vermez mehmetçikler
kınından çıkmış hançer
yayından fırlamış ok
geri dönmez kabına

gadasını aldığım
gözüm seğiriyor
çınlıyor kulağım
yeni günde
hayra yorarım
avuçlarımın kaşınmasını
tüm fiskoslara rağmen
bu günde akşam oldu
ana yüreğidir
dayanmaz gayri
bu gece

bir karartı var gölyerinde
içime doğdu
senmişsin gibi geldi
bu günde gece oldu
bir etten
bir kandan
candır bu
can içinde canandır
yem etmem
kurtlara kuşlara
bu günde kulağım seste
bir ayak tıpırtısında

gadasını aldığım
yaşama sevincim
umudum direncim
unuttum
dizimdeki ağrıyı sızıyı
dönmüş dediler
dağlardan
sarıldığım gecelerin
kuytu sığınaklarından çıktım
dua ettim
bekledim
özledim
gelmedin
saat gecenin ikisi
baban
ali ahmet zeynep
kimse uyumadı
uyku tutmadı
senden gayri beni
kimse avutmadı
oğlum
yavrum
kalktım
doğrudum
pencereye baktım
gelirsin sandım
gelmedin
yine yanıldım
bekledim bekledim
çooook özledim
1998-hasankeyf

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/677872/gadasini-aldigim.html>

BİR BAŞ SOĞAN

canım
hiç bir yanım ağrımıyorda
sırtım cansız gibi yumuşak
dümdüz yatıyorum yatağıma
dalarken uykuma düşünüyorumda
fayda etmiyor yorgan döşek
karasu indi ayaklarıma

canım
yılların acımasızlığında
yorgun bedenimi
taşıyor ayaklarım
hiçbir şey istemiyorum
yatıyorum yüzükoyu
ebedi uykuya dalar gibi

canım
yavan aş yediğimiz
somun ekmekle doyduğumuz günlerde
gelecek günleri düşlerken
yoksa yolun sonunamı geldik ne

canım
sana getirebilmeyi vaat ettiğim
bulgur pilavının katığı
bunca çabadan sonra
getirebildiğim bir baş soğanmı ne

istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/678466/bir-bas-sogan.html>

İSTANBUL'DA YAŞAMAK ZOR

İstanbul'da yaşamak zor arkadaş
aralık'da kar yağdı İstanbul'a
yollardan çamur akıyor
düşünce insanlar üstüne basıp geçiyor
kimse dönüpte yüzüne bakmıyor
üzerim kirlenir diye yerden bile kaldırmıyor

İstanbul'da yaşamak zor arkadaş
Haydarpaşa garında sırtımızda yorgan döşek
erkenden çocuk yaşta gelmişiz İstanbul'a
düşmüşüz şehrin varoşlarına
dostluklar feda edilmiş üç pula
otobüslerde insanlar tıka basa
yaşa asgari ücretle nasıl yaşarsan yaşa

İstanbul'da yaşamak zor arkadaş
ne kadar kuleler yükselirse yükselsin
metrolar nereden geçerse geçsin
fildişi kulelerde ataşehirde
kimimiz kapıcı kimimiz güvenlikçi
kimimiz gündelikçi kimimiz temizlikçi

İstanbul'da yaşamak zor arkadaş
ümit edersin ümidini çalarlar
hayal edersin hayalini satarlar
garipler kimsesizler sur dibinde yatarlar
yırtık elbisesiyle göze batarlar
vicdanı olanlar şömüne başında nasıl yatarlar

İstanbul'da yaşamak zor arkadaş
önce yokuşları tırmanacağız bir bir
sonra geçeceğiz uzun ince bir yoldan
Beşiktaş'tan Barbaros Bulvarından
tutabilirsek hayatın son vagonundan

İstanbul'da yaşamak zor
kimin eli kimin cebinde belli değil
kaybolmuş komşuluklar
yok olmuş örf adetler
sokaklar güvenli değil

İstanbul'da yaşamak zor arkadaş
denizden geçmek
trene binmek
ezilmeden kavşakları geçmek
beşparasız pazara çıkmak
eve ekmek götürmemek
sigortasız kayıtsız çalışmak
çalmadan çırpmadan
**lara dalaşmadan yaşamak zor

İstanbul'da yaşamak zor arkadaş
Üsküdar'dan Kadıköy'e
nasıl döneceğiz artık köye
kurşun atıyor millet meteliğe
yer yataklarından kuş tüyü yataklarına
kim elini uzatacak sokak çocuklarına

körüklü otobüslerle geçerken boğaz köprüsünden
seyrederken etrafı dert etme yaşa
yeter artık ya devlet başa ya kuzgun leşe

istanbul/aralık2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/678910/istanbul-da-yasamak-zor.html>

KEŞİLMİŞ ORMANLAR

kesilmiş
talan edilmiş ormanlar
yağmalanmış topraklar
ne keçiler
ne koyunlar otlar

kesildi sesi
cırcır böceklerinin
ne saz çalar
ne şarkı söyler

aman vermez
ağustos böceklerine
bülbüller

sağılmaya alışık inekler
isyan ettiler artık

bundan böyle
kan emici yarasalar kendilerine
yeni yurt bulsunlar

ANKARA/17.03.1991

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/679844/kesilmis-ormanlar.html>

NE SADIK KÖPEĞİN VAR AYLİN

aylin
ne sadık köpeğın var aylin
hangi yalı yedirdin
hangi malı verdin
ne sadık köpeğın var aylin
yat deyince yatıyor
kalk deyince kalkıyor
bu aralar pis pis hırılıyor
hangi yalı verdin aylin
hangi sahilde birlikte yürüdüñ
hangi yollarda ayaklarını sürüdüñ aylin

aylin
gözlerin gök mavisi
saçların altın sarısı
iki metre kirpiklerin arası
artıyor gönül yarası
ne sadık köpeğın var aylin
kıskanıyorum benden daha çok
sana o yakın
hergün birliktesiniz
hergün el ele
kopuyor hergün zelzele

aylin
ne sadık köpeğın var
hangi yalı verdin aylin
besili gözüküyor
tüyleri yerde sürtüyor
hangi sudan içirdin aylin
hangi kuaföre götürdüñ
köpeğini bana göstermek zorundamıydın
yaptıklarının farkındamıydın
yaşın otuzbeş kırkıñdamıydın
kahrolası aylin beni bitirdin

aylin
ne sadık köpeğın var
hangi tasmayı taktın
abayı nasıl yaktın
köpeğine aşkın
sokaktanmı meraktanmı aylin

aylin
aşkın kördüğüm
çözülüyor binbir düğüm
benim uzaktan gördüğüm
senin meraktan bulduğun
paralı diye avunduğun
ne sadık köpeğın var aylin

Kadıköy/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681096/ne-sadik-kopegin-var-aylin.html>

YE TOSUNUM YE

ye tosunum ye
umut fakirin ekmeği
ye tosunum ye
euro'yu ye doları ye
ekmeği ye aşı ye

ye tosunum ye
bulduğun herşeyi ye
karpuzun kabuklarını
yetimlerin rızıklarını
işçilerin azıklarını ye

fırsat eline geçmişken
millet avucunu yalarken
henüz vakit varken
yüzüğü ye bileziği ye
selvileri ye ineği ye
köylülerin emeğini
ye tosunum ye

üstümdeki çulumu ye
pılımı pırtımı ye
kırkbir yamalık örtümü
ye tosunum ye

göbeğin erimeden
fiyakan bozulmadan
vatandaş uyanmadan
ye tosunum ye

tosunum
tasmalısın
yosmalısın
ara sıra koşmalısın
yediklerini kusmalısın

Diyarbakır /2005

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/681996/ye-tosunum-ye.html>

VIR VIR DIR DIR

vir vir
dir dir hırpala
vur vur hırpala
hopbala yavrum hopbala
hayatın tombala
satmışın kendini üç pula
kul olmuş kul kula
hopbala yavrum hopbala
hayatın tombala

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/682712/vir-vir-dir-dir.html>

ÇUKUR YANAKLIM

ağlama emi
çukur yanaklım
yanakların çökünce
bir uçuk renk alacak dudağın
aydınlığını kaybeden şafağın
güneşe tutulmuş dolunayın
karanlık basınca şafağa karşı
tetiksiz kalınca elim
ölüme yollarlar gülüm

ağlama çukur yanaklım
bizi vahdete çağırırken zülüm
kiyama kalkmış islam savaşçıları
bizi bekler kurşunlara hedefken bebekler

ağlama çukur yanaklım
zalimin zülmüne karşı zindanlarda
şahadet olacakca sehpalarda
bilki ölümlerde
bilki dirimlerde yalnız degilim

düşmüşse yollara
haçlı savaşına karşı
islam savaşçıları
küfre karşı
zülme inat
nizam-ı alem için can veren
yiğitlerin yanında
zalimin karşısında
olacaksa ölümüm
bırakta en önde ben olayım
bırak ağlama kurban olayım

ağlama
çukur yanaklım
ağlama emiiii.

saraybosna/bosna -Hersek 1997

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/683750/cukur-yanaklim.html>

LAMI CİMİ YOK

lamı cimi yok
yaşamak için ne lazımsa herşeyi yaptın
diren ağlayan çocuk
hadi sil gözlerini
ağlamak yakışmıyor
çekik gözlerine
hadi sil gözleini
bugünden tezi yok diren
direnki var olasin
ençok sen hak ettin yaşamayı
ağız dolusu gülüşmeyi
ağız dolusu sevişmeyi
tığ gibisin
zımba gibisin
kaç yıldır bedelini ödedin
yaşadığın her saniyenin
çoğu zaman aç yattın
barakalarda
kaç zaman nefesinle ısıttın
yatağını sobasız odalarda
diren çekik gözlü çocuk
hadi ağlama
yaşama sırası sende
çok sabrettin sabır ettin
yarından bir şey umarak
her doğan güneşle beraber
her gelen yeni bir günden
umut aradın
öyle ise
kızmak sana yaraşır
sevmekte
hep sen üzüldün çocuk
hep sen horlandın
kahırlandın
ve eftarlandın
gençtin delikanlısın
beni sen anlamalısın
hayattan hakkını söke söke almalısın
izin verme seni ezmelerine
limon gibi sıkmalarına
aldanma şehrin süslü ışıklarına
uşaklık etme
ağa kalıntlarına
hadi kalk ayağa
selvi boylu çekik gözlü çocuk
diyetini ödediğin
bedelini peşin verdiğin
hayatı yaşamak sana yakışır
çalmalarına izin verme gençliğini
defterini dürmelerine
bir damla gözyaşı düşürme
gözlerinin sürmelerine
artık susmak yok çekik gözlü çocuk
ağlamakta yok
koyun gibi dinlemekte yok
birazda sen konuş
onlar dinlesin
birazsa sen bağır
susturmak için onlar yalvarsın

çekik gözlü çocuk
şu hayatta iyiki varsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/684666/lami-cimi-yok.html>

BARIŞI İSTİYORUM

barışı istiyor
aydınlıđı dűŐünüyorum
dűŐe kalka
çamurlar arasında
kavgalar ortasında
yolumuzu güç bulacağız
ama olsun
barıŐı dűŐünüyorum
kardeşe yaŐamı özlüyorum
aydınlık yarınlarda
el ele yaŐasın barıŐın çocukları
silahlar vurmasın uçurtmaları

kandilin ötesinden
cudi gabar ıraktan
demir dağın dibinden
uzun ince bir yoldan geçeceğiz
ama olsun karanlığın ortasında
aydınlıđı dűŐünüyorum

barıŐın ateŐi dűŐműŐe yüreklere
güneşin kuru sönük kalır onun yanında
çölde serap değilse gördüklerim
barıŐtan yana yüreğim kördüğm

barıŐı dűŐünüyorum
dinmiyor gönlümün rüzgarı
ayrılık oldukça bitmez efkarı
ferhatla beraber delerken dağları
tam da barıŐırken ayrılmaya dayanmaz yüreğim
Allah'tan dileğim kirlı duygulardan uzak
barışa giden yolda kurulmasın tuzak

BARIŞI İSTİYOR
AYDINLIđI DűŐÜNÜYORUM 01.01.2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/687261/barisi-istiyorum.html>

LÜP LÜP LÜPÇÜLER-HÜP HÜP HÜPÇÜLER

lüp lüp lüpçüler
hüp hüp hüpçüler
kan emici yarasalar
hazır yiyiciler
ölü soyucular
vurguncular
köşe dönücüler
sizin dünyanızda ar namus nedir lügatta bile yeri yokmuş
şarhoşluk en büyük maharet berduşluk işmiş
köprünün altından çok sular akmış size puştluk iltifatmış
siz yaptığınız paradan putları sayarken altınız delikmiş
kalbur bile yanınızda en büyük sadelikmiş
sizin için herşey yalnızca gündelikmiş

hepiniz almışsınız birer garsoniyer ev
eskortlar ayrı ülkelerden ayrı ayrı sev
masalarda kadehler nahoş
berduşlar çok kafalar şarhoş
kimi maymun beyni yer kimi çöp şiş yer
ezelden gelir bozuk huyları dolgun cüzdanları
çoktan seyahate çıkmış vicdanları

kan emici yarasaları yükseltip insan vasfı veremezsin
bu bahçede sade bir gül deremezsin
uzak dur dostum sakın bulaşma
girersen bu tezgaha bir daha çıkamazsın
gün gelecek çoğunun kışında don olamayacak
onlar tökezleyecek bu ödülse eğer son olacak

lüp lüp lüpçüler
hüp hüp hüpçüler kısım kısım
hepsi birbirine hasım
şeytanlık maharet
hepsinde karanlıklar tılsım

dostum olmalısın haklının yanında
zalimin karşısında
acımak yok bunlara bozuklukvar hamurunda
bunların marifeti anlatmakla bitmez
kağıtlar yazmaya yetmez
davul değil çalınan
suna değil salınan
bizden değil bu şatavata eğilen
alın terinden çalınan
sofralara konulan
kadehlerde sunulan

lüp lüpçüler
hüp hüpçüler
kazandım sanma bu oyunda
çok sular geçecek köprünün altından
firavunamı kaldı dünya altın tahtında
kim iflah olmuş fakirlerin ahında
çek elini emekçinin cüzdanından
çek elini kararmış vicdanından

dostum
ümitsiz değilim
yarın çok şey değişir
hakça bölüşüm
hakça paylaşım

benim en büyük düşün
birgün gerçek olur
kararmış kalplerde
kararıken kar beyazlığı
emekçiler birleşirken
gider alış'in yalnızlığı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/687497/lup-lup-lupculer-hup-hup-hupculer.html>

HUTULAR-TUTSİLER'İN ÜLKESİ RUANDA

Ruanda
orta afrikada kara yazılı
siyah renkli ak yürekli insanların ülkesi
ciğerine kadar avrupa sömürgesi
yıllardır bitmez zulüm var oldukça
kara afrikanın öfkesi

ah ruanda ah
soykırımın son adresi
hutular-tutsiler geniş ağızlı palalarla boğazlarken birbirlerini
avrupanın düştü maskesi

haritada bilmez çoğu kimse yerini
avrupa sömürür bütün madenlerini
satın almış çoktan dünden yarınlarını
köle pazarında satar doğmamış çocuklarını
insanlık dersi veren fransızlar
sömürüden en iyi onlar anlar

gördükçe zulmü sızlar vicdanı olan yürekler
küçük çocukların omuzunda tüfekler
ölüler üst üste yığılmış
çocuk cesetleri sokaklara atılmış

fransız askeri işgal etmiş başkent Kigali'yi
kendi halkını kessin diye
kullanıyor hutu kabilesinden
insanlık kasabı habyarima isimli generali

ruanda devlet radyosu
böcekleri öldürün diye yapıyordu anosu
fransızlara hizmet ediyordu ordusu
düşündükçe olanları insan olanın kaçır uykusu

afrika köle pazarının
emperyalistlerin oyuncağı
kadınlar kucaklarken bebeklerini
derme çatma ana kucağı
yaşamadan söndü binlercesinin ocağı

ruanda karayazılı
ak yürekli insanların ülkesi
yazıldıkça bitmez öyküsü
elmas madenlerini önce almanlar sömürdü
fare gibi içten içe kemirdi

ve sonra
belçika kurdu kolonisini
şectiği köle pazarından insanlara
dediler burnu uzun olanlara
halbuki aynı ırktan adamlara
siz farklısınız tutsi-lersiniz
burnu kısa ve basık olanlara hutu-larsınız
düşündüler petrol yapmak için
tamda kesilecek adamlarsınız

daha sonra
dediler tutsilere hamam böceği
soldurdular açmadan
binlerce çiçeği

insanlık ayıbyıyla yaşayanlar

tuzu kuru ölü ruhlu adamlar
nasıl dünyayı düzenlemeye kalkarlar

ruanda
soykırımın son adresi
türkiye neresi ruanda neresi
dünyanın kalbine fransa saplamış hançeri

yazık insanlık adına yazık
petrol yoksa insanlıkta yok
uzat parmağını insanlığın
ta gözünün içine sok
ruanda kara afrikada
insanlığın kalbine sokulmuş bir ok

dostum hani nerde insanlık
uzaya çıkmış insanlık
hani nerde insanlık
istanbul/ocak2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/688161/hutular-tutsiler-in-ulkesi-ruanda.html>

AÇLIĞA TUTSAK EDİLMİŞ MALİ

Mali
yerli malı yurdun malı
bunu halkı kullanmalı
sömürgeci avrupa bunu artık anlamalı

mali
batı afrikanın kara kıtanının
yoksul ülkesi
avrupaya akıyor petrol deresi
başkent Bamako-ya dolmuş lejyoner askerleri
yerli halkın yaşamaz bir tanesi

unutturulmuş halkına ana dilleri
fransızca yazılır harfleri
yedi kat yerin dibinde uranyum medenleri
açlığa tutsak çalışır adamları
avrupa işler altın madenlerini
karşılığında verir yerli halka konserve kutularını

kuzey afrikalı murabıtlar yaşarken müslümanlığı
fransızlar unutturdu insanlığı
tanklarla işgal ederken
maskesini düşürdü yaradan
bir gün tasını tarağını toplayıp çıkacak kara kıtadan

haut-senegal-nijer sömürgesi oluşturdu
adınıda fransız sudanı olarak değiştirdi
burkino-faso-mali afrikayı bir bir karıştırdı
yıllardır kardeşi kardeşe kırdırdı
ölüleri birbirine saydırdı
yaptıklarını kılıfına uydurdu

mali
yerli malı yurdun malı
bütün dünya artık bunu anlamalı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/688815/acliga-tutsak-edilmis-mali.html>

VATAN

vatan
ana yüregidir
ekmek yarısıdır vatan

vatan
aşımız
işimiz
tasamız
toprağımız
çakıl taşımızdır vatan

vatan
sevgimiz
sevdamız
sevincimiz
kaygımız
uğruna kavgamızdır vatan

vatan
amacımız
tutkumuz
ülkümüz
yazılmamış öykümüz
ebedi yurdumuz vatan

vatan
damarlarımızda dolaşan kan
ay yıldızlı bayrakla donatılan
gölgesinde yattığımız yerdir vatan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/689168/vatan.html>

GEL OTUR GEL YANIMA

gel otur gel yanıma
iki çift laf edelim seninle
gel otur gel yanıma
yastığını koy sol yanıma
gel otur gel yanıma
kimseler dinlemez feryadımı
alış koymuşlar adımı
gel otur gel yanıma
birşeyler fısılda kulağıma
gel otur iki gözüm
gel yanıma
yastığı koy sol yanıma
kırk katırmı
kırk satırmı
yüklemişler
kahve fincanına
bakalım seninle kahve falına
güvercinler konmuş aman aman
zeytin dalına
ağzından dökülen sözler
benzer arı balına
gel otur gel yanıma
üzüntüler kederler uğramasın
hayatın baharına
karlar yağmış kirpiklerinin uçlarına
gel otur gel yanıma
yastığı koy sol yanıma
sıcacık ocak başına
mısır patlatalım
düşmanları çatlatalım
dostları atlatalım
bugün kaygısız yatalım
gel otur gülüm gel yanıma
yastığı koy sol yanıma
sıcak bir çay demle sobada
karanlıklar basmış
işçiler uykuda
toprak ana olsun kaygıda
kimler yatarsa yatsın
kuş tüyü yatakta
gel hele otur gel yanıma
içten içe çürümeden
bir dal gibi kurumadan
yaşın kırkbir olmadan
gel otur gel yanıma
yastığı koy sol yanıma
kokunu gözlerinin içini
parmaklarının ucunu özledim
yıllardır yolunu gözledim
yılları yıllara ekledim
gel otur gel yanıma iki gözüm
kimseler varmasın farkına
bir çomak sokarken feleğin çarkına
dağıt korkuyu
lüzümsüz kaygıyı
hadi gel hadi gel sağ yanıma
yastığı koy sol yanıma
bir elinde barut
yüreğinde umut

dudağınla beni avut
sevdalım bgn herşeyi unut
hadi gel
hadi gel sağ yanıma
yastığını koy sol yanıma
20/OCAK 2013 istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/689549/gel-otur-gel-yanima.html>

KARANFİLLER AĞLADI AZERBAYCAN

20 ocak 1990
azerbaycan'da
zülüm dizboyu
yürekler kan tutar
gözyaşları sığınaktır
hürriyet için çalışana
hürriyet haktır

20 ocak 1990
azerbaycan
taş üstünde taş kalmadı
baş üstünde baş kalmadı
azadlık meydanı
şehitleri almadı

20 ocak 1990
azerbaycan
tanklarla ezdilar
azerbeycan halkını
bütün dünya suskun kaldı
gösterdiler farkını

20 ocak 1990
azerbaycan
karanfiller ağladılar
siyah yaşmaklı analar ağladılar
ağladılar
fevc fevc yükseldi
arşa feryatlar
karanfillerin gözlerinden
kan damlarken
hürriyet tomurcuklandı filizlerinden

20 ocak 1990
azerbaycan
düşmüşse yüreklere
hürriyet meşalesi
mümkünmü dönmek bu yoldan
eseret altında karabağ'dan

20 ocak1990
azerbaycan
batının kılıcı gibi
kalemide tek yanlıdır
kalemide kılıcı gibi kanlıdır
yazmazlar zulmü
yazmazlar hocalı'da karabağ'da yapılan soykırımını

azerbaycan
yirmi ocak yıl bindokuzyüz doksan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/690791/karanfiller-agladi-azerbaycan.html>

HAVA ZİFİRİ KARANLIK

hava zifiri karanlık
göz kapaklarına çökmüş
kurşun gibi ağırlık
kan yerine damarlarımda dolaşan
erişilmez varlık
penbe yanaklım
uykuyu seversin sen
haydi git
yatağına yat
herkese inat
sen uykuda rüyalarda
ben kahırlarda
ben mor dağlarda
sen kartal kanatlarda
bir demir yumruğun
kötülüklerin üstüne basması gibi
benden önce sana doğru firar eden kalbimi
avuçlarımdan içine aldım
seni düşündüm
sen yeni başlanmış
bir şiirin ilk mısrası gibi
yeni dokunacak bir kilimin nakışı gibi
işleneceksin yüreğime
bir mücevher taşı gibi
deli tayarlar gibi
yeşil kırlar içinde
alabildiğince koşan isyanımı
bir sigara içimi zaman diliminde
sakinleştirdim
ve sana yazdım
birgün
günlerden perşembe
havada ayaz
dudakların gülbeyaz olurda
aklına gelirse
okursan
söyle sevdalım bunları yazdı
hava zifiri karanlık
gözlerin cam gibi aydınlık
ruhumu ay gibi saran varlık
seni düşündükçe gelmez aklıma yorgunluk
ANKARA/ABİDİNPAŞA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/691131/hava-zifiri-karanlik.html>

BİZİM KÖYÜN HALLERİ

yol arkadaşım
can yoldaşım
sen gittin gideli
sen görmeyeli
çok değişti çok
bizim köyün halleri
yol arkadaşım
can yoldaşım
gidişine üzüldüğüm
ne bileyim işte
tuz yalamış koyunların
suya hasret kalışı gibi
dostluğuna hasret kaldığım
kör kuyudan gürül
gürül suyun çıkacağını sandığım
deli taylar
coşkun çaylar gibi
sevdiğimiz bağlar gazel oldu
düşlerimizde beslediğimiz umut
rüzgara karıştı
savruldu gitti
yol arkadaşım
can yoldaşım
sen gittin gideli
çok değişti çok
bizim köyün durumları
bir dal yeşillığe hasret dağları
zehirliyor termik santralinin kurumları
yol arkadaşım
can yoldaşım
sorma gitsin vaziyeti
yoksul köylülerim çeker eziyeti
daha ilkbaharda çekildi
mağara gözünün suyu
bir damla su yok kızılıcada
hep kıraca kesti bağlar
çatlak artık dudağımız
öpsem alınından ıslaklık yok
pınarın gözünü
daha düze inmeden birileri tutmuş
hepsi bir tarlaya akıyor
sadece bir tarlaya
ark altında tarlamız yok
yol arkadaşım
can yoldaşım
çatma kaşlarını
gurbette boşuna ağartma saçlarını
gayri sarı başlı
öküzler yorgun
öküzler bıkkın
işkence gibi gelir karasaban
ben anlatsam
sen dinlesen
eteğinde bir yığın
derdi toplasan
tehdide zülme boyun eğmesen
beni iyice dinlesen
yol arkadaşım
can yoldaşım

sen gittin gideli
güneş yanığı yüzler
soğuk çatlağı dudaklar
gelecek günlere kalmış umutlar
dökülmeden hayaller yerlere
kur kurablirsen bizim çöllere
yol arkadaşım
can yoldaşım
bu yıl bir tutam saman yok
içi içine geçmiş koyunlar
doğurmadan düşük yapar
ne bir tas ağız verirler
ne bir yavru doğururlar
yol arkadaşım
can yoldaşım
sen görmeyeli
yakıp yıkmışlar ormanları
kurutmuşlar çatak suyunu
mağara özünü
söğüt gölgesini
pınarın gözü bulanıktır
cam gibi parlamaz
dibi gözükmeyen
düşer namluların gölgesi üstüne
ne balıklar rahat yüzer
ne çobanlar bir tas su içer
katran kayası
sarıkaya akkaya
ne koynunda geyik besler
ne bir eşkıya verir
bu yıl onlarda cimridir
kıskanır bir dal yeşilliğı bizden
esirger toprak ana
portakal renkli memelerinden
öksüz yavrularına
bir dirhem sütü
içsen içilmez
satsan satılmaz
ne hurman çayı heybetli akar
ne hunu çayı
onlarda kafa tutar
yol arkadaşım
can yoldaşım
atıp bütün kötü duyguları
vede korkuları
dönüp yüzümüzü dağlara
bakıp ağlayan analara
basmalıyız bütün halkı bağrımıza
yoksul sofralarda bölüşürken ekmeğimizi halkımızla
yeni umutlar yeşerteceğiz
yurdumun dörtbir yanında
bilirim asalet vardır halkımın kanında

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/691433/bizim-koyun-halleri.html>

GÖKKUŞAĞIDIR ÖLÜM

yedi renkli gökkuşaktır ölüm
yalnız geçilir altından
yaradana giden yolda
bire basamaktır ölüm

varlığımla,varlığına
yaradana teslim bedenim
çıplak geldiğim gibi
çıplak giderim

yalnız geldiğin gibi
yalnız gideceksin
baş üstündemi gideceksin
ayak altındamı gideceksin
nasıl yaşarsan
öyle öleceksin
lüzum yok
dünya malını almaya
kalbine dünya sevgisi doldurmaya

çölde serap gibidir yaşam
helal ekmek götürürsen akşam
kim ebedi yaşamış göstersen
misafir olduğun dünyada

ölümden habersiz insanlar
zenginlik yarışında
ansızın yakalar ölüm bir nefes alışında

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/691903/gokkusagidir-olum.html>

ATEŞ GİBİ YAKAR GURBET

ateş gibi yakar gurbet
her ayrılığın öyküsü berbat

kavuşma ümidinin başlangıcı
elveda demektir gurbet

gül üstünde dikendir gurbet
gurbete giderken her elveda deyişte
bıçak yarası gibi derinleşir acılarım
artar eksilmez efkarım

ateşe düşmüş gibi yakar gurbet
her ayrılışın öyküsü berbat
gurbette gurbeti yaşamak derttir
gurbete düşmek ölüme eştir

ayrılık ölümün diğer adıdır
ayrılırken yurdundan
kuş gibi uçarken yuvadan
kaburgalarım ciğerime
batıyor gibi sızlarken yüreğim
gitmeden son kez
memleketin kokusunu ciğerlerime çekiyorum

ah annem ah
binbir zorlukla
kekik kokulu dağlardan
umut diye
devşirdiğin çiçekleri
yarın diye
büyüttüğün bebekleri
düşman olsa gönderirmiydi
bilinmeyen yadellere

ah annem ah
sert dağ yamaçlarında açan çiçeği
suya hasret zambakları
düşman olsa çiğnetirmiydi
gurbete düşen çocukları

gurbette güllerim kurudu kaldı
baharda badeler tat vermez oldu
ömrümün en güzel gençlik çağında
masal gibi eriyip gittim kaf dağında

kaç mevsim geldi geçti gurbet ellerde
hasret türküleri okunur dillerde

bıraktık geride yer yataklarını
tandır başında anlatılan masalları

erkenden gidenler gittiler
dönenler döndüler
tozlu yollarda gurbete düşenler
saman alevi gibi parlayıp söndüler

doğduğun yerden
doyduğun yerlere
uzaklara uzaklara
çok uzaklara
gurbete taşıyan ayaklara
yazık çok yazık

gurbette kurulan tuzaklara
dikkat et yavrum azıcık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/692595/ates-gibi-yakar-gurbet.html>

KÖŞELER

köşeler vardır
dönmek için
köşeler vardır
beklemek için

köşelerde vardır
dönmeler
gelmeler
ve gitmeler
adres sormalar
yolunu bulmalar
hep köşelerde olur
dönmeler
gelmeler
vede gitmeler

köşeler vardır
üçgen
dörtgen
sekizgen
vede yamuklar
köşelerde mendil satan çocuklar
aç susuz uyuklar
beyoğlu sokak kaldırımlarında
köşeler kenarında
sokaklara atılmış masalar
masalar üstünde dolu şişeler
şişelerden şarhoş insanlar
zevkten dört köşeler
ayıktıklarında gerçeğe başbaşa kalırlar
hayatın gerçeğinde yitik ömürler
son demide karacaahmette alırlar
boş ver arkadaş aldırma
son kadehide kaldırma
boşa harcamışsın ömrünü
çoktan ödetmişler şu hayatın bedelini

köşeler
köşe dönücüler
köşe kapmacalar
adam asmacalar
herkes köşe kapma peşinde
güçlüler güçsüzlerin sırtında
dönenler dönmüşler
doğru bildiğin yoldan
köşeyi dönenler
çıkılmışsa yoldan
aldığın her nefesin hesabı
sorulur kuldan

beyoğlu/istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/693418/koseler.html>

AYLİN

aylin
ihamet etmek için
yoksulluğumu bekledin
oysa kat kat ödemiştim
çektığım acılarım
hayatın faturasını

aylin
şimdi tüm geçmişimle
seni yüreğimdeki mezara gömüyorum
ruhum ruhunla birleşinceye kadar
seninle davamız mezara kadar

aylin
hani sen neredesin
nerde düşürdün kimliğini
hangi sokakta yitirmişsin gençliğini
unutmuşsun benliğini

aylin
gurbet unutturmuş insanlığını
aradım bulamadım masumluğunu
lüle lüle saçlarını savururken rüzgar
gönlümde artar efkar

aylin
yaklaşma gayri dokunamam
dokunsam bile alnından öpemem

elveda aylin
çek git başımdan
zaman tünelinden uzak
seni sana emanet ediyorum
elveda
ANKARA/MAMAK

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/696625/aylin.html>

HAVA KAR BORAN KIŞ

yurdumun dağları
kar boran kış havaları

fıratın eteğinde
bir yığın umut
coşupta dağlara
saçmıyor yavrum

cudi, süphan, ağrı
hava kar boran kış
yıllardır dağlara
bahar gelmiyor yavrum

göz çukurlarına sinmiş
vahşice korku
cizreden duman eksik olmuyor
yıllardır silahlar susmuyor yavrum

yavrum bırak aksın
yüreğindeki kanayan yara
kanayan yarada
yeni bir umut izi ara

hadi tut elinle ellerinden
memo ile mehmedin
hadi öp alnından
barış isteyen her yığidin

baharı yurduma getirenler
oğulu anaya kavuşturanlar
memedle memoyu barıştıranlar
ebedi alkış alacak yavrum
2013 şubat/k.Maraş

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/698798/hava-kar-boran-kis.html>

CEMRE SUYA DÜŞÜNCE

cemreler
havaya suya toprağa düşünce
kurtuluruz zemherinin zammından
gecenin soğugundan havanın ayazından

karşiki tepeden poyraz esiyor
burçak, burçak, efil, efil
sanki sıldan haber getiriyor
susamış bülbüller pınara geliyor

yeşerince yapraklar yaz geliyor
avını gören kartallar süzerek geliyor
dizilmiş koyunlar sıra sıra
yavrular peşinden meleşip geliyor

eriyen karların altından
kardelenler açıyor
uzatıyor başını güneşe doğru
güneş vurdukça saçılıp geliyor

oluşan her lodos bahar getirir
şerçeler yavrusuna yemini getirir
yüksek tepelerde eriyen karlar
sel olup enginlere çağlayıp gelir

benimse gurbette anasız boynum bükülür
canlanır gözümde köyümün tozlu yolları
gözümde tüter tezek dumanları
gözlerimden kanlı yaşlar süzülür gelir

26 şubat /istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/702032/cemre-suya-dusunce.html>

GURBAN OLDUĞUM

gurban olduğum
gadasını aldığım
geçmez bogazımdan yedigim bir lokma
sen yoksun diye yanımda
ekmek doğrarım
düğürçük çorbasına
omaç yaparım tavada
dertlerimin üstüne
açık ekmek kırıntılarını
işte böyle gurban
köy yerinde sensiz
bir gün daha geçiririm
cıvırtılı radyodan dinlerim acansları
duydukca kahpe pusuları
girmez gözüme uykular
işte gurban olduğum
katmer katmer doğranır
yokluğun acısı
eğmeğimizin üstüne
katık ederken gözyaşını
uçsuz buçaksız ovalara
sonra dağlara bakarım
dicle-fıratta yüzümü yıkar
cudide ısınasın diye ateş yakarım
bilirim dağlar kabul etmez kahpeliği
her bir çiçekte kurşun deliği
sakın düşürme hiçbir canlıya tetiği
varsın yutsun fırat ve dicle
sinsice bazuka dumanlarını
varsın duldalamasın bir mehmetciği
bir söğüt gölgesi
unutma kanındadır türkün töresi
her insana nasip olmaz şahadet mertebesi

10.12.1993 ümraniye
aliş gülden

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/706274/gurban-oldugum.html>

BİZİM KÖYÜN İSLİ TÜTER BACALARI

bizim köyün isli tüter bacaları
çiğli bahar sabahları
miss gibi kokar çorbaları
ılık ılık eser yelleri
şen şakrak öter bülbülleri
allı yeşilli açar gülleri

bizim köyün insanları
kerme kerme yanakları
çamurda oynar çocukları
pancardan yaparlar oyuncakları
dağdan odun çekerler
yollara derin iz bırakır
kağrı arabasının tekerleri

bizim köyün eşekleri
dünya güzeli kara gözleri
koyun sürülerinin peşinde
kangal köpekleri
sıcacıktır çoban kepenekleri

dikmen dağının dibinde
kurulmuş afşin elinde
hunu köyü aşıkların dilinde
çiğdem toplar gençleri
depenkiler elinde

meşhur olur arıtışın güzelleri
penbe yanaklarda siyah benleri
kaşları kalem kirpikleri ok olur
bir görüşte yiğitleri kalbinden vurur

soğuktur pınarları
güzeldir ovası
evci yurdu ebelik yaylası
hopurda yeşerir mazısı
gurbet artar yüreğimin sızısı
yazmakla bitmez köyümün öyküsü

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/707310/bizim-koyun-isli-tuter-bacalari.html>

HEPİMİZ BİRAZ DELİYİZ

Hepimiz biraz deliyiz
delilik bu desemde inanma
deliliğin tarifi yoktur
aklına düşünce kara sevda
yolu yordamı yoktur
nerden nasıl geleceği belli değil
adresi yoktur tarifi olmaz
ıslak bir dudağın
kara sevda
gamzelerinin çukurunda gizlidir
delilikse bu hepimiz deliyiz
balıklama dalıp hayata
dibi görünmedik bardaktan su içercesine
içmelisin aşkı kana kana
taze bir kardelen güzelliğinde
karbeyazlığında
çiğili bir bahar sabahında
buğulu toprak kokusunda
bulmalısın kendini tüm varlığıyla
herşeyi ciddiye almaktansa
gülüp geçmelisin
kem sözlere kötü gözlere
bazen delilik edip yaşamalısın
delilikse bu
atıp tüm mantığı bir kenara
elinin tersiyle itip
başkasının koyduğu kuralları
silerek beyninden
sınır tanımayan sınırsız ülkelerden
sınırsız ve sonsuz bir evrene
dilediğince dostum
arzuladığınca ötelere ötesini
hissetmelisin olanca gücünle
depreşirken beyninin içinde
yanık benizli esmer kızların aşkı
yüreğinde topladığında
akıl denen soyut anlamın
çizdiği hudutların ötesinde
delilik edip doyasıya ve kıyasıya yaşamak
dilediğince elinden geldiğince
sevdan yüreğimde vücut bulduğunda
delilikse bu hepimiz biraz deliyiz
aşöksak zırdeli olmalıyız
karagözlerinin derinliğinde kaybolmalıyız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/708863/hepimiz-biraz-deliyiz.html>

GÖK YELELİ BÖRTEÇİNE

Türk milleti
yerle gök arasında
övülmüş bir millet
tarihten önce vardı
tarihten sonrada var olan millet
seni ancak
hile ile uğratırlar yenilgiye vede yanılgıya
tarihine bak
sakın düşme kaygıya ve korkuya
tan agaranda
uzun saçlı Türkler
rüzgar kanatlı atlarıyla
kurşundan önce
mızraklarıyla
ok ve yay kırılarıyla
giderdi kötülüklerin ve zülmün üstüne
eksik olmazdı
Türk illerinde
ok ve yay sesi
Türk'ün gücüne
Türk'ün adeletine
boyun eğmeyen yoktu
tarihten önce vardı
tarihten sonrada var olan millet
kim bozabilir senin yurdunu
kim silebilir tarihten adını
demiri ilk biz işledik
yetmiş deriden
yetmiş körük yaptık
demir dağı erittik
önde gök yeleli börteçine
ergenekondan
kutsal yılın
kutsal ayın
kutsal gününde
yola çıktık
ergenekondan çıkışımız
bizim bayramımızdır
Türk kağanı demiri
kıskaçla tutup örse koyar
çekiçle döver
çekiç sesini duyunca
nevruzlar sevinçten çiçek açar
Türk düşmanlarının hoşuna gitmez
uykusu kaçır
kayı boyundan özbe öz TÜRK 'üz
tarihte destanları biz yazdık
yeni destanları yazacağız
Turan adlı ülkede ebedi yaşayacağız

21 mart 2013 /istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/713159/gok-yeleli-bortecine.html>

ZULÜM VE KAN ARAKAN (MYANMAR)

zulüm ve kan
arakan
vahşetin bir adı myanmar
diğer adı burma
öğütlerinde
Buda
yakmı diyor
evleri yık
okulları yak
yalın ayak yollara düşen çocukları
kuru dallar gibi
ateşe atmı diyor
gözünü insanlığa kapatmış
vicdanı sızlamayan yürekler
uzatın ayaklarınızı
uzatın efendiler
Myanmar'ın batısında
arakan(Rakhine)eyaletindeki
Rohingya müslümanlarının
okurken katliam haberlerini
bir iki saniye yer bulan tv haberlerini
ölürken katledilirken
insanlık suçu işlenirken
insan pazarında köle diye satılırken
Arakanlı Rohinğya müslümanları
kıvırcık saçlı
mavi gözlü çocuklar
cılız badenlerinde
kemikleri sayılırken
düşük omuzlarında
ağır yükünü taşıırken vahşetin
insan kasapları
insan tacirleri
organ tüccarları
köle pazarında satmak için
pazardan alınan elma gibi seçerken
sever dumanlı puslu havaları
gelecek nesillere nasıl anlatacağız
korkaklığımızı ve duyarsızlığımızı
Rakhine budistleri
Budizm milliyetçilği adına
yakıyorlar camileri
camilerde kuran okuyan çocukları
yakıp yıkıp kavuruyorlar
buda(guatama)ın çocukları
insanlık düşmanları
kimliği elinden alınmış
evleri yakılmış
soykırımı uğramış
Arakanlı kardeşlerimiz
demir çubukla dövülüp
çırıl çıplak soyulup
üzerine benzin dökülüp kül ediliyor
budizm adına soykırım tamda burda yapılıyor
yangınlar içinde kanlı çığlıklar
kurşun gibi delip geçiyor geceyi
bulutlar yok havada
gökyüzü siyaha boyanmış
ağlıyor çaresizliğe

kul elinde kul zulmü varken
vahşete ev sahipliği yaparken arakan
öz vatanında baskı altıydayken
öz vatanında zulüm altındayken
rohing' yalı insanlar
yok olsun bu soykırım varken
benim başarım
benim param
benim heveslerim
ben diyerek başlayan bencillikler
dünyalık arzu ve tutkularım
soykırımı yaşarken insanlık
kaçar uykularım
insanlık için ne yaptın
diye sorarsa çocukların
geride kalır bıraktığın eserlerin
sevdiğimizimize ve kutsalımıza el uzatılırken
yaşama arsızca yapışmaya çalışıyoruz
bir gün gelip ya onlar bizden
yada biz onlardan ayrıldığımızda
ızdırabını çekeceğiz
ne yaparsa insan
kendi hareketinin
sonuçlarına katlanacaktır
insan olduğumuzu hatırladığımızda
yaşamının gayesini anladığımızda
istek ve tutkularımızı kışkırtan
benliğimizden kurtulduğumuzda
bizi esir eden bütün parangaları kıracağız
işte o zaman özgürleşip benliğimizi bulacağız

2013/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/717721/zulum-ve-kan-arakan-myanmar.html>

SORMA GİTSİN HALLERİMİZİ

gurban olduğum
sorma gitsin hallerimizi
unutulan kullarımızı
dikenler kaplamış yollarımızı
tarlada çapa yaparken
galıçla otları biçerken
ellerim su toplamış
nasır bağlamış ayaklarım
ayrık otları sarmış ekinleri
ısırganlar kapatmış başakları
yeşeren bir kaç evlek arpayıda
eşkiyalar çiğnemiş
yatmışlar ortasına pusuya
yorulmuş bir ömrün
taşıyıcısı ayaklarım
üstüne üstelik romatizma
onlarda taşımaktan usandılar gayri
ne diyeyim gurban
ben köylüyüm
sen şehirli
sen şehir görmüşsün bilirsin
bizim köylerde
ne pamuk elli kızlar
ne beyaz tenli yüzler
ne rujlu dudaklar
ne ojeli bebekler
adam olanı bir sabun kirtliği paklar
işte böyle gurban
sen okumuş adamsın bilirsin
senin aklın erer
benim ermez
sömürü denen bir çarkın içindeyiz
bir dişlisi sen
bir dişlisi ben
daha yaşarken biçiliyor
bizlere kefen
gurban olduğum
sorma gitsin vaziyeti
çıkamaz sokaktır burası
arıtaş'la afşin'in arası
ne gün ışıır
ne yağmur sonrası güneş doğar
mazot rengi sis var havada
nefes alışverişinde insanları boğar
yaz bahar aylarında binboğalara kar yağar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/719579/sorma-gitsin-hallerimizi.html>

TÜNELİN TAM ORTASINDAYIM

ve tünelden girdik hayatın
gün oldu katran karası acıları bal eyledik
gün oldu sevinçlerimizde hüznü tazeledik

mazot rengi sis yağarken üstümüze
gökyüzünde yıldızlar kayboluyordu birer birer

ömrümüzün yarısında
yedi tepeli şehrin varoşlarında
bırakıyorduk geride
yitirilmiş gençliğimizi

gökyüzü buz gibi donuk zamana küşmüş
geçit vermezken efsunlu yıldızlara
nice yıldızlar kayıyordu
nice yıldızlar sönüyordu gözbebeklerinde

düşünce saçlara aklar
ölüyordu içimdeki çocuklar
geçiyordu yıllar
kaybolurken istanbulun kaldırımlarında biten gençlikler

ve hayat denilen tünelin tam ortasındayım
dönsen dönülmez gitsen gitsen gidilmez
mutluluklar hüzne feda edilmiş üç kuruşa satılmaz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/730515/tunelin-tam-ortasindayim.html>

SON KAFİLE

nazlı dağların güzel gelini
günün hesabını gecenin çilesini
irdeleme yaşa sevginin böylesini

senin yokluğunda gece azaptan öte çile
yalnızlık hüznü ile sevgim gelmezki dile

sevğilim aşkın elinden biçareyim
zannetme derdimi dökmeye lisanım yetmez
sanmaki garibanlar bu kadar büyük sevmez
böyle büyük aşklar bu zamanda sürülmez

aşk acısı degildir çektiğim çileden öte hile
anlamadın anlamayacaksın halimi dil dökmem nafile
kuru otlar bile anlayıp geldiye dile

vakit yok artık gitmek için meçhule
kalkıyor artık son kafiye
hülyalı perilerin
kanatlarından papatya falı gibi düşüyordu
yaş kırk olduktan sonra
saçların kar gibi beyazladıktan sonra
ömrümün yılları
giden gençliğin ardından ağıtlar yakmak nafile
kalkarken bu limandan son kafiye

2003/BATMAN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/730713/son-kafiye.html>

BIÇAK SIRTINDAYIM

bıçak sırtında bir halkım
içinizden biri
gören göz
üreten kol
terleyen alın
ben vatandaşım
ben hertürlü
emperyalizmin eceliyim
sömürülen her vatandaşın
vebaliyim
ben halkım halk
şöyle etrafına bir bak
beni her yerde görebilirsin
beni yalnız koltuk
üstünde göremezsin
beni diken üstünde
bıçak sırtında
uçurum kenarında
sırat köprüsünde
ömür türpüsünde
görebilirsin
ben halkım halk
şöyle etrafına bir bak
uzatsan elini dokunabilirsin
başını çevirsen görebilirsin
ezilen ben
sömürülen ben
binbir oyuna
alet edilen ben
ben 18 saat çalışırım
yattığım yeri bilmem
sen kuştüyü yatakta
sıcacık odada debelleşirsin
ben susarım
sen konuşursun
sen pembe düş görürsün
ben zifiri karanlık
düşler görürüm
sen soğanın cücüğünü yersin
ben soğanın kabuğunu yerim
sen portakalın göbeğini yersin
ben portakalın çürüğünü yerim
ben allah kerim derim
sen doymadım dersin
işte böyle dostum
ne desem ne etsem
benim yerime
şapkanı eline alıp
birazda sen düşünsen
VATANDAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/733956/bicak-sirtindayim.html>

YILDIZLAR UZAK DEĞİL

ruhumdaki isyan bir başkaldırıdır
öfkem seller gibi ihanetin ruhuma saldırıdır
zaman bir deryadır kurumaz sinemde yara
arama sevdayı başka yerlerde sevdanın büyüğünü sen bende ara

sen gelince sevinçten çırpınırdı denizler
sen gidince viran oldu bağlar ağladı dağlar

konar göçermi sandın sevdanı gönülden gönüle
zülfünü tel tel dökmüşsün ince beline
zalim neden düşürdün beni el alemin diline

sevda sarhoşuyum içmedim bade
senden ayrılınca ölmüşüm ben gelmeden vade

anladım birdefa değil yüzbindefa
yıldızlar bile senin kadar uzak değil
güneş yakın kalır hayalin aklımı alır
yollar kıvrıla kıvrıla hasretin uzar gider

yar vefasız yar
uzattım elimi yokluğunu hissettim
boğazım kurudu dilim dolaştı
yaralı yüreğim herşeye alıştı
bir tek yokluğuna alışmadı yar

turnalar kuğular gibi gölde yüzerken
ne geçmişten haber var ne gelecekten
arılar bal yaparken binbir çiçekten
aşkının ateşine yanmışım gerçekten

isa dan önce isa dan sonra
gönül merhametsiz bir kalbe konunca
zaman su gibi akarmış
sevdanın esaretinde ateş olup yanınca
ağarmış saçlarda geçsede zaman
elbet bir hesabı var yaradan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/738933/yildizlar-uzak-degil.html>

EVVEL ZAMAN İÇİNDE

evvel zaman içinde
kutsal başkent ötükenden çıkmışız yola
yedibin yıldır anadolu'da vermişiz mola

yaylak ve kışlak hayatlarıyla
konup göçmüşüz bir o yana bir bu yana
beyaz yeveli atlarıyla
gök yeveli akıncılarıyla
orta asyadan viyanaya
örs ve çekiç sesleriyle
kulakların paslarını açmışız

Türk'ün adaleti
Türk'ün tarihi ibretlik dünyaya
dağlarda kar kalmadığında
kuşlar katar katar olup dönerken yuvaya
yollara düşmüşüz erkenden
Türk milleti şanlı tarihin varken
kıymetini bil milliyetinin
elinin tersiyle it şeytan oyunlarını
basiretsiz ve ruhsuzların
düşür göz boyacılarının maskelerini

batılının batıdan doğan yalancı güneşine karşı
senin güneşin doğudan doğar batıya karşı
batıda var petrol savaşı
onlarda orman ahlakı
Türk'ün var islam ahlakı

Türk milleti
zaman
kendi davalarına sahip çıkma zamanı
değerlendir bu zamanı
kır sana çizilen sınırların zincirini
adriyatikten çin saddine kadar
bir Türk'ün davası
bütün Türk'lerin davasıdır
kanayan yara hepimizin yarasıdır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/740330/evvel-zaman-icinde.html>

DAĞLARIN ARKASINDAN GELMİŞİM

bir dal yeşilliğe hasret
dağların arkasından gelmişim
gözlerinin içine düşmüşüm
okyanus mavisi gözlerinde kaybolmuşum yar
saçlarının siyahlığında unutmuşum renkleri
kirpiklerin uçlarında yeşermiş
dünyanın bütün çiçekleri
güneş kadar ıslak dudağın
güneş kadar parlak yüreğin
gidenlerin ağdı
gidipde kavuşamayanların ağdı yar
gönlümde ne deli fırtınalar var
gün dönümü
pancar sökümü
koyun kırkımı
bizim oraların
zaman dilimi
kavuşamayanlar yaşarken bekler ölümü
kimler soldurdu kimler kuruttu gülümü
nasreddin hoca boşunamı çalmış göle yağurdu
günlerden pazartesi
havada bahar tadı vardı
dere yatağında suların parlattığı
kaygan taşlar gibi
kalbimi her gün yıkıyor aşkın
aşkıyı her gün parlatıyorsun deli yar
medetkar
gözümün ferî
dizimin gücü
avucumun içi yar
gökyüzünde benek benek uçan kelebekler gibi
aşkın için deli deli çırpınan yüreğe
neden sırtını dönmekdesin vefasız yar
ne vefasız bir sevgilisin sen
dikenler içinde bir gülsün
açıyor kokuyorsun koklatmıyorsun
uzatınca elimi batıyorsun
ne vefasız bir sevgilisin
her gün düşlerimi süslüyor
gerdana beyaz gelincikler gibi inci diziyorsun
gelinlikler içinde uçuyorsun göğşe
hayır diyorsun masum bir öpücüğe
ne vefasız bir sevgilisin sen
vefasız yar
adını duyunca
yüreğimde artar efkar
vefasız hayırsız deli yar
gönlümün goncası gülü yar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/741143/daglarin-arkasindan-gelmisim.html>

GÖZLERİN ÇAĞLA YEŞİLİ

gün batımı keskin bir iğde kokusu yayılırdı dağlardan
gidenlerin ardından yakılırdı ağıtlar
gidenleri getirmezdı elbet feryatlar
isyankar gönlümün ızdırabıydı yaşanmamış yarım kalan öyküler

kurak topraklarda gölgeli bir ağaç gibiydin
yaşamın çiçek açışı gönlümün yaşama sevinciydin
çağla yeşili gözlerinde kayboldu yıllarım
penbe yanaklım allı yeşilli fistanlım

gözlerine bakınca bir melek yere inmiş sanırdı gönlüm
diclenin berrak sularında yakamozlar kıran ışıkların arasında
ay gibi parlayan hafifçe kızaran yüzündeki masumiyete ürkekçe bakarken
aşkının elinden ölüme gülümseyerek bakan mahzun aşıklar gibiyim

bilirim seni aramak her zaman bulmak değildir
bulduğunda yaralı yüreğe mezopotomya ovalarında hayat veren nil gibisin
kanadı kırık kelebekler güneşe dokunamayacaktır belki kavuşmak için çırpınacaktır
istenen gönülde o ise irade elimde değil sendedir
Allahın emri herkesedir işte bu yüzden gözlerim senden başkasını görmedi
ellerim senden başkasına uzanmadı ayaklarım hiçbir kötülüğe gitmedi yar

çınarcık /2013 Temmuz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/746727/gozlerin-cagla-yesili.html>

ADEVİYYE MEYDANI

Rabiatul Adeviyye Meydanında
demokrasi yanlısı adamlar
çatılarda pusuya yatmış keskin nişancılar
kuş gibi avlayacaklar
bıyıkları yeni terlemiş
acemi ve utangaç gençler
mısır sokaklarında
demokrasi ve özgürlük diye bağırırken
paletlerin altında kemik sesleri duyuluyordu
tankların önünde elleri havada masum yavrular vuruluyor
yere düşen cansız bir bedenden
ağzından şakaklarına doğru kan sızıyordu
kara bulutlar doluyordu gözlerine
yüzünde bet beniz yok
damarlarından kan çekiliyordu
lakin şehitler kervanına katılırken
göğüs kafesinden umut taşı hürriyet tomurcuklandı
adeviyye meydanında
binlerce insan rabia olup hürriyet diye bağırıyordu
askerler aldıkları talimatları uygularken
elleri kardeş kanına bulaşıyordu
Afrikalı Hintli güney afrikalı
çocukların kan ve alın teriyle beslenen
avrupa sessiz kalıp
nargile çekerken çubuklardan
silah tüccarları ellerini oğuşturuyordu
aydınların haberleri olurda
habersiz kalır
düşük yapan hamile kadınlardan
camiler içinde ölü çocuklardan
yanmış kentlerde
ocaklar yağmalanıyor
barikatlar kuruluyor
hayatlar duruyordu
tozlaşıyordu tebeşir beyazlığında ölümler
kanla acıyla öfkeyle beslenen çığlıklar
ölümlere zülümlere dur diyecek yigitler
düşerken toprağa bir bir
yanar yüreğim cehennem ateşinden beten
yeter kardeşim yeter
Mısır'da Irak'ta Suriye'de kardeş kanının döküldüğü yeter

14 AĞUSTOS 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/755760/adeviyye-meydani.html>

İŞIKLARI SÖNMÜŞ ŞEHİR ŞAM

şehrin ışıkları sönmüş
duvarlar delik deşik
barut kan ve yanmış ceset kokusu
ortalıklarda başı boş dolaşıyor
leş yiyiciler
ölü soyucular
insan olanın gördükçe kaçır uykusu
ışıklar sönmüş
güneşin ışığına alışkın gözlerim
dumanın ve gölgelerin oluşturduğu loşluğa alışmaya çalışırken
gözlerim görmek istemiyor
kamyonlar dolusu cansız minicik bedenleri
içimde giderek büyüyen öfkeye engel olamıyor yüreğim
kaç kez daha utanacağım
insanlığımdan
kaç kez
şehrin ışıkları sönmüş
duvarlar delik deşik
barut ve kan
kolkola ölüme kardeş olmuş
her taraf varoşlara dönmüş
camiler minarelerine kadar vurulmuş
evler yakılmış
külleri kor ateş olmuş içten içe yanıyor
derin sevdalara ıslıl ıslıl konu olmuş ŞAM
kaderine küsmüş
mahzun mahzun okunurken ezanlar camilerde öldürülüyor kızanlar
belliki bizden davacı alacak ezanlar
gazlar
aragazı
ota gazı
biber gazı
hava gazı
en beteri sarin(sinir) gazı
sarin gazı ŞAM DOĞU GUTA bölgesine atılınca bıçak gibi kesildi yaşam
ölü çocuklar ekmek beklemez gayri akşam
sarin gazı acımasızdır
kimyager Gerhard Schroder'e çok lazımdır
buket çiçeklerden çok sever
topluca katletsin diye minicik bedenleri
rahatça kullansın diye insanlık düşmanları
sinir gazı rensiz kokusuz
sinsice yayılıyor
göğüs kafesini sıkıştırıyor
sinir sistemini felç ediyordu
uykulara binlerce çoluk çocuk
binlerce kadın ve kızanlar
kimyasal silahla diri diri öldürülüp
kamyon kasalarında toplanıp
medeni vahşet mezarlığına gömülüyordu
yedi kat yerin dibinde sığınaklarda
insanlık düşmanları
batıdan aldıkları talimatları
kendi halkına karşı harfiyen uyguluyordu
kardeş kardeşi topluca katlediyordu
utanmadan devlet televizyonundan demeçler veriyorlardı
minicik ikizler
baba kucağında
cansız bedenlerinde birdaha açılmamak üzere

yumulmuş kara gözleri
feryat figan ağlayan babanın sözleri
ibret olsun bizlere
güneşe tek başına dokunmak yok
ya hep kardeşim
ya hiç aydınlık yarınlara

AGUSTOS 3013 /İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756483/isiklari-sonmus-sehir-sam.html>

NE SADIK KÖPEĞİN VAR AYLİN 2

ne sadık köpeğın var aylin
görmeyeli tüyleri dökülmüş
beyazlara bürünmüş
bayağı yol yürümüş
dili bir karış dışarda sana çok alışmış
asi kız aylin
köpekler sürü sürü
sokaklarda bir sürü
değersiz itlaf edilmiş
çamura bulanmış yerde yatıyor ölüsü
içlerinden birisi
vejeteryanmı
deterjanmı
kemik yiyici yamyammı
aylin
aklında kalmasın
kangal olsa anlardık
anadolu bozkırının yağız bir köpeğı der geçerdik
yaldızlı tasmalarını taa uzaklardan seçerdik
ne sadık köpeğın var aylin
ya bakar kör
ya şaşı
epeyce var yaşı
çanta gibi taşı
lüzümlü hallerde yanında bulunsun
aylin
yarım elma
gönül alma aşkın
çok uzaklardan dönüyor çarkın
senin nedir diğerlerinden farkın
ne sadık köpeğın var aylin

Temmuz/ELBİSTAN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756680/ne-sadik-kopegin-var-aylin-2.html>

SAVAŞ YORGUNU ÇOCUKLAR

umudumuz
savaş yorgunu çocuklar
yitik ülkelerden geliyorlar
kısık yemyeşil gözleriyle güneşe bakarken
ağır yükler omuzlarında
taşırırken toprak toprak
hayata küsmüş
dünyanın öbür ucundan bu yana mülteci
parklarda sokaklarda köşe başlarında yalın ayak
ellerinden bileklerine
çatlamış ayakları topuklarına kadar
gözlerinde kurşun grisi renkler
yıldızları göremez kara bulutlar geçerken gökyüzünden yaprak yaprak
soluk yüzleri sokak çocukları gibi
dudakları öfkeden çatlak tıpkı bizimki gibi
sıkılmış yumruklar
mazot rengi kül olmuş duygular
aynı bizimki gibi
ezikliği
öfkesi
kavgası
kavgası
vede isyanı
dünyanın öbür yanına
büyür büyür yel olur gider kainat ötesine
kümelenmiş toz bulutları
geçiyor üstümüzden
su hava güneş
barut kan kurşun kokusuyla ağırlaşmış
toz toprak sarı saçları
bozarmış
yaşanmamış yıllar buharlaşmış ömürler
savaş vurgunu
gönül yorgunu
yetim çocuklar
yemeden horuz şekerlerini
çevirmeden çemberlerini
geride bıraktıklarını düşünmeden
vatan bir orman gibi yanarken
yangını söndürmek için
dalmışlar yangının ortasına
minicik yürekler
zulmün yüz tuttuğu yerde
demişler
yok uzun yaşamak
ölümü öldürmek için
zulmü durdurmak için
düşmüş yollara binlerce
çocuklar
çocuklar
yarınlar sizin
sizde umutlar

agustos/2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/760378/savas-yorgunu-cocuklar.html>

ÇAKALLAR

kurnaz ve yırtıcıdır çakallar
leşlerden artan atıkları çekinmeden yerler
puslu ve dumanlı havalarda gezer çakallar

mağara inlerinde
duvar diplerinde kalles pusularda
kolay lokma peşindedir çakallar

itler sürü sürü
çakallar bir sürü
bir taraftan bir tarafa
geceyi beklerler karanlığı severler
kalçalarını birbirlerine vurarak
yere düşenlerin üstüne
bir yandan çakallar saldırır bir yandan akbabalar
bir ucunda akbabalar öbür ucunda çakallar
leş yerler kan ve irin içerler
kendinden güçsüzlere zalimdir çakallar

kendinden güçlülere saldırmazlar
öküz başlı antilopları yiyemezler
tilkilerden bile kurnazdırlar
sert dağ yamaçlarında yalnız gezemezler çakallar

2013/ EKİM

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770745/cakallar.html>

CÜZDANMI -VICDANMI ?

ömrümüzün hırsızı
günü hesap etmez
yapılanlar kitaba sığmaz
kulaklar sağır vicdanlar duymaz
kıldan ince hesaplar bir türlü tutmaz

ömrümüzün hırsızları
önce emeğimizi çaldılar
ekmeğimizi lokma lokma çaktırmadan böldüler
ceketimizden çorabımıza kadar soydular
sonra cüzdanımızı boşalttılar
cüzdanla vicdan arasında sıkıştırdılar
doyacak kadar verdiler
doymayı yaşamak diye öğrettiler
şehrin varoşlarında
otobüs kuyruklarında
gençliğimizi tükettik
soğuk beton zeminler üzerinde yatmayı
tuğlaları birbirine çatmayı
gazete kağıdı üzerine sofrayı kurmayı
tamda bu zamanda öğrendik

yoksulluğun hayatın kenarına ittiği soluk yüzlerde
acı acı gülümseyen gözlerin öfkeyle değdiği yerlerde
gayri teselli kabul etmez yüreklerde
ölümün sınırını çoktan geçmiş nesiller
fırsatını bulunca cüzdanla vicdan arasında kıvranıp durur
durur ortasında kararmış kalpler
cüzdanla vicdan arasına tercihe zorlanır yürekler
çoğukez cüzdandan yana yapılır tercihler
vicdan unutulur
masalsı umutlarla avutulur
daha yapılacak işler gidilecek yollar varken
ansızın bir musalla taşında hayatlar son bulur

trajedisini insanlık düşmanlarına borçlu insanlar
son bulmadan hayatlar çalmandan kapıyı ölümler
asude bir şafakta berrak sular gibi tertemiz vicdanla
Allah'tan gayrisine secde etmeyen vicdanlarla
çıkınca kutlu dava için yollara
nefsine yenilmek yok cüzdanlara teslim olmak yok
canlılar aleminde akıl veren Allah için
göğüs kafesinde tertemiz vicdan son nefesinde iman gerek

2013/EKİM İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773706/cuzdanmi-vicdanmi.html>

MEMLEKETİMİN YİĞİT KIZI

bir tanem
zehirli bir ok gibi
iri kara gözlerin Hunu'da saplandı yüreğime
bahtiyarım seni sevmekten
siyah saçlarının her teli
ilmik ilmik dokunurken yüreğime
konar göçermi sandın yurttan yurda

memleketimin güzel kızı
memleketim kadar güzel
doğduğum topraklar kadar özelsin
Arıtış'ım kadar güzelsin

memleketimin yiğit kızı
memleketimin toprağını kına diye yakmışım avuçlarıma
memleket kokulu yarım
sevmişim seni
yurdumun çakıl taşlarını kolye yapıp
boğazıma asar gibi asmışım
adını kalbimin ortasına
zincirlenmiş sevdan
hayatın ağırlığını taşıyan yük gemilerinin
demir attığı gibi derinliklerine denizin
demir kazıklar gibi çakmışım seni gönlümün denizine

ey memleketimin
kenarı pullu boncuk dizmeli
beyaz yazmalı asi kızı
sevdanı yaşamak marifettir şu zamanda
tek başına
aşkının mabedini alıp karşıma
çıkıp dağların yükseğine
adını vatan gibi yazıp
sevmişim seni
vahşi ve gururlu yalnızlığında erciyes dağının
doruğunda kızıl bir kor ateşi tutar gibi
beynimizin içindeki
bize çizilen hapisane duvarlarını yıkıp
sevdim seni memleketimin yiğit kızı

Türkiye'm diye sevmişim yadelerde seni
bulmuşum seni destansı dede korkut masallarında
yerle gök arasında vuslata dair ne varsa
gül diken avuçlarıma batar
ve avuç içleri nasıl kanarsa
sen öyle batmışın damarlarıma
sevmişim seni karşılık gözetmeden hesapsız kitapsız
ey yurdumun ay yıldızlı bayrağı kadar
nazlı kızı
memleketimin sevdalısı deli gönlüme
senden başkası söz geçirmez
gel sustur yüreğimdeki feryat figanı
dünyalar güzeli
seni sevmek macera değil
suçta değil
usandım kendimden kaçmaktan
yitirilmiş hayatlarda yitirdiklerimize yanmaktan
memleketimin yiğit kızı
sevmişim yurdumun dağlarını taşını
zemheride kara kışını

sever gibi sevmişim

sevmişim seni memleketim kadar
seveceğim seni ebediyete kadar

2013/Arıtış

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/774221/memleketimin-yigit-kizi.html>

PUSLAR VEDE SİSLER

kurak toprakların
toprak damlı evlerin çocuğuyum ben
lastik ayakkabıları giyerken
soğuktan titrediğim ondandır
pencerelere laylon çakılı iken
örümceklerin ağ yaptığı
kenarlarının buz bağladığı
sobasız odalarda yatarken nefesimin buharındandır

depremlerin
sert dağ yamaçlarının
kuzey rüzgarlarının
fırtınalı yaylaların çocuğuyum ben

dağların devrildiği
ovaların yer değiştirdiği
günlerden
derin vadilerden
derinlerden çok uzaklardan gelmişiz
gece yarısı girmişsiz harem otogarından KADIKÖY'e
yumuşak bulutlar inmiş sahile
puslar camiilerin minarelerine kadar çıkmış
İstanbul üşümüş
kar hafif çiselemiş
etrafı bembeyaz kırağı çalmıştı
etrafı beyaz bir örtü gibi örtmüştü
ağaçların gövdeleri donmuş
aklıma anamın
gitme diye ağlamaktan kızaran gözleri gelmişti
düşmüştük birkere
şehrin varoşlarına
dar kaldırımli ıslak yollarına

iri aç kargalar
sıçrayarak bacaklarının üstüne
yiyecek bulmak için kafalarını gömerken
beyaz karların içine
biz daha çocukluğumuzda
yüreğimizi gömmüştük berbat öykülerde yitirilmiş
hayatların içine

öfkeli dalgalar vuruyordu kıyıya
harem sahilinde çaycının
derme çatma büfesinde
ters çevrilmiş sandalyeler üstünde
son kuruşuda verirken bir bardak çaya
el alem giderken uzaya
biz kalmıştık çoktan yaya
güvenmiştik tabanvaya

kadıköy rıhtımında
tahta valizle dolaşırken bir söğüt ağacı kadar yalnızdım
otobüs duraklarında kuyruklarda bekleyen insanlar çoğalmaya başladığında
benden başka yürüyen yoktu mendirekte taşların arasında tek başına
düşerken kar tanesi gibi şehrin varoşlarına
kalabalıklar içinde
ılık çalacak yılanlar yok
kuru dallar kuru otlar yok
köyüme benzeyen bir tek resim yok

puslar sisler

siyah beyaz gri tonlar
nerde kırmızı yanaklı adamlar

denizin üstünde
martı çığırtkanlığı
fırtınalardan sonra kalabalıklar içinde yalnızlığı
açlığı susuzluğu
çaresizliği
sıkılı bir yumruk gibi öfkeyi
ve kimsesizliği öğrenirken istanbul'da
yalnızdım tek başınaydım
bekar odalarına yolum düşerken
daha ilk basamaktaydım
anladımki
yeni hayatlar sunarken bu şehir
elektrik kaçağından çıkan kıvılcımlar gibi
hayatla ölüm birbirine değıyor

kar yağıyor usul usul
şehir uykuda
açlık korkusu yatırmaz ruhum kaygıda
firari düşlerim
beynim sorguda
saçlarımın beyazlığında
yiterken gençliğim ümraniye sırtlarında
alın teri
satılırken üç pula
kul köle olmuş
kul kula
özlüyordum
yoksul dağ köylerinin
isli bacalarından tüten dumanlar arasında
gövdeleri bir dev gibi
karanlıkta tek başına
duran ceviz ağaçları gibi
durup hayatın ortasında
ve dev gibi olabildiğince özgür
atıp bir kenara
korkuyu vede kaygıyı
bize çizilen sınırların ötesinde
yaşamak dilediğince
bizim olan hayatı yaşamak
inadına yaşamak
anlıyorsunuz
dağların arkasından
gelen deli kanlı anlıyorsunuz
bir ceviz ağacı kadar dik
bir ceviz ağacı kadar heybetli
barınsın gölgende
kuşlar kurtlar
vede kimsesizler
çocuk anlıyorsunuz
sesimi sesime
yüreğimi yüreğine ekliyorsunuz
ve anlıyorsunuz
veya anlıyorsunuz

KADIKÖY/1983 -2013

Kaynak:

ATATÜRKÜM

atam
Atatürk'üm
esaret altında milletler
hürriyeti bilmezken
damarlarında dolaşan asil kanda hürriyet vardı
mavi gözlerin ışığı yurdumu aydınlatmaya yeterdi vede artardı

işgal altında parçalanan bir vatan
salyaları akan çakallar gibi saldırırken düşman
sakarya'da dumlupınar'da çanakkale'de vermedin aman
Türk milleti izinde her zaman

atam
hindistan'dan pakistan'a
pakistan'dan Türkistan'a kadar
esir mazlum milletlere sihirli bir el gibi dokunduğunda
o el senin el'indi
hürriyet meşalesini tutan eldi

Mustafa Kemal ATATÜRK'üm
andın andımızdır adın adımızdır
Edirne'den Hakkariye
Hakkari'den Misak-ı Milliye
asil Türk Milletinin kanıyla çizdiğin sınırlar
gösterdiğin hedefler bizim namusumuzdur

2013/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/782285/ataturkum.html>

ESİRCİ GEMİLERİ

ağır ağır
ilerliyor zaman
mazot rengi dumandan ağır gökyüzü
deniz siyah ve mavi
renkten renge girmiş bulutlar
birbirini kovalıyor
kuşluk vakti
boğazı dolduran puslar
sisler
griye dönmüş hava
ağır ağır
soğuyor
fırtınalar arasında rüzgarlar
delice esip
üsküdar sahilinde
deli dalgalar kıyıya
bir dev gibi çarpıyordu
iskeleden
demir alıp kalkarken
esirci gemileri
yunan adalarına doğru
giden sevgililerin ardından
hüzünle
rıhtımdan sallanan eller
daha eller havadayken
yitirdiklerimizin ardından
gün uzar
hasretin uzar
uzarda uzar
kız kulesi yanbaşında
denizin derinliğinde
aşkının incisini
zamansız kaybetmiş bir adamın
öfkeden çatlamış dudakları
kor alevler gibi yanıyordu yanakları
yalın ayak
çıplaktı ayakları
kayalıkların arasında
saçı sakalı birbirine karışmış
dönmesini beklerken gidenlerin
bilirdi geriye dönmeyecekelerini
gidenler gitmiştir
gelmezler gayri
aydınlığı beklerken şafağın
sisler dumanlar arasında
gri tonlarda yitirdiklerimiz
bekleme
dönmezler
özleme
özlediklerini anlamazlar
vefalı aşkın
sadık bekçileri yok
dili geçmiş zamanda kalmış böylesi aşklar
arar
arar dururuz nafile
bilirim
gök kubbe altında yaşanır
ne yaşanacaksa
toprağın altında yaşanmaz aşklar

ne yaşanacaksa
yaşanacak yer
toprak üstüdür
altında değil
kağıtlar sararır
mürekkepler kurur
sevdan kurumaz
kalbimin ortasında
dururda durur
vurunca
bu yorgun kalbi
çok kötü vurur
vururda vurur
limandan vakitsizce kalkarken gemiler
kavuşma ümidinin başlangıcı olur ayrılıklar
kalbimi dolduran vesveseler
zehirli bir duman gibi
kurşun grisi ayrılıklar
beklerken
özlerken
zaman
seninle
üsküdar sahilinde
bıraktığın yerde
dururda
durur
saatler dururken ey sevgili
zifiri karanlıkta değil
uğruna altın sarısı güneşte yanıp
aşkının krallığını kurmak istiyorum
seninle nerede yaşanacaksa bu hayat
serap değilse bize sunulan bu yaşam
varsın zaman
seninle dursun
ey
sevgili
ey
yar
aşkının esareti altında ruhum
parançalara vurulmuş
kürek mahkumları gibi
aşkının esiriyim
celladını gömen katil gibi
beklerken
özlerken
diri diri
gömüyorsun kara toprağa
sevdanın bıçağı saplanmış kalbime
ölürken son nefeste
sevğilinin ellerine dokunmak isteyen
aşık gibiyim
giderken dönmemek üzere
kutsal aşkının sunaklarına
hayatımı bıraktım sana
gül olup dokunasın diye dudaklarıma
örselenmiş ruhum
ruhunla birleşinceye kadar
yanmış alevlerden geriye kalan
kor ateşler gibi
yanıp tutuştuğunda
yanmanın ne demek olduğunu anladığında
ey sevgili yar
güneşin kamaştırdığı zümrüt yeşili gözlerinden
gelen ışıktan gayrisi kalmayacaktır yar.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/784870/esirci-gemileri.html>

KOŞUN ÇOCUKLAR KOŞUN

yıldızlar düşmüş denizlerin üstüne
koşun çocuklar koşun
deniz kızları avuçlarında
yakamozlar arasında aydınlığa
koşun çocuklar koşun

çocuklar
boy versin çiçek çiçek
başak başak
dağ dağ ova ova
beyaz yeveli kısraklar kadar özgür
deli taylar coşkun çaylar kadar hür
koşun çocuklar koşun

maviliğinde gökyüzünün
uçurtmaları sonsuzluğa uçurun
uçurun çocuklar zaman su gibi akmadan
ömür sarı yapraklar gibi solmadan
kirlenmiş dünyada el aleme aldırmadan
çimenlere oturun
ayaklarınız çamurlara batırın
geri kalmayın yaşamaktan
tabiat anayı kucaklamaktan

ağız dolusu gülümseyin çocuklar
kelebekler benek benek
çocuklar renk renk
doğada varken ahenk
düşleyin çocuklar
hayal edin çocuklar
vakit henüz varken
erkenden yola düşenler kazanır çocuklar
kazanır çocuklar
inanın çocuklar
çocuklar
çocuklar
sizinle güzel olacak yarınlar

OCAK/2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/796553/kosun-cocuklar-kosun.html>

YENİ HAYATLAR

doğur
nadasa bırakılmış bir toprak gibi
yeni hayatlara gebe kadın
doğur
bir değil
bin doğur
kartal bakışlı koç yiğitler doğur
yurdumun dağlarında çakallar gezerken
inadına doğur
bir değil
bin doğur
iri doğur
diri doğur
Türk soylu Alperen'ler,Kürşad'lar doğur
meşe palamutlar içinde uyur
kartallar yükseklerde yumurta içinde uyur
Fatihler, Yavuzlar
er meydanlarında büyür
mehter marşının sesi viyana kapılarında duyulur
Türk anası doğur
Türk töresini
Türk ülküsünü
Türkün kızıl elmasını bilen nesiller doğur
sen doğurdukça
Türk illeri rahat uykular uyur
her uykudan sonra yeni fidanlar uyanır
yeni hayatlara
tarih tekerrür ederken hazır olmalıyız yeni destanlara
2014/OCAK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/797427/yeni-hayatlar.html>

KOÇ YİĞİTLER

odun kıymığı değil
ciğerimi yontan
yerde yatıyor yüzün koyu
dağ gibi adam

kan akıyor kan
mosmor kabarmış alnından
dokuz kurşunla
kahpece vurulmuş sırtından
şehit bu
şehit olup toprağa düşen can bu
canda filizlenip yeşerecek fidan bu

kat kat olmuş iri kara gözleri
yumulmuş bedenden içeri
şahadet getirirken son sözleri
vatan sağ olsun
dokuz açık yara
dokuz kahpe kurşun
koç yiğitler düşerken toprağa bir bir
zalimler zulüm eker yurdumun dört bir yanına
bir yiğit daha katıldı şehitler kervanına

odun kıymığı değil ciğerime batan
yerde yatarken dağ gibi adam
yavrular babalarını beklemesin akşam
kanlı eller tetikte hedef gözetmez
çocuklar çiçektir vicdansızlar yaşatmaz

ölü değil yerde yatan
ağır yükleri taşımaz artık bu vatan
yatarken yerde dağ gibi adam
dağlar dile gelir kahırlanır
bulutlar ağlar gök yüzü buharlanır

odun kıymığı değil ciğerimi yontan
yerde yatıyorken dağ gibi adam

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800351/koc-yigitler.html>

MARABANIN ALIN TERİ

cılalı,kalaylı ağa tepsilerinde
bırak yemek yemeyi
ağaların ekmeğinde
marabanın alın teri maya olur
anlayana derin bir yara olur.

üreten kollar
kazmayı tutan eller nasırlı
ağır yükleri taşımaktan bükülmüş beller
susuzluktan kurumuş ağızlar
soğuktan çatlamış dudaklar
yürümekten yarılmış topuklar
aynı bizimki gibi
yoksulluğun utancı ve ezikliği
kırışmış yüzlerde yitirilmiş gençliği
tıpkı bizimki gibi

ürettiğini yiyemez
diktiğini giyemez
sofralarda yer bulamaz
emeğinin karşılığını alamaz
bey iti pis pis hırlarken
derdini kimseye anlatamaz

tarafı belli
vazifesi belli
ağanın iti
alışmış yağlı biftek kırıntılarına
oturamaz yoksulun yer sofralarına
kimseleri yaklaştırmaz ağaların yanına

beylerin heybesi altın dolu
bizim heybelerde taş
yoksulun gözünde eksilmez yaş
evet dengelemiyor
şu hayatta bir terslik var arkadaş

istanbul/OCAK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/800810/marabanin-alin-teri.html>

NAZLI BAYRAĞIM

yeter
esaret altında kalan
ruhumuzu karanlık dehlizlerden çıkarmak için
yüz yıllık uykudan uyanmak için
yeter artık
kutsalımıza uzatılan eller kırılmalı
kırılmalı
ay yıldızlı bayrağımızı tutmak
kızgın demir çubuğu
çıplak ellerimizle tutmak gibi olmalı
yere düşürmemeli
Türk düşmanları dokunduğunda yanmalı
yandığında kül olmalı
derin vadilerin
koyu gölgeli uçurumların aydınlığı
nazlı bayrağım
gölgende serinlerken kurtlar kuşlar
daha yazılmamış destanlar
yazılacak tarihler seninle başlar
bayrağım
senin hilalin
senin yıldızın aydınlatırken yurdumu
sen olmasaydın
kuru dallar gibi çıplak kalırdı vatan
bayrağım
senin gölgen altında
hilalinden
yıldızına
halep'ten musul'a
musul'dan urimçi'ye kadar hür yaşar Türk illeri
seni bekler yolunu gözler
çekik gözlü çocuklar
Allaha açılmış
minicik elleriyle dua eden
elif duruşlu kızlarımız
bozkurt bakışlı oğullarımız
ay yıldızlı bayrağımız sen mavi göklerde dalgalandıkça
bizler ebediyete kadar Türküz
ebediyete kadar özgürüz
nazlı nazlı gök yüzünde dalgalanırken
fırtınaları
rüzgarları kışkıandıran bayrağım
sana şaşı bakan gözler kurumalı
sana kahpece
uzanan eller kırılmalı
dokunduğunda yanmalı
yandığında kül olmalı
BAYRAĞIM 08.06.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837463/nazli-bayragim.html>

MADENCİLER

güneşe kafa atan yiğitler
güneşten önce girerlerdi maden ocaklarına
toz toprak arasında
yedi kat yerin dibinde ölüm çukurlarına
yoksulluğun ezikliği omuzlarında
demir bir lira bırakırlardı çocukların avuçlarına
inciden ateşler boncuk boncuk
ter olup düşerdi
iri kara gözlerinde
demir bir ok gibi duran kirpiklerine

adı madenci
soyadı işçi idi
daha gençliği
ve yaşanmamış yılları
maden ocaklarının karanlık dehlizlerinde
yitirilmiş
sıra sıra tabutlara dizilmiş
künyesi şehit diye kazılmış madenciler
güneşe kafa tutan
karanlığı yüreğine gömen yiğitler
güneşin girmediği yerleri
gözlerinin aydınlığıyla
aydınlatan yiğitler
madenciler
belkide
her girişi
son girişidir yedi kat yerin dibine
oğlundan kızından helallik ister maden ocağına inişinde
dibi görünmez
yerin tabanı bulunmaz
madende
kazmayı vurunca olanca gücünle
kara kömürün kara gözüne
kıvılcımlar çakar yıldızlar yerine
madenciler
kömür gözlü yiğitler
istanbul/2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/851397/madenciler.html>

OKU YAVRUM OKU

oku yavrum oku
sen yurdumun kaderine yazılmış geleceksin
oku yavrum oku
benim sıramın üstünde kitabım
kokulu silgim
kağıt ve kalemim yoktu
yoksulluğun utancı boynumu büktü
oku yavrum oku
toprak damlı evlerden
toz toprak yollardan
köy kokulu çocuklar arasından
yeşermiş bir umutsun yavrum
oku yavrum
cehaletin vatani yoktur
vatansız cahil çoktur
cahilin sözü tek yanlıdır
zulmü kanlıdır
oku yavrum oku
renk renk çiçek çiçek
masal kitaplarım yoktu
Toros yaylalarında
Yörük Türkmen obalarının
kıl çadırlarında
ocak başında
hep dedem anlatırdı
dede korkut masallarını
nereden gelip nereye gideceğimizi
oku yavrum oku
yoksul dağ köylerinde karanlığı
geceleri ateş böcekleri aydınlatırdı
sen ateş böceği ol
aydınlat yurdumun karanlığını
köy çocuklarının rüyasını besleyen
en parlak yıldız sen ol çocuğum
ve bir güneş gibi parlayan gözlerinin ışığı
değsin yurdumun dağlarına taşlarına
zemheri ayında kara kışına
sen kaderi ol yurdumun
oku çocuğum
oku adın Türkiye'm olsun
oku yavrum oku
oku adın Türk soylu GÖKÇEN GÜLDEN olsun

İSTANBUL/15.08.2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/851550/oku-yavrum-oku.html>

SOFRANDA BİR YER AÇ

ister ezidi olsun
isterse yezidi
sofranda bir yer aç
dağlarda ot kökü yiyen
milyonlarca insan
yardıma muhtaç

hep hıristiyan
hep müslüman
bu dünyada yokmu başka insan
insan ol insan
insan gibi düşünüyorsan

sofranda bir yer aç
milyonlarca insan yardıma muhtaç

geniş ağızlı palalarla
kesilmiş boğazları
oyulmuş zümrüt yeşili gözleri
toz toprak sarı saçları
soykırım yapar insanlık düşmanları
kan damlar zafer işareti yapan kanlı ellerinden
seyreden gözler ölür kederinden

renk, dil, din fark etmez
tuzu kuru ruhu ölü adamlar
kutsallara dair ne varsa yıkılırken
bir çift söz etmez
dünyanın vampir adamları
silah tüccarları
kan yudumlar
nargile çubuklarından
insanlık tarihte çok çekti çok
benliğini yitirmiş
insana benzeyen insan görünümlü yaratıklardan

insan ol insan
insan gibi düşünüyorsan

açlık uyutmaz
yorgun bedenleri
kuru dağlarda kuru dallar gibi duran canları
buyur et sofraya buyur et
gün olur zaman olur
sofralar derman olur
kalpten kalbe yol olur

gün gelir habersiz
sisler vede dumanlar arasından maviye döner gökyüzü
bütün insanlığın ortak evi yeryüzü

02/EYLÜL/2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/856004/sofranda-bir-yer-ac.html>

ORTALIKLARDA YOKSUN

orak tarlaların
suya hasret kalışı gibi
hasret kaldık
sılaya,anaya,babaya
ve yar sana.
günleri çuvala sığdıramadık
bir mızrak boyu daha
denizden yükseğe yükseldi güneş.

bekledim
aradım
özledim
yolunu gözledim

hep yalnızdım
bu günde yalnızım
sen bu günde
ortalıklarda yoksun

Amasra2014/BARTIN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/858695/ortaliklarda-yoksun.html>

VE ONLAR BİZİM

bu sesler bizim
bu haykırışlar
bu bu feryatlar bizim
bizim bu kanlı çığlıklar

toz bulutlar arasında
yitip giden canlar bizim
onlar, binler halinde gelen canlar
can bizim
canlar bizim

daha dn
kümelenmiş yıldıızların dağılması gibi
dağılan o yurtlar
o iller bizim
o illerde yaşayan canlar bizim

bizim bu feryatlar
bizim bu kanlı çığlıklar
musul' dan kerkük'ten gazze'den
uzanan eller bizim

bebeği anadan
koyunu kuzudan ayıran
cetvelle çizilmiş sınırlar bizim

bu soykırımlar
bu zulümler
kurşun gibi ağır
paslanmış yürekler
kulaklar sağır

damarlarındaki kan
bizim
onlar biz
bizde onlar
farkımız yok biz bize benzeriz
biz buyuk Türk milletiyyiz

yeter
kır zincirini
sğtten viyana'ya başlayan bu kutlu yürüyüş bizim
bu kutlu duruş bizim

omuz ver
onlara
kapımıza gelen canlara
demirden bilyeler
demirden leblebi olsunlar
kılıçtan keskin
taştan ağır olsunlar

ve
onlar bizim

bizim bu canlar
bu haykırışlar
bu feryatlar
bu uyanışlar
bu uyanışlarda
bu dirilişler
dirilişlere öncülük eden

isimsiz kahramanlar
ve
onlar bizim

22/EYLÜL/2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/860602/ve-onlar-bizim.html>

MEVSİM SONBAHAR

mevsim sonbahar
günlerden kanlı pazar
yurdumun doğusundan gelirken
kötü haberler azar azar
kor ateşler düştü bağrımıza
acının yalımı yaktı yüzümüzü
sahtekar batı bağladı gözümüzü
ateş barut kan yıkarken yüzümüzü
yurdumun apayrı dağlarında
apayrı bir ölüm kokar
nefesini tutmuş eşkiya
pusularda zulüm kokar
mavi değil gökyüzü
cizreden kirli bir duman
ğöğge doğru yükselir
kaçak tütüne sarılı siğara
karışır barut kokusuna
kaç zaman
kaç gün daha hasret kalır
analar yavrusuna
analar kavuşma ümidiyle
yanıp tutuşurken
diyarbakır sokaklarında
ve ağladık
gafil avlandık
kırım kerkük musulda
ben uyumaya alışkın değilim kuş tüyü yatakta
hürriyet varsa şafakta
sevdalım
diken üstünde tut
bıçak sırtında uyut
yurdumda kirli savaşlar var
gayri beni unut
zifiri karanlık sevmez
alaca bir şafağı
beline dolarken şal kuşağı
sevdalım beni unut
unuturken umut dağıt
sevdalım
umudum
hasretim
daha beşiklerde yatarken bebekler
gözlerine yerleşmiş ölüm korkusu
ölümden korkarmı Türk ordusu
mehteri duyunca zalimlerin kaçır uykusu
sevdalım
yurdumun dağlarına bahar gelince kışın
al bayrağa sevdalı düşün
özgürlük ülkesinde güzün
dalgalandığında albayrak nazlı nazlı
o zaman
bu zaman
farketmez
unut beni
unuttuğun zaman

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/863845/mevsim-sonbahar.html>

GÖZLERİN SEVER UYKUYU

gözlerin sever uykuyu
yorgunluktan ağırlaşmış bedeninin
taştan ağır yer yataklarında ölü gibi yatarken
yatışına bakınca
zannerdesin yatağı kuş tüyü

uyu
nasıl uyuyorsan uyu
beyninin içine yerleşmiş
kaygıyı vede korkuyu
atamadıktan sonra
sonbaharın bitiminde
kış başladımı
yağmur düştümü
çamurlu yollara
uyumak mesele
pencere camları buz tutmaya başladığında
ayaz geceler yorgan gibi sararken etrafı
açlık korkusu karabasanlar gibi
çöktümü üstüne
taştan ağır
yedi kat yorgan altında
uyu nasıl uyuyorsan uyu
ağır sanayii işlerinde çalışmaktan
gecemiz gündüze karışmış
bağırsaklar bile
abur cubura alışmış
kutsal değerler
birbirine karışmış
maden ocaklarında
kireç kuyularında
kaybolan gece uykularında
daha çocuk yaşlarında
alın çizgileri
derin vadiler gibi kırışmış
alın terleri
üç pula satılmış
gözlerin sever uykuyu
hadi git yat
yatağın en kuytu derinliklerinde
kördüğüm gibi düğümle
karmaşık düşüncelerle
kaygılı yarınlarda
metelik yokken cebinde
deliksiz uyku olurmu gözlerinde
yattın mı kardeşim
uyandın mı kardeşim
geceyle, gündüz
iki zaman arasında
deli deli çalarken saatler
günü kurtarmak için
akbil elinde
yakaladığın kalabalıklar arasında
son otobüse
binebilirsen arka kapıdan
yoldasın
hemde şanslısın
günü kurtardın
olsun kan çanağı yarı uykulu gözlerini

yolda ovalarsın
ovalarsın kardeşim
daha çok ovalarsın
kan çanağı gözlerini
yanma yitirdiklerine
kabahat sende kardeşim
kabahat sende
iki kere düşün
kabahat sende

EKİM/2014 İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/864821/gozlerin-sever-uykuyu.html>

SONGÜLÜM

yine anılarımla donanıyorum
bir dingilliktir özlemim
hiç bitmeyecek sanırım
şu yaradan eserine
seni seviyorum songülüm
alnında hilal bukleler
kaşlarının üstündeler
kivir kivir lüle lüleler siyah saçlar
sendedir yıldızdan aydınlık gözler
seni seviyorum songülüm
göğsümden kalkıp kopan
dilsiz bir yaşama sevinci vardır ki
yüreğimde onun dalga dalga vuruşlarını duyuyorum
seninle yaşlanmak
seninle yaşamak istiyorum
seni seviyorum songülüm
sensiz sarp kayalar
yüksek tepelerde açan zambaklar
boynunu bükmüş
yüzünü güneşe dönmüyor
dik yamaçlar sensiz çıkılmıyor songülüm
zaman zaman
hiç sebepsiz
mazide bıraktığımız hatıralara
batmanda hasankeyfte yürüdüğümüz yollara
geride bıraktığımız yıllara
karanlık uçurumlara sarkmış ağaçlara
fırtınalardan sonra dalında kopmuş yapraklara
yaşanmamış hayatlarda yarım kalan öykülere
kara toprağa zamansız düşen canlara bakıp
seninle yaşamak
seninle yaşlanmak istiyorum
şu yaradan eserine seni seviyorum songülüm

EKİM /2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/865317/songulum.html>

ON ÜÇ FİDAN

efendileri dışarıda göbeğini kaşırken
puslu havalarda pusuya yatmış çakallar
varsın vursun beni sırtımdan
bedenimden bedenine
verdiğim can olacağım
sarı buğday başakları gibi
yeşeren canda
binlerce mehmetcik olup
bir bahar sabahında açacağım
yaşamla bütünleşeceğim
öleceğim ama unutulmayacağım
özgürlük beşiğini
cudi dağının tepesine kuracağım
kanımla ayyıldızlı bayrağımı sulayacağım
solmasın diye kirli puslu dumanlı havalarda
küsmesin diye yurduma
dur dinle hele Türkiyem
daha çok şey anlatacağım
ağlamayın yurdumun güzel insanları
sevindirmeyin yüreksizleri
düşerken Garada kara mağaranın taşlarına
on üç fidan
on üç hilal
on üç can
destanlaşmış türkülerde ağıt olacağım
kulaktan kulağa
yürekten yüreğe
güvercin kanadında konacağım
ana kucacı sıcaklığında
bir yaz sıcaklığında kapınızı çalacağım
bir tomurcuk gül gibi serpilip
yurdumun dağlarına taşlarına
karanfil kırmızısı kınalı avuçlarınızda
hürriyeti koklatacağım
bir mehmetcik değil
Edirne,den HaKkariye
binlerce mehmetcik olacağım
şehit olacağız
ama unutulmayacağız
birgün mutlaka
ama mutlaka
yurduma baharı getirceğiz

23 EKİM 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/869316/on-uc-fidan.html>

MADEN OCAKLARINDA

maden ocaklarında
üç yüz metre değil
bin metre derinliklerde
cehennem çukurları
katran karası toz dumanları
su dolu balçıklar arasında
boz küller altında kalan
kor ateşi gibi
sönüp giden gençliğimi
doğumunu göremediğim
bebeğime bıraktım anne
oğlum yüzme bilemezdi diye ağlama
ağlama güzel annem
hayatın bütün acımasızlığı ve yorgunluğu
oturmuş yüz çizgilerinin
derinliğinde kaybolurken
adına medeniyet denilen
bu çağdaş uygarlık seviyesinde
gömülürken diri diri
medeni vahşet mezarlığına
şuursuzlaştırılmış
ve duyarsızlaştırılmış
bunca insanlar arasında
nasıl bulacağız
sönmeye yüz tutmuş
mum ışığı gibi kimliğimizi
ağlama güzel annem
ağlama elinin tersiyle
göz yaşlarını silme anne
ağlama güzel annem
çöplüğe çevrilmiş dünya
inşaatta tarlada fabrikada
sahipsiz maden ocaklarında
binlerce çocuk işçiler
kayıtları bile yok kütüklerde
hatırlanırken zamansız ölümlerde
ağlama güzel annem
oğlum yüzme bilmezdi diye maden ocaklarında
denizi hiç görmedim
dere kenarından öteye geçmedim
çocukluğumu ve gençliğimi
yurduma armağan ettim
yedi kat yerin dibinde
ışığı hiç görmedim
göremedim
bu günde kömür kokulu ekmeği evime
götüremedim
bağışla beni annem
ağlama güzel annem
annem ah annem
cılız bir damla gibi
düşerken aynı noktaya
göl olmadan kurutuluyoruz
ah annem
güzel annem
doğacak yavrumu kucağıma alamadım
minicik elini yüzüme süremedim diye
ağlama güzel annem
bu gün eve gelemedim

bağışla annem
30EKİM2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/870096/maden-ocaklarinda.html>

Kayıp Kıta MU

kayıp kıta MU'nun
yitirilmiş imparatorlukların çocuklarıyız
güneşin imparatorluğundan
tarihin derinliklerinden geliyoruz
Nuh'un tufanından bu yana yedi bin yıllık Türk beşiği
anadoludur
beşiğin içindeki çocuklar Türk'tür
Türk soyludur
Türk güneştir
güneşin çocuklarıdır
güneş dünyayı ısıtan
karanlığı aydınlatandır
Türkler güneşin
kayıp kıtanın çocuklarıdır
Türk karlı dağları eriten meşaledir
anadolu topraklarında kaybettiğimiz
imparatorluğu
arayan Kürşad'tır
hazardan
altaylardan
kingan dağlarından
hinduş dağlarında
malazgirt ovalarında
atalarımızın bıraktığı nal izlerinde
künyemiz kazılı
adımız TÜRK diye yazılı bizim
Türk emanet yürek taşımaz
göbeğini kaşıyan efendisini aramaz
emanet yüreklerle
şavaş kazanılmaz
karlı dağlar
çetin yollar aşılmaz
korkak ve köhnelenmiş ruhlarla
yitirilmiş imparatorluklar bulunmaz
tarihte hep vardı
ipi dışarıda
ihaneti genlerinde olan hainler
meydan vermedi şanlı Türkler
elif gibi duruşlarıyla
bozkurt bakışlarıyla
kürşad olup çıkarken dağlara
soylu kavgalarıyla
kayıp kıtayı Turan adlı yitik ülkeyi
arar dururuz
kayıp kıtanın çocukları
güneşi yüreğiyle
merhametiyle buzulları eriten yiğit Türk çocuklarıyız
asya göçerleriyiz
kıl çadırlar içinde
serin yaylalardan gelmişiz
ok yay kırışlarıyla kırmışız esaret zincirini
uzaklardan çok uzaklara
gök bayrakla Türkistan'a
al bayrakla anadoluya
Türk'ün mührünü vurmuşuz
Türk'ün imparatorluğunu anadoluda kaybetmişiz
anadoluda bulacağız
kayıp yurdun
Turan adlı ülkenin çocukları

ezelden ebede
albayrağın altında toplanacağız
kayıp kıtanın
yitik imparatorluğun çocukları
Türk çocukları
ezelden ebede
mutlaka
buluşacağız

KASIM/2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/875992/kayip-kita-mu.html>

YIRCADA ZEYTİN AĞAÇLARI

sık dallı
herdem yeşil yaprakları
mızraksı saplarıyla
ikibin yıllık ömürleriyle
heybetli duruşlarıyla
bir yorgan yumuşaklığında
örterken toprağın üstünü
yırca'da zeytin ağaçları
bir gece
ansızın
korkunç ve homurtulu sesle
iri kıyım gövdeli
canavar dişli makinelerle
toprak ananın üstünden çekiverdiler
bir yorgan gibi duran zeytin ağaçlarını
beyaz sık ipeksi tüyleri
iri kara gözlü kızların göz bebekleri gibi
salkım salkım sallanan zeytin ağaçlarının
köklerini havaya getirdiler
bir dal yeşillığe hasret dağlarda
baharın sonlarına doğru
sarı renkli kokulu çiçekleri açmayacak
incimsi yıldız gibi
doğudan batıya
dimdik duran
şifa kaynağı
kutlu zeytin ağaçları olmayacak
teos antik kentinde
doğurmaya gebe kadın gibi
yamaçlarında dağın yeşermeyecek
yırcalı annenin şefkatli ellerinde
sevgi ve şevkat bekleyen
kundaktaki bebekler gibi
şefkat beklerken
katledilen
zeytin ağaçları
kafasına kurşun sıkılmış
duvar dibinde yatan askerler gibi
kökleri havada yatıyordu
dehşet ve korku rüzgarları
yırca'lıda esiyordu
yerle yeksan edilirken
binlerce zeytin ağaçları
kuş uçmaz kervan geçmez
çöle çevriliyordu yırca
iri kıyım gövdeleriyle devriliyordu
kutsal metinlerde yazılı şifa kaynağı
salkım salkım taneleriyle zeytin ağaçları

KASIM /2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/878231/yircada-zeytin-agaclari.html>

İSA'DAN ÖNCE -İSA'DAN SONRA

isa'dan önce
isa'dan sonra
anlat, anlat
hep aynı hikaye
hep aynı masal
sınırlar
ayıplar
günahlar
yasaklar
kemikleri sayılan
çıplak ayaklı yoksullar için
isa'dan önce
isa'dan sonra
anlat, anlat
bir varmış
bir yokmuş
bir ömür
yel değmiş
sarı yapraklar gibi
ordan oraya savrulmuş
açlıkla korkutulmuş
çağdaş köleler için
kurulan köle pazarında
satılırken emeğimiz
üç pula
eşantiyon olarak
verilmiş gençliğimizi
uyutmak
avutmak için
anlat ,anlat
isa'dan önce
isa'dan sonra
hak
hukuk
sonrası guguk
dile getirme çocuk
yaradan tüm insanlığa vermiş dünyayı
sonradan çizmişler anyayı konyayı
kolalı gömlekli
beyaz yakalı adamlar
bir düzen kurmuş
düzenede bir masal uydurmuş
ortadoğuda petrol
afrikadan köle
anadolu dönerken çöle
suyu kendi değirmenine çevirmiş
hep aynı hikaye
hep aynı masal
isa'dan önce
isa'dan sonra
köle merhamet beklemesin ağadan
kul, kula köle olsun diye,
yaratmamış yaradan.
kaç asır geçmiş bilen varmı aradan
aralık/2014 istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/886845/isa-dan-once-isa-dan-sonra.html>

KEL DAĞ ETEKLERİ

özlüyorum
kel dağ eteklerinde
kıraca dönmüş bağlarını
boz yazılarda buğday başaklarını
harman yerlerinde
yorgun öküzlerin çektiği kağnıları
su değirmenlerinin gıcirtılarını
özlüyorum
kerpiç evlerde
kuru dalların yanında
yaş odunlarda yanarken
isli tüten ocakları
özlüyorum
ışığı sönmüş
bakımsız kasaba yollarında
çamura batmış
ayaklarla yürümeyi
özlüyorum
pompalı gaz ocakları altında
ellerinin derisi soğuktan çatlamış
ninemin
ağır ağır tahta kaşıkla karıştırarak pişirdiği
kekik kokulu tarhana çorbasını
gurbette gece vardiyalarında uykusuzluktan
kan oturmuş gözlerle özlüyorum
ve bir sabun köpüğüyle
ilk tıraşta yitirdiğim
çocukluğumu
özlüyorum
kum saati gibi
tersine akan hayatımızda
birlikte yaşamaya doyamadığımız
zamansız yitirdiklerimizi
özlüyorum
vatanımı
köyümü
kasabamı
yürüdüğüm çamurlu yolları
ava çıktığım dağları
sararmış solmuş bakımsız bağları
hasretlik çeken çukur yanaklı
basma fistanlı yavuklu kızları
bıraktığım yerde duran karasabanı
kerpiç evlerin damlarını
bereket yüklü bulutlarını
özlüyorum
çelik çomak oynadığımız arkadaşları
dik yamaçlardan dalgalı akan suları
özlüyorum
boğazın sisli mavi suların da
acılarla yüklü duygularda
özlüyorum yitik yılları
özlüyorum kel dağ eteklerini
gayri geri gelmez günleri
MAYIS 2010 ATAŞEHİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/890403/kel-dag-etekleri.html>

HAKKINI ALMALI İNSAN

hakkını almalı insan
ekini tarladan sofraya
taşıyan eller
kömürü madenden çıkaran bilekler
kaba tahtadan sedye üstünde yatan
ağır yaralı yüreklere sahip gurbetçi işçiler
hakkını almalı
doymalı çocuklar
sıcacık odada yatmalı
büyümeli çocuklar
el emeği
göz nuru
kırışmış yüzünden süzülen gözyaşı
ve alinteri
sömürülenler
onlar binler yüzbinler
birleşmeli milyonlar
gökte kararmış bulutlar
ruhumuzda esen fırtınalar dağılmalı
beynimize çizilen sınırlar
bileklerimizde zincirler
kırılmalı ayağımızdaki pırangalar
emekten yana
haktan yana
durmali insan
yüreğini ortaya koymalı
düşünmeli insan
nerden gelip
nereye gittiğini
köle pazarında gündelikçi amele insanlar
soyulmaya hazır
yarı aç yarı tok yaşarken
düşünmeli insan
bir kez daha
yurdumun üstünde güneş
ak karlar gibi aydınlatmalı
mutlu olmalı insanları
ışıl ışıl olmalı
köy çocuklarının bakışları
umut olmalı
bakışları karanlığı gündüze çevirmeli
ak karlar
yorgan gibi örterken toprağı
filizler uyanmalı
başakları dik durmalı
umut olmalı
yurdumun geleceğine yazılmış
kader olmalı çocuklar
dünü
bugünü
yarını
olmalı insanın
doymalı doyurmalı
hakkını almalı insan
kasabın
manavın
bakkalın önünden
yutkunarak geçmemeli insan
onurlu duruşuyla yaşamalı insan

nisan 2015 istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/919142/hakkini-almali-insan.html>

TEK MİLLET TEK VATAN

ne zaman
tek vatan
tek bayrak
tek millet
ülkümüz turan desek
kavimler göçüyle düşüp yollara
gözü bağlı kulağı sağır kullara
aynı milletten adamlara anlatsak dedik
hep suçlandık
hep horlandık
ölümü öldürmek
zulümü durdurmak
bin yıldır sürüp gelen
bizans artığı saldırıları susturmak için
Türk milleti uyanmalı
tarihiyle gurur duymalı
bastığın her toprakta Türk olmalı
Türkün olduğu yerde hürriyet olmalı
adalet olmalı
herkes hrant olurken
herkes ermeni
karabağda soykırıma ne demeli
papayla apo aynı safta yürürken
musulda kerkükte türkmen soykırımını yapılırken
bir ala geyik hikayesiyle
soykırım yalanıyla
kanattılar yüreğimizi senelerce
ya hep beraber
ya hiç deyiş dönmemek üzere yola düşenlere
selam olsun
en önde gidenlere
gidipte dönmeyenlere
vatan için
millet için
ay yıldızlı bayrak için
düştü yollara
mavi gözlü dev
bozkurt bakışlı adam
itlerin başına it geçer
kurdun başına kurt geçer dedi
yürüdü gitti
gelişi tufandı
gidişi boran
vatan dedi yürüdü gitti
ardına bile bakmadan
bir an bile düşünmeden

2015 nisan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/922554/tek-millet-tek-vatan.html>

MEMELERİ SÜT VERMEZ OLDU

kopardılar toprağından
söküp attılar köklerinden
yaşlandı gitti ninem
memeleri süt vermez
gözleri görmez
dizleri tutmaz oldu
yata yata yanı
yapışmış yatağa
kırışmış alınları
bükülmüş belleri
top top olmuş kara belikleri
gurbete saçılmış çocukları
geriye dönmez oldu
yaşlandı gitti ninem
memeleri süt vermez
gözleri görmez oldu
dizleri tutmaz
ağrısı sızısı dinmez oldu
katran karası karanlık dolunca gözlerine
yüzünde kan kalmadı
bet beniz hiç yok
tek bir kıpırtı yok
zamansız çekip giderken
bu dünyadan
geriye ne ağrı kaldı ne sızı
eşe dotda heber vermeden
veda bile etmeden giden
ninem değildi sanki cansız yatan
geride bıraktığı hatıralardan
ne kaldı geriye koçaşta bıraktığın armutlu tarladan
2005/afşin /K.MARAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/931062/memeleri-sut-vermez-oldu.html>

DİYARBAKIR SURLARI

diyarbakır
kale burçlarında
dalgalanan albayrağım
mahzun mahzun bakarken
zayıf yürekli insanlar
kömür karası gözleri kapanıp
giden şehitlerin ardından
timsah gözyaşları döküyordu
oysa biz
küllerinden yeniden doğan
aynı toprağın
kaderi ortak yazılmış
halkın çocuklarıydık
tarihin derinliklerinden geliyorduk
rüzgardan hızlı kurşundan ağırdık
diyarbakır surlarından öte yanda
dağlar bir serin
dağlar bir derindi
çığlık çığığa
nefes nefese
dağlar bizi çağırıyordu
bu dağlarda gez diyordu
bas tetiğe tarihini
yaz diyordu
kaderi ortak yazılmış halkın çocukları
kandillere al bayrağı dik diyordu
diyarbakır surları
tarihini bedenime
şerefini yüreğine yaz diyordu

aliş gülden 03/10/2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/957077/diyarbakir-surlari.html>

YURDUMUN ÇOCUKLARI

kara bulutlar dağımalı
yurdumun üstünden
ak karlar yorgan gibi örterken toprağı
filizler gibi uyanmalı çocuklar
başaklar gibi dik durmalı çocuklar
mücevher kutusu gibi yurdumun
rengarenk ışıltılı parlak taşları
ışıl ışıl olmalı köy çocuklarının bakışları
umut olmalı
katar katar lastik ayakkabılarıyla yollara düşenlere
aziz sancılar karanlığı aydınlatan çoban yıldızı olmalı
yurdumun üstünde duran
gökte kararmış bulutlar dağımalı
dağımalı ruhumuzdaki karabasanlar
beynimize çizilen sınırlar
bileklerimize vurulan zincirler
ayağımızdaki prangalar kırılmalı
körpecik eller silah değil kalem tutmalı
okumalı çocuklar
geldiği yeri unutmadan nereye gideceğini bilmeli
ay yıldızlı bayrağı yere düşürmemeli
yurdumun her biri farklı mücevver taşı çocuklar
ağır yaralı yüreklere mustafa kemaller olmalı
dünyanın dört bir yanında albayrak gibi duran çocuklar
yurdumun çocukları
alileri aşşeleri fatmaları anlıyormusunuz
umudumuz sizde
sıra sizde
kurşunla değil
kalemle alınan nobeller bizde olmalı
olmalı çocuklar olmalı bizde

aliş gülden 09.10.2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/958638/yurdumun-cocuklari.html>

GÜLDENİM

alışım
gez dolaş usanma
aşkın peşinde
gönlüm alev alev yanmış aşk ateşinde
nevruzlar çiçek açarken karlı dağların döşünde
arzularım hayallerim
seni arar durur
durur güldenim
mor dağların doruğunda
yeşil gözlerin çiçek çiçek renk renk açarken
sarp kayaların ucunda bir başka açar zambak
düşmüşüm yollara senin için yalın ayak
ruhum bedenden ayrılıncaya dek
gözlerim göz bebeklerinde çakılı kalır
kalır güldenim
yaz gelince erir ak karlar
fırtınadan sonra ılık ılık eser rüzgarlar
çığlık çığığa ıslık ıslığa yeşil yapraklar
binboğaların dik yamaçlarda kızaran topraklar
ve penbesi yanakların gamzeli gülüşlerin
ebedi yurt olur kalır gönlümde
kalır güldenim
laleler sümbüller goncalar gibi uzaktan gelir kokun
çayır çimenler arsında siyah zülüflerin
aklıma düşünce mecnuna dönmüş aşık gibiyim
gibiyim güldenim
gönlümü alıp perişan eden
sensin derdime derman ey
sensin güldenim
arzularım emellerim
senin için taşkın sular gibi çağlar göz yaşlarım
çağlar güldenim
yeter gel ey sevgili
sustur alışın feryat fiğanını
dikenler sarmadan dörtbir yanını
gel dudağınla sustur
sustur güldenim

alış gülden/o3.12.2015 istanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/974276/guldenim.html>

AYBÜKE BİRYANIM DİYARBAKIR

aybüke
bir yanım olsa diyarbakır
bir yanım mardin
şafağa karşı
canımı dağ kapıda verdim
ağlama aybüke
umudum sende kaldı
sur da bir hayalim
en kahpe kurşunu sırtımdan yedim
düşerken kaldırımların soğuk taşlarına
aybüke
çakallar pusuda
kimi mayın döşer
kimi hendek kazar
miğferinde kurşun
mehmetçik tarihi yazar
aybüke
sur dibi puslu
dağ kapı karanlık
dört ayaklı minarede
düşünceler sanık
barışa kurşun sıkılırken
ölmüş insanlık
aybüke
satılmışlara pazar olmuş Türkiyem
öfkemi bırakıyorum sana bağışla
barikatlarda gülücüklerimizi
yurduma armağan ediyorum
yarım kalan yaşanmamış öykülerimizi
bağışla beni aybüke
sokağa taranmış saçlar
boyalı ayakkabılarla
çıkamayacağım belki
seninle sıcak sinema salonlarında
patlamış mısır yiyemiyeceğim
lakin Diyarbakır surlarından öte yanda
patlamış roketler arasında silvanda
karla karışık esen fırtına gibiyim
aybüke
kandiller kararmış dağları kel
sihirli bir değnek sihirli bir el
kartal bakışlı yiğitler düşerken toprağa
budur şehitler kervanında zafere giden yol
mehmedim miğferine saplanmış kurşun
yurdumun her karış toprağı senin namusun
diyarbakır surlarında bayrak tutuşun
zafere zafer Türkün soylu kavgalarında
aybüke
ülkemde ülkem
en büyük Türkiyem
çok yıldızla değil
ay yıldızla yaşayacak ebediyen
ülkemde ülkem
en büyük Türkiyem

aliş gülden.04/12/2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/974635/aybuke-biryanim-diyarbakir.html>

MÜLTECİ HAYATLAR

hep mülteci hayatları yaşadık
kuşaktan kuşağa
bağışlamayı hiç bilmedik biz
buzdan pencereler gibi karla kaplanmış yüreğimizi
sobalı taş odalarda ısıtır gibi ısıtamadık
kanla mayalanmış bu topraklarda
sert dağ yamaçlarında fırtınalarda savrulduk
şehrin varoşlarında terk edilmiş dağ köyleri gibi yalnızdık
gençliği yitirilmiş kuşağın çocuklarıydık
öfkeden yüzleri perdelenmiş
sevinçleri örselenmiş
issiz pencerelerden
son istasyonda
son treni bekleyen
yalnız insanlar gibiydik
rüzgardan hızlı esip
geçip giderken ömür
maziden kaçıyor insan
kaçışlarda ellerim üşüyor
tuttukça ayrılık valizlerini
ayrılıklarda yitirdiklerimizi
ve terk ettiklerimizin hüznü
zalimin kör bıçağı gibi yırtıyor duygularımı
ağaçların ağır uğultuları
sarı benekli kuşların cıvıltıları
yanakları kor ateşler gibi kızaran
tenekeden sobalarda yanan çocukluğumuz
ve gençliğimiz
özleme gelmez zamansız yitirdiklerimiz
tedirgin ruhlarımız zamansız dağlanmış
kavuşmakta acemiyiz
seviyorum demekte ürkek vede çekingeniz
delice bırakmışız kendimizi ihtiraslara
şefkatle bakmayı unutturmuşlar farklı olanlara
kehribar gözlü minicik bedenleri kıyıya vurmuş hayatlara
buzdan kaplanmış pencereden
bakmaya üşüyorum
üşüyor yüreğim
üşüyor ellerim
kocaman ellerini minicik ellere uzatmayanlara
üşüdüm
kardan evlerde
buzdan adamlar gibi üşüdüm
mülteci hayatlara

17/12/2015 İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/978725/multeci-hayatlar.html>

İPEKSİ DUVAKLAR

ipeksi duvaklar gibi
gözbebeklerin
usulca,yumusacık
beni sarmalayıp içine alıyor
yokluğunda
yüreğimdeki sızıya
senden başkası derman olmuyor yar
gittiğinde
kuru dallar gibi yalnızım
nerdesin
sahilde dalgalar hırçın
dalgaların vurduğu sahiller yorgun
çıplak ayaklarım beyaz köpükler arasında
bedenim ıssız adalar gibi
bir sana sürgün
Kadıköy rıhtımında
sırtında küfesi yük taşıyan hamallar gibiyim
bende sana ait ne varsa
hep kendimde gezdirdim
sen bendeyken ben
kaderimi sana yazdırdım
sen
bahar ülkesinde
renk renk
benek benek
çiçekler arasında dolaşırken
yumuşak bulutlar
pamuklar gibi
denize inmişti
deli yar
gözümün ferî
avucumun içi yar
gözlerinin ışığı parlak
ışık huzmesi gibi düşerken
kalbime
kristal şeker beyazlığında yanakların
kirazın kan kırmızı dudakların
kömür karası gözlerinde
kendimi sende saklıyorum
milyonların içinde bir sen
yürüdüğüm yollarda
yitirdiğimiz yıllarda gine sen
dokunduğun dallar
kokladığın güller
yürüdüğümüz yollar suskun
suskunluğunda sen yoksan gülüm
varsın ne zaman
gelirse gelsin ölüm

18/12/2015 KADIKÖY

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/979108/ipeksi-duvaklar.html>

O HEP ÖNDEYDİ

karabulut doldu kara gözlerine
yüzünde kan kalmadı
bet beniz hiç yok
tek bir kıpırtı yok
ama olsun
böylesi güzel olurmu ölüm
göğsünden umut taşıtı
hürriyet tomurcuklandı
yiğitçe sürdürmüştür kavgasını
yiğitçe yapmıştır mücadelesini
yiğitçe vermiştir nefesini
onurlu bir davanın
yiğit adamıdır o
onu kahpe pusularda vurdular
er meydanında değil
o hep bir adım önde koşardı
okyanus ötesine
Türkün kızıl elmasına
o hep bir adım önde koştu
mavi gökyüzüne
kaniyla ay yıldızı çizdi
o hep öndeydi
onunla hürriyet ateşi Turan ülkesinde tutuştu
onurlu davanın yiğit adamıydı
duruşu bozkurt bakışı kartaldı
şehit olup giderken ardında koca bir destan
koca bir dava bıraktı
bayrak olup düşerken toprağa
o hep farklıydı
Fırat Çakıroğlu
Türkün oğluydu

20/12/2015 İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/979439/o-hep-ondeydi.html>

AYAKLAR

ayaklar
ayaklar
ayağı sıkar
güneşte yanmış çarıklar
ayaklar
ayaklar
baş altında giden
yorgun ayaklar
ayaklar
ayaklar
günaha bulaşmış yüreklerde
ağırlaşmış
yorgun ruhlarda
cılız bedenlerde
sürüne sürüne giden ayaklar
dünü
bu günü
yarını
cömert harcanmış zamanını
geri getirmez gayri ayaklar
ayaklar
ayaklar
taşlı çamurlu patika yollarda
boşuna geçmiş ömürde
ve gelecek yıllarda
suyu çekilmiş incir gibi
sızlayan bacaklarda
itirazsız gider meçhule doğru
başı kabak
yalın ayak
gider
gider
AYAKLAR
AYAKLAR

aliş gülden 29/12/2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/982335/ayaklar.html>

AĞLADIK

ağladık
eli kanlı bebek katilleri
musluktan kan damlattığında
kanların beyaz köpüklü suları
kızıla boyadığında
ağladık
ankarada
gözyaşları
kara taşların kara tepesini
çorak taşlar gibi eritene kadar
ağladık
göz yaşlarının pınarlarından dökülen yaşlar
yiğitlerimize nur olsun damlacıklar
şubat ayının kara gecesinde
ay bulutlar arasında
aylar yıl kadar uzun
kasvetli günlerde yapayalnız Türkiyem
yiğitler
dağların doruğunda
sarp kayaların arasında
rüzgardan kanatlarıyla
vatanın kalbine yıldız olup
ay ışığı altında dökülürken
biz ağlıyorduk
nar kırmızı yangında
analarımızın yüreklerinde
yanık ağıtlar
kazınırken kalplere
kulaktan kulağa
dökülürken ezgiler
merasim sokakta
yirmi sekiz karanfil
tarihe not düşüyordu
unutma diyordu
dünü bu günü yarını
esed denen putin hayvanı
Türkiyemde
Türkmen dağında aldıkları her canı

17/02/2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997905/agladik.html>

İPLERİ DIŞARIDA OLANLAR

dün ipleri dışarıda idi
bu günde dışarıda
lastik yakanların
hendek kazanların ipi
göbeğini kaşıyanların elinde
istedikleri yere çekiyorlar
etek giymiş hainler
serseri kurşunlar gibi
gün oldu istanbulda
gün oldu
gelincik çiçekler gibi süslenmiş ankarada
yüreğimize zehirler ok gibi saplandılar
fırtınalar arasında ağaç dalları kırılmış
yüreğimiz üşüdü havalar soğuk
nefeslerimiz tutuldu
seslerimiz boğuk
kulağımızı çınlatan yoksul işçilerin
otobüs duraklarındaki haykırışları
kıyıya vurmuş hayatları
dokunaklı tabut başında ağıtları
cehennem ateşinden beter
yakar yüreğimizi
sönmüş ocaklardan geriye kalan kor ateşler
her zaman ateş düştüğü yeri yakmaz
yakarken yurdumun dört bir yanını
söndürmek için yangını
tükeninceye kadar dövüşeceğiz
etek giymiş itlere karşı
milletin evine kor ateşler düşmesin diye
her gün ağlayacağımıza bir gün ağlayalım diye
kahpe pusularda düşerken meydanlara
biçare insanlık
zavallı insanlık
uzaya çıkmış
çaresiz insanlık
ölmesin diye
insanlık ayıbyıla
yaşamсын diye
en önde vurulup düşenler
dişe diş
göze göz
ölümü öldürmek
zulmü durdurmak için
diyarbakır surlarında
cizreye kol kanat geren yiğitler
al bayrak olup düşerken toprağa
dimdik ayağa kalkıp
dur demeleyiz
hain çeteye
kızılayda savunmasız katledilen işçiler için
geride kalan yetimler için
satılmışlara karşı
vatanını satanlara karşı
ya şimdi ya hiç
susmak yok
korkmak hiç yok
kandilde göbeğini kaşıyan piç
kimbilir hangi militan kızın göğsünde uyuyordur
hangi militan kızı eroin verip soyuyordur

uzaktan kumandası putinde olanlar
aldıkları kaç canla gurur duyuyorlardır
kimbilir ülkemde
kaç fransız var kaç ermeni
kızılayda yapılan soykırımı ne demeli
insanlık ya bu ayıpla ölmeli
ya bu ayıba hep beraber dur demeli

14/03/2016 kızılay /AN-KARA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004823/ipleri-disarida-olanlar.html>

GÜLÜM

gölüm
aşım,işim
ve eşim
gözümün nuru bebeğim
dikenli yollarda can yoldaşım
kızlar verdin oğullar verdin
yorulmuş ömründe alperenler verdin
sevdim seni sorgular da
aşkınla yorulmuş kalbim zindanlarda
hasretle bekleyip ipe çektim gelişlerini
sen öncesiz
vede sonrası aşkımsın benim
nisanın ilkyaz coşkularıyla
tutkunum sana
aşığım
gül yaprakları gibi aydınlık yüzün
özgürlük ülkesinde güzün
sevmeyi öğrettin bana
kınalı ellerini sevdiğim
sevdim seni
sevdim
sular seller gibi yitip giden yıllarda
yırtmak için acele ettiğimiz takvim yapraklarında
ve tüm zamanlarda
metropol telaşlarından hayli uzakta
yaz güneşi gözkapaklarıma vururken
sadece seni düşündüm
sadece seni sevdim
gölüm sadece seni
anlıyorsun
yalnızca seni
30 mart 2016 M.Kemal ATAŞEHİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1009452/gulum.html>

KELEBEK TELAŐIYLA

kelebek telaőıyla
nisan ayının coőkusuyla
yeőilliğinde rüzgarlıbahçenin
bahar yorgunu ömrümde
kan olup dolaşırken damarlarımda
yaşadığım şehirde
bastığım topraklarda sen varsın
en güzeli senin yaşadığın yer
en güzeli yokluğunda
yüreğime düşen keder
seninle
kışlar ilkbahar
koku burnumda kırmızı gül kadar
tazelüğünde
çiğli bahar sabahının yaşama sevincinde
sesin kulağımda
yüzünün aydınlığı
yüreğimde bir ömür saklı yarım
tek nüsha yasak aşk değil benimki
cümle alem bilsin
ayrılığın ölüme
yokluğun cehennem ateşine denk
yüreğimde yanan alev alev öfke
bunca sabır nihayetsiz hayatımda
yaşadığım kahır
yüreğimde yer yerinden oynarken
aşkın gururuma baskın çıkıyor
ayaklarım her gidişte
geri dön diye yalpalıyor
sınırsız sabırsız doyumsuz
senin aşkına köleyim yarım
karlı dağlar zirvesinde
soba başını hayal ederken
gururlu mağrur coşkun akan
nehre nedensiz düşmüş yapraklar gibi
aşkın için
suyun derinliklerinde
kan kırmızısı kanımla aşkını yazdım
sulara gül diye
adını yazdım sulara songül diye
esiriyim sevdanın bile bile
azrail elimde tutsa bile
kelebek telaőıyla
ölüme saatler kalsa bile
10/04/2016 rüzgarlıbahçe KAVACIK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1013621/kelebek-telasiyla.html>

ŞEHİT ÖMER HALİSDEMİR

15 temmuz gecesi
efsunlu yıldızlar altında
alev alev yanarken
Ankara sokakları
halkının yanında
kamufraj giymiş hainlerin karşısındaydı
delik deşik olmuş mecliste
demirden eriyen lav gibi patlayan bombalara
aldırış etmeden
kızılay bulvarında
parçalanmış canlarda
manevi yükün ağırlığında
geride kalanların yükünü sırtlayıp
soylu bir kavganın ortasında
dev bir anıt gibi duran başı üstünde
iri ve uzun bacaklarıyla yürüyordu
yalnızlığı ve kuralsızlığı biliyordu
daha yaşarken öğrenmişti
Niğde bor çukurkuyu beldesinde
buzlu havalarda doğmuştu
sert dağların çocuğuydu o
atası Fatihlerden
ay yıldızlı bayrağı devir alıp
Ankara Gölbaşı caddelerinde
en önde o yürüyordu
o tek başına bir ordu gibi tarih yazıyordu
o Ömer Halisdemir,di
o ruhunda volkan
kurşundan önce giden kahraman
yedeği olmayan mermi gibi bir adamdı
adam gibi adamdı
o Ömer Halisdemir,di
ve
birgün
geldiğinde
kutlu çağrı
ölümü öldürmek
ihaneti durdurmak için
bastığında tetiğe
yürüyordu atıye
puslu bulanık havalarda
gecenin kör karanlığında
30 kahpe kurşun sırtına
zehirli bir ok gibi saplanğında
ciğerlerine hava yerine
gaz doluyordu
yüreğinde bir yanma hissederken
şahadet şerbeti içtiğini biliyordu
Ankara sokaklarının yıldızı
şehit olup
sessiz sedasız ayrılırken yurdundan
kimyasal kurşun girmiş ciğerlerini
iri kara gözlerini
vede yüreğini
yorgun bedenini
bırakırken gölbaşı tepelerinde
bir ağacın altına
sessizce

vedasız giderken bu diyardan
güzel günler için
bir son değil
yeni bir başlangıç bırakıyordu
ve
O
adam gibi adamdı
yedeği olmayan
kahramandı
yerli ve milli Türk çocuğuydu
O Ömer HALİSDEMİR
15/TEMMUZ/2016 ANKARA GÖLBAŞI

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1014772/sehit-omer-halisdemir.html>

15 TEMMUZ GECESİ

güneşin sıcaklığını
beklerken temmuzda
bir gece ansızın
katran karası kefesi gibi
çöktüler üstümüze
ilk önce
bulutlar yükseldi tozlarıyla
ve de dumanlarıyla
sonra
iri kıyım gövdeli tanklar
geçtiler kocaman namlularıyla
ve sonra
bir şimşek gibi kan kusan uçaklar
vurdular vurdular Ankara'yı
siyah yaşmaklı analar ağladılar ağladılar
arşa yükseldi kanlı çığlıklar
ve yurdumun ak yürekli insanları
kamyon süren anaları
tankın altına yatan yiğitleri
yırttılar perdeleri
milyon milyon Ömer Halis Demirlerle
bir hışımla çıktılar alanlara
yasaklı meydanlara
anladık kolay gelmezdi yurduma bahar
temmuzun sıcaklığında yemiştik ayazı
temmuzda alanlarda söyledik dostta düşmana
dünya beşten büyük diye
söylenmesi gerekeni söyledik
temmuzda mart güneşine kananların
kursaklarında bıraktık sevinçlerini
yaz baharında yakalansak da ayaza
siyah yaşmaklı anaların gözyaşlarında
kavlimizi bıraktık ilk yaza

15/Temmuz/2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1073938/15-temmuz-gecesi.html>

ÇOCUK KAHKAHALARI

bende yakıcı
bir arzu uyandırır
etrafımı saran
sarp kayaları
çingir çingir öttüren
yaşama sevincinin
tam karşılığı
çocuk kahkahaları
keşke çocuk olsak
gördüklerimiz düş
yaşadıklarımız yalan olsa
gökyüzünde kuş olsak
serçe misali uçsak
herşeye yeniden başlasak
sarsa heryanımızı
kuşlar çiçekler
börtü böcekler
kelebekler arasında
renk renk çocuklar
kulağımızda çınlasa
çocuk kahkahaları
uyandı içimdeki çocuk
beni sen anlarsın azıcık
anlıyorsun çocuk
yaşamının tam karşılığı
çocuk kahkahaları
çocuk kahkahaları
suriye den öte yanda
dünyanın her yerinde
çınlatsa dağları
eritse karları
yürekteki buzları
çocuk kahkahaları
30/05/2017 ATAŞEHİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1099151/cocuk-kahkahalari.html>

SEN ANNESİN

sen
annesin
anne
dünyanın en güzeli
annelerin en özelsin
sen hayatımın diğ er yarısı
 ocuklarımın annesi
bir sultan kadar asil
hayatın merhamet tarafısın
mor dağların nazlı g l s n
sen annesin
aşığım sana
yıllar bizi yorsada
aşkın ruhumu sarsada
sen annesin
bütün g llerden güzelsin
vede özelsin
annelerin en güzeli
annelerin en özelsin
gözümü gözlerinde unutup
bir ömür boyu yaşamak isteğimsin
ilk g l m sensin
songülüm sensin
şimdi sen
annesin sen
hep sen
hep sen
annelerin
en güzeli sen
hayatımın en özeli sen
kadıköy/21/02/2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1353587/sen-annesin.html>

RÜZGARA BİR ISLIK ÇAL

Tut ki kavuşmayı
gelecek günlere bıraktık
rüzgara bir ıslık çal
gülüm nerdesin
ıslık ıslığa
çığlık çığığa
dışarda buz mavisi rüzgar
kardan önce fırtınalar
kanadı kırık kuş gibi
hasretin yüzüme çarpar
gülüm nerdesin
umudu düş belledik
yattık kış uykusuna
senden başka kim laf anlatır
kim söz dinletir
acıyı bal eylemiş
ağır yaralı yüreğime
mor dağlarda güneşe başını uzatan çiçekler gibi
al al kızaran yanağına
pullu taşlar gibi parlayan gözlerine
ipeksi ellerine dokunmaya hasretim
umudum akçiçeğim
şimdi nerdesin
yüreğime hasret tohumu ekip
su yerine özlem serpiyorum
sevgide sevdada gurur olmaz
ağlayan yüreği kimse susturmaz
gel sustur kiraz kırmızısı dudağıyla
feryat figan ağlayan gönlümü
kırırım kırırım giden yollarda
su gibi akıp geçen yıllarda
mutluluktan önce yaşanan acılar
kavuşmadan önce bitmez sancılar
nerdesin
avucumun içi
dizimin gücü
gözümün ferri
yüreğimin baharı
rüzgara bir ıslık çal
Gülüm nerdesin
02/03/2021 Ataşehir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1355247/ruzgara-bir-islik-cal.html>

O DİĞERLERİNDEN FARKLIYDI

O diğerlerinden farklıydı
suskunluğundan tanırdım onu
konuşmaz sırdaş silah gibiydi
ay yıldızlı bayrak altında
toplananların yanında
bölücülerin
vede
sömürgecilerin
karşısındaydı
afrinde
Cudi gabar hakurk da
Tel Abyad da
o hep en öndeydi
Türk yurdunun kahramanı
Türk çocuğuydu
dudağının kenarından kan aksa
kızılıcak şerbeti der içerde
ay yıldızlı bayrağın dalgalandığı yerde
kasırğa olup eserde
Anadolu beşiğinin
yedi bin yıllık Türk yurdunun
yerli ve milli
susuz toprakların Türk çocuklarıydı
Asaleti
suskunluğunda yatardı
bayrağına hain bir el uzandığında
pullu taşlar gibi
parlayan gözbebeklerine bakınca
çağlayan bir nehrin sesi duyulurdu
vatan dört bir yandan yanarken
barut gazını koklamanın
acayıpliği içinde
kuralsız bir savaşıta
soylu bir kavganın ortasında
bilinmeyenlerin korkunçluğunu
yaşarken öğrenmişti
soyunun en cesuru oydu
kavgacı damarı kabarmıştı
kandilde garada haftanın de
o hep öndeydi
korkuya itaat etmek istemiyordu
hayat bir sel gibi akarken
iyi biliyordu
cudi gabar
kuzey ırakta
çakal gezen dağlarda
mağara içlerine saklanıp
bir parça et peşinden giden
kemik yalayıcı
leş yiyici itler
etek giymiş hainler
var oldukça
asi duruşlarıyla
kavganın ortasında
soylu bir duruş istiyordu
ya vatan
ya Turan
ya hep
ya hiç diyordu

daha yaşarken öğrenmişti
gerçek kahramanlar
ateşli lavların erimesinden meydana çıkar
o diğerlerinden farklıydı
O tanıyordu
çok yıldızlı etekli taşeron eller
kavga etmek için
gırtlığını hırıltılı ve homurtulu
bir sesle
sağa sola saldırmak için kullanırken
kendi halkını dönüp
dönüp ısırırken
O biliyordu
çakallar
çukurlarda yaşıyor
bacakları arasında
kısırılmış kuyruklarını sallayarak
fırsat bulunca ısırıyordu
itleri ve hainleri tanıyordu
yaşamlarını biliyordu
okyanus ötesinden aldıkları emirle
Suriye de farklı
Irak ta kandil de farklıydılar
kara yılan
boz yılan
en iyisi ölü yılan
gayri gerisi yalan
dedi
yakılmasın diye ağıtlar
ağlamasın diye analar
tüm cihan mazlumlarına
yurt olan bu topraklarda
yaylak ve kışlaklarda
yedi bin yıllık Türk yurdunda
o hep en öndeydi
o diğerlerinden farklıydı
gelişi tufan
gidişi borandı
ülküsü kızıl elma
vatanı Turandı
adam gibi adamdı
o diğerlerinden farklıydı

17 mart çarşamba 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1358421/o-digerlerinden-farkliydi.html>

HÜZÜNLÜ BİR EYLÜL

Hüzünlü bir eylül günü
Sararmış yapraklar,
Sıkılmış ağaçlardan
Gitmek için uzaklara
Bahane arar.
Savrulur rüzgarda sarı yapraklar
Gökte uçan bulutlara
Dokunup düşer kaldırımlara
Hüzünlü bir Eylül günü.
Siyah ve koyu mavi denizler
ıhlamur buğusu gibi kaynar içten içe
buharı yüzüme
Dalgası yüreğime vurur
Gözlerinin koyu gölgesi
Üsküdar sahilinde
bıraktığın yerde durur
hüzünlü eylülde
düşen sarı yapraklar
yokluğunda deli yar
bu yorgun kalbi
vururda vurur
hüzünlü bir eylül günü

Aliş Gülden 01.10.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397663/huzunlu-bir-eylul.html>

İLK ARZUM

ak çiçeğim sen
bütün çiçeklerden güzelsin
eller yüreğimdeki yangını ne bilsin
utançğaç yıllarımızda
saklı sevdamızda
dilimizin ucuna gelipte
söyleyemediğimiz
sözcüklerde gizlisin
su gibi hızlı akan gençliğimizde
yitirdiğimiz yıllardan sonra
bulduğumda
gözümü gözbebeklerinde unutup
bir ömür boyu
kaybetmek istemediğimsin
ilk arzum sensin
son arzum sensin
sen ak çiçeğimsin
ve dünyanın en güzel çiçeği sensin
14.02.2022 ATAŞEHİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416092/ilk-arzum.html>

İLK DEFA

ilk defa
lise yıllarında
ellerini tutmuştum
daha o yıllarda
ben kendimi
sende unutmuştum
efsunlu gecelerde
yıldızların altında
bir gün karşılarız diye
pembe panjurlu evlerde
kendimi avuttum
düşen sarı yapraklar
koyalarken mevsimleri
yıllar yılı ta uzaklardan
gelen yıllık atları gibi
alabildiğince özgür
yaşayalım diye
birgün karşılaşırız diye
avuttum kendimi
kristal beyazı
aydınlık yüzünden
meleklerin getirdiği
ışık hüzmeleri gibi
yüreğimdeki sönmeyen kıvılcımı
senden başkası zapt edemez
gel söndür sevgili dokunaklı buse ile
serin yaylaların
sert dağların çiçeği
menekşe gözlüm
ışılıklı pınarların coşkusunu
baharın sıcaklığını
ısınmış toprak buğusunu
doldur yüreğine
menekşe kokulu yarım
erik dalı gibi ince
söğüt dalı gibi narin ellerinle
oku yıllardır
kanayan bir yürekte
çöreklenmiş bir yara
gibi duran sevdanın öyküsünü
15.02.2022 ISTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416307/ilk-defa.html>

ÖZLEDİM

Özledim

ıtır çiçeğinden koparılmış dal gibi ince
mavi gözleriyle denizi kıskandıran kadın
aydınlık yüzüyle güneşi utandıran
altın sarısı saçlarıyla
gözlerimi kamaştıran kadın
bu şehre gelmelisin
bu şehrin ortasında
çılğınca uçuşan martılar
sevdanı taşır gagasında
rüzgarlar bırakır saçlarını avuçlarıma
bu şehre gelmelisin
bir kuğu gibi
süzülerek boğazın ortasına
melekler gibi inmelisin düze
Üsküdar sahilinde esen lodos
esmeli adını söyleyerek
ayıpsız günahsız vede yasaksız
bir sultan kadar asil
ve görkemli adımlarla
ruhumu esir bıraktığın yere
gelmelisin Üsküdar sahiline
gelmelisinnnnnnnnnnnnnn
Özledimmmmmmmmmmm

16.02.2022 Üsküdar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416493/ozledim.html>

MOR DAĞLARIN ASI KIZI

mor dağların asi kızı
bir gün hatırlarsan maziyi
otur pencere kenarına
gözlerini kapat
denizi düşün
dalgalı olsun gzbebeklerin
buz kristalleri yüklü rüzgar
gözlerinin dalgasını vursun yüzüme
mor dağların yiğit kızı
binlerce karlar uçuşuyor
buzdan kaplı penceremin üstünden
kimisi toprağa
kimisi yüreğe düşüyordu
sen yüreğime düştün
ağrı dağının doruğunda
zemheri ayının soğuğunda
kuşlar üşümüş çıplak ayaklarıyla
konarken söğüt dallarına
yokluğunda ısırıcı ve kemirici
ağrılar bırakıyordu yüreğimde
mor dağların çiçeği
bu gün aylardan nisan
hangi mevsimi suçlasam
yok olup gidiyor yıllar
yitip giden yıllarda sen
kıvrım kıvrım giden yollarda sen
doruğunda dağların
dumanında sen
efkarında ben
coşkun akan pınarların
buharında sen
göz yaşında ben
ne yana baksam sen
hep sen hep sen
20.02.2022 K.MARAŞ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1417464/mor-daglarin-asi-kizi.html>

İŞGAL ALTINDA BİR VATAN UKRAYNA

işgal altında
bir vatan Ukrayna
baharın sıcaklığını hayal ederken şubat ayında
katran karası gecede
ansızın boz aylar
kurşun grisi toz dumanlı
tanklarıyla toplarıyla
çöktüler
Avrupanın ortasında
yeşil örtüleriyle gelincik gülleri
gibi duran Ukrayna'nın
üstüne
başkent Kiev de
yedi kat yerin dibinde
mavi gözlü dev çocuk
yırtarken insanlığın gözündeki perdeleri
durdurun diyordu bu kirli savaşı
gördükçe eli kanlı
ağzından kan damlayan adamları
bir hışımla açtık gözlerimizi
anladık dünyamıza kolay gelmezdi bahar
yaz gününde
zemheri kışını yiyenler
öteden ta öteden
dünyayı yöneten beşli çeteden
yediler ayazı
milyonlarca barış için çarpan yürek
elinde kazma kürek
babadan kalma kırık bir tüfek
çıktılar alanlara
Kiev meydanlarına
kırdılar birer birer esaret zincirlerini
sömürgecilerin vede kan emicilerin
kursaklarında bıraktılar şevinçlerini
kestiler başını erken öten horuzların
anladım insanlık olarak şubatta
tutulsakta ayaza
güvercin kanadında Odessada
özgürlüğü bıraktık ilk yaza
ağlama sil gözyaşını
yalnız değilsin
mavi gözlü koca yürekli çocuk
dev çocuk
22 ŞUBAT 2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418608/isgal-altinda-bir-vatan-ukrayna.html>

MARIYA BEBEK

ulu orta bir yerde
Kiev meydanında
namluyu dayadılar alnına
Mariya bebeğın
açılmadan yumdular
deniz mavisi gözlerini
minicik parmaklarını
ölümü öldürmüştü
annesi Anastasia nın feryatları
çocuklar şeker bile yemeden
düşerken toprağa
gayri kimse engel olamazdı
bir halkın doğuşuna
Mariya bebeğım
mart ayının puslu dumanlı havasında
bir bahar sabahı
çiçek çiçek açacaksın
Valday yaylasından
Dinyeper nehrinden
Smolensk ovasına
okyanus yürekli çocuk
düşler bırakacağım sana
beyaz güvercin kanadında barışı
rüzgar kanatlı atlarla özgürlüğü getireceksin
bu dağlarda açan her çiçekte
kokan her gülde sen olacaksın
öleceksin ama unutulmayacaksın
Mariya bebeğım
06.MART 2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1419932/mariya-bebek.html>

DEMİRDEN KANATLI KUŞLAR

cehennem ateşinin üstüne
kurulmuş sofralar
boğazımıza düğümlenir lokmalar
alev topları altında
kapanırken çocukların
cam kırığı gözleri
kurşundan ağır
mazot rengi gecede
barut kokusu
siren sesleri
çığlıklar kör bıçak gibi yırtar karanlığı
yer altında
unutulmuş insanlık
kısılmış sesleri duyulmaz
boş meydanlarda kurulmuş barikatlar
eller tetikte
fişekler sürülür yatağına
elektrikler kesik
kör kalmış şehir
tenha sokaklarda
köpek sesleri
ansızın belirir gökyüzünde
demirden kanatlı kuşlar
ateşi taşırlar
rüzgardan hızlı
kurşundan keskin
demir bilyeler bırakırlar
Odessa gecelerinin üzerine
hastaneler vurulur
bebekler ölür
her öykü
yarım kalır
çaresiz yürekte kahır biriktirir
vicdanlara ızdırap bırakır
gökyüzüne küser yıldızlar
düşer kar tanesi gibi saçlarına
biçare insanlık
kına yakar avuçlarına
evleri
aydınlık
savaş baronlarının
beyaz saray
aydınlık
Kremlin sarayı
,aydınlık
dünya karanlık
kar siyah düşer toprağa
simsiyah kırılmış camlar
korkuyla kaplanmış vicdanlar
cüzdanlarda unutulmuş insanlık
yıl 14 MART 2022
unutulmuş insanlık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1421690/demirden-kanatli-kuslar.html>

TANIDIK BİR YALNIZLIK VAR YÜZÜNDE

Tanıdık bir yalnızlık var
yüzünde
bakınca gözlerinin derinliğine
milyonlar içinde yalnızlık
yüreği toprağa gömülmüş
biçare insanlık
vakit varken
tut ki
elinden kederlenmesin
yalnız yürekler
tanıdık yüzler içinde
gam yüklü düşünceler
yitirilmiş yıllar
düşük omuzlar
cılız bedenlerde
meçhule gider ayaklar
ruhu çoktan bedeninden göç etmiş
yalnız adamlar
baba yurdunu
kıraca dönmüş bağlarını
dumanlı dağlarını
arar dururlar
dururlarda bulamazlar
doğduğu topraklardan
doğduğu toprağa
göç etmiş
mülteci hayatlar
yarı aç
yarı tok yaşamış solgun yüzler
yorgun yıllar
alınlarda
kurumuş nehir yatakları gibi
bırakmış derin izler
kör karanlık çökmüş
ağır yaralı yürekler
ölmekle ölmemek arasında
yıllar yılı kömür ateşi gibi yanmış ruhlar
vatanından çok uzaklarda sayıklar
nerede
o
eski insanlar
nerede
o
eski insanlık
19 MART 2022

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422504/tanidik-bir-yalnizlik-var-yuzunde.html>

ATINA SOKAKLARINDA LUKANİKOS

lukanikos
kuralsız bir yaşamda
bilinmeyenlerin korkunçluğunu
buzdan kaplı sokaklarda
rüzgar yutarak
yaşarken öğrenmişti
o sokakların köpeğiydi
akranlarının en hırçını
kızgın lavlar gibi yanarken
Atina sokakları
özgürlük meşalesini
sosisci kelonostan alıp
eskarhia semtinde
göstericilerin yanında
öğrencilerin önünde yürüyordu
sıntagma meydanında
kendi dilinde slogan atıyordu
açlığı biliyordu
lakin hayatını
kasap dükkanlarının önünde
kuyruk sallayarak
yağlı et kırıntıları peşinden giden
sokak köpekleri
gibi yaşamak istemiyordu
kavgacı damarlıydı
çok farklıydı
asi duruşuyla
kavganın ortasında
soylu duruş istiyordu
lastikler yakılır
barikatlar kurulurken
kahverengi tüyleri yavaş yavaş kabarıyor
korkuya itaat etmek istemiyordu
lukanikos
hayat ona
içgüdüleriyle bilinmeyen şeylerin
felaketlerin tümü olduğunu öğretmişti
sıntagma direnişinin de
asi bir yıldız lukanikos
Atina sokaklarında öfke dinince
sömürgecilere karşı
keskin bıçak gibi
kocaman yüreğini
kan kırmızısı gözlerini
vede öfkesini
bırakarak
vedasız göçtü
bu diyardan
mayısta Atina sokaklarından
MAYIS 2015